

การแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

นางสาว ศศินีย์ อุดมศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2545

ISBN 974-281-652-2

**The Seeking and Utilizing of Information Relating to Tambon Administrative
Council's Compulsory and Optional Tasks by Its Members**

Miss Sasinee Udomsak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts

Department of Development Communication Arts

Graduate School, Dhurakijpundit University

2002

ISBN 974-281-652-2

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ รศ. ดร. เสถียร เชนประทับ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยเอาใจใส่ดูแล แนะนำให้คำปรึกษา หาดำรามาให้ในการทำวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. พัฒนพงษ์ จาติเกตุ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์อรุณ งามดี กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และ ร.ศ. สุกัญญา สุดบรรทัด ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ช่วยกรุณาชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณสมาชิกสภา อบต. ตำบลดอนก่า อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ทุกคน ที่กรุณาสละเวลาเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์

ขอขอบคุณ ร.อ. อำนาจ วงษ์จำปา ผู้ที่คอยให้กำลังใจ ไม่เคยทอดทิ้ง ให้ความสนับสนุนตลอดในทุก ๆ ด้าน จนทำให้งานวิจัยสำเร็จสมความปรารถนา

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ และพี่ ๆ ทุกคนที่ให้โอกาสสนับสนุน ให้มีความมานะอดทน ได้ทำงานจนสำเร็จด้วยความหวังใฝ่ และจริงใจตลอดมา

ท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการพัฒนาในระดับท้องถิ่น จะได้รับการสนับสนุนและพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น และได้รับการร่วมมือกันแก้ไขอย่างจริงจัง

ศศิณีย์ อุดมศักดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาคำวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร.....	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในการสื่อสาร.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อพื้นบ้าน.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	30
รูปแบบการวิจัย.....	30
ขั้นตอนในการทำวิจัย.....	30
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การตรวจสอบข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่	
4 ผลการวิจัย.....	34
ภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก อบต.....	34
แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิก อบต...	39
ประเภทของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิก อบต.....	45
ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำ - และอาจทำของ อบต.....	55
การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิก อบต.....	61
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	73
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	76
พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537.....	76
สถานภาพทั่วไปและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม.....	99
รายชื่อ อบต. ต.คอนก้า อ.สรรคบุรี จ.ชัยนาท.....	107
สื่อที่ใช้ในการปฏิบัติการกิจ.....	109
แนวคำถาม.....	116
ประวัติผู้วิจัย.....	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงความแตกต่างระหว่างข่าวสารที่เป็นสื่อมวลชน และข่าวสารที่เป็นสื่อระหว่างบุคคล....	21
2	แสดงภาพข้อมูลภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภา อบต.....	36
3	แสดงลักษณะด้านเพศ กลุ่มอายุ และสถานภาพสมรสของสมาชิก.....	36
4	แสดงคุณลักษณะด้านการศึกษา และอาชีพประจำของกลุ่มประชากร.....	37
5	แสดงรายได้ของกลุ่มประชากร.....	37
6	แสดงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ.....	40
7	แสดงรายละเอียดประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต.ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคล.....	46
8	แสดงรายละเอียดประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชน.....	51
9	แสดงรายละเอียดประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	สถานภาพทางสังคม การสื่อสารเพื่อสนองความพอใจ.....	11
2	กรอบงานวิจัย.....	29
3	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลของสมาชิกสภา อบต.....	55

D
P
U

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยสมาชิกสภา อบต.
ชื่อนักศึกษา	นางสาวศศิณีย์ อุดมศักดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ เสถียร เชยประทับ
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ พัฒนาการ
ปีการศึกษา	2544

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. และการใช้สื่อเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบไม่เข้ามามีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ สมาชิกสภา อบต. ตำบลคอนก้า อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท จำนวน 22 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. คือ สื่อบุคคล ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อนสมาชิกสภา อบต. และแพทย์ประจำตำบล สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ หอกระจายข่าว หนังสือคู่มือ และป้ายประกาศ สื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าสมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงพอต่อความต้องการ
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัยหลักคือ ความต้องการอยากทำงานให้ส่วนรวม ความต้องการความเป็นผู้นำ และความต้องการรู้เรื่องเกี่ยวกับ อบต.
3. การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ได้แก่ สื่อบุคคล ได้แก่ การเคาะประตูบ้าน การเรียกประชุม สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ หอกระจายข่าว ป้ายโปสเตอร์ และการใช้เครื่องขยายเสียง

Thesis Title The Seeking and Utilizing of Information Relating to Tambon Administrative Council's Compulsory and Optional Tasks by Its Members.

Name Miss Sasinee Udomsak

Thesis Advisor Associate Professor Satien Chey Parttb

Department Development Communication Arts

Academic Year 2001.

Abstract

The purposes of this research were to study the seeking, the utilizing of information among the members of Tambon Administrative Council performing tasks that are compulsory and optional. The researcher gather information through in-depth interviewing and non-participant observation. Twenty two members of Tambon Administrative in Tambon Dankam Amphur Sanburi Chainat Province took part in the research.

The results are as follows:

1. Members of the Tambon Administrative Council seeked information from Interpersonal communication, specialized media and mass media. The interpersonal communication channels include mayers, district council, the members of subdistrict administration, organization and local doctors. The specialized media include announcing towers, leaflets and placards mass media channels are television and newspapers.
2. Three factors that influence the information seeking include, the will to contribute to public, the will to lead, and the will to learn about Tambon Administrative Councils.
3. Interpersonal channels such as door knocking and meeting and specialized media such as announcing tower, posters, placards and the specialized media are the best ways to communicate the tasks that the Tambon Administrative Councils members are and are not supposed to do.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พัฒนาการของการปกครองท้องถิ่นของไทยเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่การปฏิรูประบบราชการในสมัยรัชกาลที่ 5 จนกระทั่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2475 จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ประเทศไทยได้จัดระเบียบการบริหารราชการเป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 โดยในส่วนของราชการส่วนท้องถิ่น ได้มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2476 (ปัจจุบันใช้ พรบ. เทศบาล พ.ศ. 2496) แต่ต่อมาปรากฏว่า การดำเนินงานของเทศบาลไม่ได้ผลเต็มที่ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จึงไม่อาจขยายการตั้งเทศบาลออกไปทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักรได้ คงตั้งไว้เพียง 120 แห่ง ก็ระงับการจัดตั้งเทศบาลขึ้นใหม่เป็นเวลาหลายสิบปี และได้จัดการตั้งสุขาภิบาลขึ้นแทนเทศบาลในท้องที่ๆยังไม่มีฐานะเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 จนกระทั่งปี พ.ศ.2500 จึงได้มีการยกฐานะสุขาภิบาลบางแห่งขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เช่น เทศบาลตำบลกระบินทร์ เทศบาลตำบลโคกสำโรง เป็นต้น กรมจัดตั้งจังหวัดใหม่ให้จัดตั้งเป็นเทศบาลเมืองขึ้นในท้องที่ที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ตามบทบัญญัติมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 อย่างไรก็ตามการจัดตั้งเทศบาลและสุขาภิบาลก็ยังไม่เป็นไปโดยทั่วถึง ส่วนใหญ่จึงคงอยู่ภายใต้การปกครองส่วนภูมิภาค ดังนั้นเพื่อแก้ความเหลื่อมล้ำในการปกครองท้องถิ่นในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลกับท้องที่อยู่นอกเขตดังกล่าว จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้น โดยตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ให้เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่มีอำนาจดำเนินกิจการส่วนจังหวัด ภายในเขตพื้นที่จังหวัดนอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล

นับตั้งแต่นั้นมาการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 ก็ได้มีการปรับปรุงการบริหารส่วนท้องถิ่นในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีการบริหารส่วนตำบลขึ้น เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จนกระทั่งปี 2542 กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งแล้วทั่วประเทศ 6,397 แห่ง โดยการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้ย้อนหลังสามปี ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า

บทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นในระดับพื้นฐานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งโครงสร้างการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังเช่น โครงสร้างของการปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไปกล่าวคือ ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล
2. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล

ซึ่งกำหนดให้กำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ใหญ่บ้าน เป็นสมาชิกของสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล และให้มีตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนหมู่บ้านละ 2 คน เป็นสมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย ส่วนคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 2 คน และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนอีก 4 คน รวมเป็น 7 คน ซึ่งบทเฉพาะกาลได้กำหนดให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารในช่วง 4 ปีแรก (เริ่มตั้งแต่ปี 2537 ตำบลใดมีการเลือกตั้งครั้งแรก ให้กำนันเป็นประธาน หลังจากครบรอบ 4 ปีแล้ว ประธานจะต้องมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสภา)

บทบาทภารกิจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

จากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ส่วนที่ 3 เรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 66 กำหนดให้ "องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม" ซึ่งถือได้ว่าเป็นกรอบภาระหน้าที่หลักขององค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นมาตรา 289 บัญญัติว่า "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น" และ "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ.." นอกจากนี้มาตรา 290 ยังได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ

หน้าที่ที่ต้องทำ

1. จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

หน้าที่ที่อาจทำ

1. จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร
2. จัดให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
10. จัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

ในเรื่องภารกิจที่ต้องทำและอาจทำนี้ รัชภัฏ วงษ์ม่วง ศึกษาพบว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในพื้นที่ปริมณฑลกรุงเทพมหานคร จำนวน 203 คน ที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจในเบื้องต้นพบว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสระบุรี (สัมภาษณ์ : นายเดช นามสมมุติ 25 ธ.ค. 42) และในเขตจังหวัดชัยนาท (สัมภาษณ์ : นายอุดม นามสมมุติ สัมภาษณ์ 30 ม.ค. 43) ส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับบทบาทภารกิจที่ต้องทำและอาจทำและไม่สามารถใช้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจต่างๆ ในการพัฒนาได้ สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่นที่ทำมาหากินดำรงชีวิตตามปกติ รับประทานเรื่องราวข้อมูลข่าวสารจากการบอกเล่าของกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน และจากการประชุมตามวาระเท่านั้น บางครั้งมีข้อมูลที่ส่งมาจากส่วนราชการประเภทจดหมายก็ไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร รวมทั้งในเรื่องของการใช้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนก็เพียงการพูดคุยธรรมดา นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการลงแข่งขันสมัครเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็เพราะรู้ว่าในท้องถิ่นของตนจะมีงบประมาณอะไรมาลงบ้าง และตนสามารถที่จะมีบทบาทในทางการเมืองในระดับประเทศในอนาคตมากขึ้นแค่ไหนมากกว่าความต้องการที่จะเข้าไปปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ ทั้ง ๆ ที่ภารกิจดังกล่าวล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทั้งสิ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจเหล่านั้น เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเพื่อประกอบการตัดสินใจอย่างถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อพัฒนาชุมชนของตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อตอบปัญหานำการวิจัยต่อไปนี้

ปัญหานำการวิจัย

1. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำอย่างไร เนื้อหาอะไร ผ่านสื่อใด มากน้อยเพียงใดและเพียงพอในการนำมาใช้ประโยชน์หรือไม่
2. ปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ ของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล

3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีการใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำอย่างไร และเนื้อหาอะไร ผ่านสื่อใด มากน้อยเพียงใด และเพียงพอในการนำมาใช้ประโยชน์หรือไม่

4. คณะกรรมการบริหารสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภา อบต. มีภูมิหลังสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

3. เพื่อศึกษาถึงการใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4. เพื่อศึกษาถึงภูมิหลัง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภา อบต.

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตตำบลดอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท จากจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 19 คนจาก 8 หมู่บ้าน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับการเลือกตั้งในปี 2540 และมีเกณฑ์มุ่งศึกษาเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ จำแนกประเภทได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การจัดหาเงินเพื่อการเกษตร ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพ กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ หาประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต. บำรุงรักษาไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

2. การพัฒนาด้านสังคม ได้แก่ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุผู้พิการ บำรุงรักษาทางน้ำและทางบก บำรุงรักษาความสะอาดของถนนทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล คุ้มครองดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน จัดให้มีตลาดทำเทียบเรือท่าข้าม ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย บำรุงรักษาสถานกีฬาสถานที่ประชุมสวนพักผ่อนสวนสาธารณะ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค จัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

3. การพัฒนาด้านวัฒนธรรม ได้แก่ การส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม และการ ศึกษา

นิยามศัพท์

1. การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การใช้วิธีการต่างๆ เช่น สอบถาม อ่าน พุศคยเพื่อ ค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำในด้านต่างๆ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารหมายถึง ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เช่น มีสื่อเข้าถึงได้ สื่อนั้นมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์

3. ภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ต้องทำและอาจทำตามกฎหมายของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ครอบคลุมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ได้แก่

3.1 การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การจัดหาเงินเพื่อการเกษตร ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ หาประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต. บำรุงรักษาไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3.2 การพัฒนาด้านสังคม ได้แก่ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุผู้พิการ บำรุงรักษาทางน้ำและทางบก บำรุงรักษาความสะอาดของถนนทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กลุ่มครอบครัวดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน จัดให้มีตลาดทำเทียบเรือท่าข้าม ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย บำรุงรักษาสถานกีฬาสถานที่ประชุมสวนพักผ่อนสวนสาธารณะ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค จัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

3.3 การพัฒนาด้านวัฒนธรรม ได้แก่ การส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม และการศึกษา

4. การใช้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารที่แสวงหาได้ไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติภารกิจของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเผยแพร่ต่อไปยังประชาชนในชุมชน โดยผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้อข้อมูลข่าวสาร หมายถึง ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร เช่นสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ หรือนำข้อมูลข่าวสารมาประยุกต์ใช้ได้

6. สื่อบุคคล หมายถึง สื่อที่เป็นตัวบุคคล เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

7. สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกนำมาใช้ตามภารกิจของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดหรือบางส่วน เช่น เอกสารคู่มือ ป้ายประกาศของทางราชการ จดหมายข่าว โปสเตอร์ ใบปลิว หอกระจายข่าว

8. สื่อพื้นบ้าน หมายถึง สื่อที่เป็นศิลปะพื้นบ้าน เช่น ลิเก ลำตัด เพลงน้อย ฯลฯ

9. สื่อมวลชน หมายถึง สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

10. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่น ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตัวแทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปมีอำนาจหน้าที่ที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

11. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการบริหารงานกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล จัดทำแผนพัฒนาตำบลและข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเสนอสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตตำบลคอนกำ ได้แก่ กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน 2 คน และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน 4 คน

12. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่เป็นตัวแทนของประชาชนที่ได้รับเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งให้เข้ามาดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล จากจำนวน 8 หมู่บ้านของประชาชนในเขตตำบลคอนกำ โดยจะเป็นผู้สะท้อนความคิดความต้องการในสถาบันการเมืองระดับตำบล ได้แก่ กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านละ 1 คน แพทย์ประจำตำบล 1 คน สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยคาดว่าผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. นำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติการที่ควรทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. นำมาเป็นแนวทางให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรต่างๆ ในระดับท้องถิ่นได้ใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง เหมาะสมในการพัฒนา
3. เป็นแนวทางในการเสนอแนะการใช้สื่อ เพื่อปฏิบัติการที่ควรทำและอาจทำในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพให้กับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน รวมทั้งหน่วยงานในระดับท้องถิ่นอื่นๆ ด้วย
4. เป็นแนวทางในการทำวิจัยสำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเกี่ยวกับการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เขตตำบลคอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบความคิดในการวิจัยได้แก่

1. ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Information Seeking Theory)
2. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร (Uses & Gratification Theory)
3. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อพื้นบ้าน
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร

สำหรับทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking) มีเนื้อหาสำคัญว่า ในสังคมปัจจุบันมีข่าวสารที่ผลิตขึ้นมาและเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนในรูปแบบต่างๆ มากมายจนกลายเป็นเรื่องยุ่งยากต่อผู้รับสารในอันที่จะค้นหาข่าวสารนั้นให้ตรงกับความต้องการของตน ซึ่งเรื่องนี้ทำให้นักวิชาการสื่อสารเกิดความสนใจที่จะศึกษาว่า คนเราจะแสวงหาข่าวสารตามที่ต้องการได้อย่างไร (สวนิต ยมาภัย และรวีวรรณ ประกอบผล, 2528)

ข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ต้องปฏิบัติภารกิจหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องพึ่งพาอาศัยและแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน และนำมาใช้เป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจในการปฏิบัติภารกิจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในกรณีที่ไม่ทราบเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก ความต้องการข่าวสารก็จะมากขึ้นด้วย

ชาร์ลส์ แอตกิน (Charles Atkin, 1973) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับการคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน (Reward Value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditures) และภาระผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับ (เช่น การได้รับข่าวสารหรือความบันเทิงที่ต้องการ) สูงกว่าการลงทุนลงแรง (เช่นการต้องลงทุนซื้อหาเพื่อให้ได้มา) หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้ว บุคคลย่อมแสวงหาข่าวสาร

ชาร์ลส์ แอตคิน ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การแสวงหาข่าวสารหรือความต้องการการสื่อสารมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้นคือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment)

ความต้องการข่าวสารเกิดจากความไม่รู้หรือไม่แน่ใจ (Uncertainty) ของปัจเจกบุคคลที่มาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับระดับความต้องการที่อยากจะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญก็ยิ่งอยากมีความรู้ความเข้าใจสูง และ

2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

สำหรับความต้องการได้รับความบันเทิงของปัจเจกบุคคลนั้น มาจากการกระตุ้นอารมณ์แห่งความรื่นรมย์บันเทิงใจที่เกิดจากการมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้น กับระดับความสนุกสนานที่คาดหวังไว้

ข่าวสารที่จะลดความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัวนั้น แอตคิน เรียกว่า “ข่าวสารที่ให้ความพึงพอใจทันทีในเชิงการบริโภค” ส่วนข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอกนั้น แอตคิน ให้ชื่อว่า “ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิดและแก้ปัญหาต่างๆ” ในชีวิตประจำวันข่าวสารบางอย่างอาจจะให้ประโยชน์ทั้งการนำไปใช้และให้ความบันเทิงขณะเดียวกัน

โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่า การแสวงหาหรือการเลือกรับข่าวสารนั้นเพื่อสนับสนุนทัศนคติหรือความคิดความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นๆ เช่น เพื่อให้มีความรู้ ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคลและ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร (Uses & Gratification Theory)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร (Uses & Gratification Theory) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับผู้บริโภค (Consumer) หรือผู้รับสาร (Receiver)

แคทซ์,บลูมเลอร์ และเกอวิทช์ (Kat, Blumler And Gurevitch) กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับผู้รับสารในฐานะของการเป็นผู้กระทำในการเลือกใช้สื่อ (Active Selector of Media Communication) ซึ่งนับว่าเป็นมุมมองที่แตกต่างไป จากทฤษฎีเดิมที่มักไม่ได้ให้ความสำคัญกับผู้รับสาร เพราะแต่เดิมนั้นผู้รับสารถูกมองว่ามีฐานะเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive) ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสารตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ผู้ส่งสารไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ระหว่างข่าวสารกับประสิทธิผลของการสื่อสารได้ เพราะในท่ามกลางความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง ได้มีปัจจัยด้านการเลือกใช้สื่อของผู้รับสารเข้ามาเป็นตัวแปรแทรกซ้อนของกระบวนการสื่อสาร

ทั้งนี้ปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้ใช้สื่อที่ แคทซ์,บลูมเลอร์ และเกอวิทช์ (Kat, Blumler And Gurevitch) ให้ความสำคัญได้แก่

1. สภาพสังคม และลักษณะทางจิตวิทยาของผู้รับสาร
2. ความต้องการและความคาดหวังในการใช้สื่อของผู้รับสาร

ทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าวได้นำไปสู่พฤติกรรม的开รับสื่อของผู้รับสารที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากความพึงพอใจของผู้รับสารที่แตกต่างกันนั่นเอง

และเนื่องจากทฤษฎีได้ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้รับสารว่าเป็นผู้เลือกใช้สื่อ จึงได้มีการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สื่อพบว่ามีปัจจัยที่น่าสนใจ คือ อายุ และสถานภาพทางสังคมของกลุ่มผู้รับสาร (เช่น รายได้ การศึกษา) โดยปัจจัยทั้งสองมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเปิดรับสื่อ

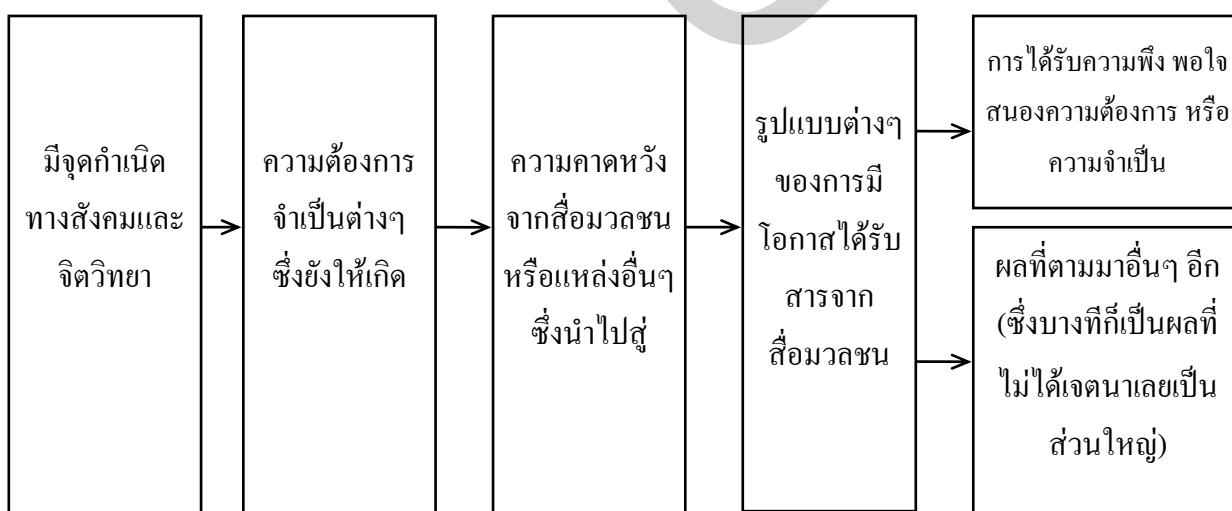
1. อายุของผู้รับสารมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเป็นเจ้าของสื่อ เช่น ในกรณีเด็ก พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจะขึ้นอยู่กับครอบครัว ถ้าภายในบ้านมีสื่อใดเด็กก็จะเปิดรับสื่อ นั้นตามไปด้วย และเด็กมักจะเปิดรับสื่อโทรทัศน์ แต่อย่างไรก็ตามเด็กหรือวัยรุ่นก็สามารถเปิดรับสื่อที่ไม่ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของครอบครัวได้ด้วยการเปิดรับสื่อที่บ้าน เช่น การไปดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ และต่อมาเมื่อเด็กอายุมากขึ้นเข้าสู่วัยทำงาน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจะแตกต่างไปจากเดิมซึ่งเป็นผลมาจากรายได้ที่มีเป็นของตนเองในวัยที่บุคคลสามารถหาเงินใช้จ่ายสำหรับตัวเองได้ เขาก็จะมีพฤติกรรมคือ จะเลือกเปิดรับสื่อตามความต้องการของตนเองความจำเป็นในการพึ่งพาสื่อจากครอบครัวจะน้อยลง โดยอาจจะซื้อหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารที่เขาสนใจ และจะยังให้ความสนใจต่อการเลือกเนื้อหาของสื่อที่ตรงกับความต้องการของตัวเองมากขึ้น ส่วนเมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้นเข้าสู่วัยชรา ในวัยนี้จะมีเวลามากขึ้น แต่ขณะเดียวกันชีวิตอาจจะหันกลับมาพึ่งครอบครัวอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ด้วยเหตุนี้สื่อที่คนในวัยชราจะหาได้ก็คือต้องเป็นสื่อที่มีราคาไม่แพงนัก ทั้งนี้บุคคลในวัยชราและวัยเด็ก จะมีความคล้ายคลึงกันคือ เป็นวัยที่มีเวลามากแต่มีรายได้น้อย ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้สื่อ

2. สถานภาพทางสังคมของผู้รับสาร (Social Class) พบว่าระดับรายได้ ระดับการศึกษา และระดับความรับผิดชอบต่อน้ำที่ทำงาน มีผลต่อรูปแบบการใช้สื่อและการเลือกเนื้อหาของสื่อ

แคทซ์,บลูมเลอร์ และเกอวิทส์ (Kat, Blumler And Gurevitch) ยังได้สร้างแบบจำลองเพื่ออธิบายถึงเรื่องนี้ดังแผนภาพข้างล่าง

ภาพที่ 1

สถานภาพทางสังคม การสื่อสารเพื่อสนองความพอใจ

ภาพที่ 1 นี้อธิบายถึงตรรกะที่อยู่เบื้องหลังการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับ (1) จุดกำเนิดทางสังคมและจิตวิทยา (2) ของความจำเป็นต่างๆ ซึ่งยังให้เกิด (3) ความ

อาจกล่าวได้ว่าสภาวะทางสังคมและจิตใจที่ต่างกันก่อให้เกิดมนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป ความต้องการซึ่งแตกต่างกันนี้ทำให้แต่ละคนคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทจะสนองความพอใจได้ ต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันจะแตกต่างกันไป ขั้นสุดท้ายคือความพอใจที่ได้รับจากสื่อจะต่างกันไปด้วย

คาร์ล อีริก โรเซนเกรน (Karl Erick Rosengren) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสารว่า พฤติกรรมการสื่อสารของผู้รับสารที่เกิดจากการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอนคือ

1. ผู้รับสารมีฐานะเป็นผู้มีบทบาทเชิงรุก (Active) และเป็นผู้มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเสมอ
2. การใช้หรือการเปิดรับสื่อหนึ่งๆ มิได้เป็นการเปิดรับสารที่เลื่อนลอยหรือเกิดจากผลชักจูงจากผู้ส่งสารเพียงฝ่ายเดียว
3. ความพึงพอใจในสื่อเกิดขึ้นเมื่อการเปิดรับสื่อหรือการใช้สื่อเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ผู้ส่งสาร (Sender) จำเป็นต้องมีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารเพื่อให้ผู้รับสารเกิดความพึงพอใจ

การเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารและการเลือกเนื้อหาของข้อมูลข่าวสาร เพื่อสนองความพอใจของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมายถึง การที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆ เกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำแล้ว จึงเลือกใช้สื่อในรูปแบบต่างๆ โดยอาจมีปัจจัยที่เป็นความคาดหวังส่วนตัวว่าจะเลือกสื่อในรูปแบบใดจึงจะสนองความพึงพอใจมากที่สุด และสามารถนำเสนอเนื้อหาข่าวสารที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด โดยคำนึงถึงสถานภาพทางสังคม เช่น รายได้การศึกษารวมทั้งเวลา และค่าใช้จ่ายในการเลือกใช้สื่อของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ สื่อพื้นบ้าน

แนวความคิดเกี่ยวกับสื่อมวลชน

ปรมะ สตะเวทิน (2539:7) ได้สรุปความหมายของการสื่อสารมวลชน (Mass Communication) จากความเห็นของนักวิชาการหลายคนไว้ว่า “การสื่อสารมวลชนเป็นกระบวนการของการสื่อสารไปยังคนจำนวนมากในเวลาเดียวกันหรือในเวลาใกล้เคียงกัน โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นสื่อ

ความหมายของสื่อมวลชน

สื่อมวลชน (Mass Media) หมายถึง สื่อที่สามารถนำสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารที่ประกอบด้วยคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาที่ใกล้เคียงกันหรือในเวลาเดียวกัน โดยทั่วไปแล้วสื่อที่เรียกว่าสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ นิตยสาร และภาพยนตร์ (ปรมะ สตะเวทิน, 2538 : 135)

โรเจอร์สและชูเมกเกอร์ (Rogers with Shoemaker, 1971 : 145) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนว่า หมายถึงสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้รับที่มีจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มความรู้ แพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ฝังรากลึกได้

วริศรา วราลักษณ์ (2538 : 17) ได้อธิบายถึงสื่อมวลชนว่า หมายถึง สื่อที่ทำให้ผู้ส่งสารซึ่งอาจจะเป็นบุคคลเดียวหรือกลุ่มบุคคลที่สามารถส่งข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก และอยู่กันอย่างจัดระเบียบได้ในเวลาอันรวดเร็ว

คุณลักษณะของสื่อมวลชน

เสถียร เชยประทับ (การสื่อสารและการพัฒนา, 18) ได้กล่าวว่าช่องทางที่เป็นสื่อมวลชนสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ต่อไปนี้ได้คือ

1. สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากๆ ได้ในเวลาอันรวดเร็ว
2. สามารถให้ความรู้และข่าวสารได้ดี
3. สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ฝังรากลึก (Weakly Held Attitudes)

บรูซ เวสต์ลี และแมลคอม แมคคลีน เอชเวอร์ส โรเจอร์สและลินส์ สเวนลิ่ง (Bruce Westly and Malcolm Maclean, 1957 And Everette Rogers with Lynne Svening, 1969) (อ้างถึงใน ปรมะ สตะเวทิน, 2539 : 69 – 72) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. สามารถเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมาก สื่อมวลชนเป็นสื่อที่อาศัยเทคโนโลยี ไม่ได้อาศัยขีดความสามารถตามธรรมชาติของสื่อบุคคล ดังนั้นสื่อมวลชนจึงมีความสามารถในการเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมากที่อยู่ห่างไกลออกไปและจัดกระจายในหลายพื้นที่ในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกัน
2. ความรวดเร็วในการสื่อสารกับคนจำนวนมาก สื่อมวลชนสามารถนำสารจากแหล่งข้อมูลข่าวสารไปสู่คนจำนวนมากได้ภายในเวลาอันรวดเร็วในเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากสื่อมวลชนเป็นสื่อที่อาศัยเทคโนโลยี เช่น การรายงานข่าวสดทางสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ การถ่ายทอดสด การส่งยานอวกาศ การแข่งขันกีฬา เป็นต้น

3. บรรจุเนื้อหาหลากหลาย เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้จำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านลักษณะทางประชากรและสถานที่ สื่อมวลชนจึงต้องทำหน้าที่ในการสนองผู้รับสารให้ได้พร้อมกัน ด้วยการเสนอเนื้อหาที่มีความหลากหลายทั้งข่าว ความรู้ และความคิดเห็น ความบันเทิง และโฆษณา

4. นำสารไปสู่ประสาทสัมผัสของผู้รับสารได้จำกัด ในขณะที่สื่อมวลชนเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงผู้รับสารกับผู้ส่งสารซึ่งอยู่ห่างไกลจากกัน ผู้รับสารจะสามารถรับสารจากผู้ส่งสารที่อยู่ห่างไกลได้เพียง 2 ทาง คือ การเห็นและการได้ยิน หากแบ่งสื่อมวลชนออกตามลักษณะการรับสารผู้รับสารก็อาจแบ่งได้เป็น

สื่อที่รับได้ด้วยการเห็น ได้แก่ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

สื่อที่รับได้ด้วยการได้ยิน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง

สื่อที่รับทั้งการเห็นและการได้ยิน ได้แก่ ภาพยนตร์ และวิทยุโทรทัศน์

5. ได้รับการสื่อสารกลับที่จำกัด แม้สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยง ผู้สื่อสารกับผู้รับสารเข้าด้วยกัน แต่เนื่องจากความห่างไกล ผู้สื่อสารและผู้รับสารจึงมีขีดความสามารถที่จำกัดในการส่งและรับสาร โอกาสที่ผู้ส่งสารจะได้รับหรือทราบการสื่อสารกลับ (Feedback) จากผู้รับสารจึงมีอยู่อย่างจำกัด กล่าวคือมีน้อยกว่าสื่อบุคคล และเป็นการสื่อสารกลับที่ล่าช้า (Delayed Feedback)

6. เป็นการสื่อสารทางเดียว จากขีดจำกัดของการได้รับการสื่อสารกลับ จึงทำให้การสื่อสารมวลชนที่ใช้สื่อมวลชนเป็นสื่อในการสื่อสารมีลักษณะของการสื่อสารทางเดียว (One - Way Communication) มากกว่าลักษณะของการสื่อสารสองทาง (Two - Way Communication) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารระหว่างบุคคลที่ใช้สื่อบุคคล ซึ่งการรับทราบการสื่อสารกลับอย่างรวดเร็วและมีมาก

7. ความถูกต้องของสารมีมาก เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน เนื้อหาของสารที่ถูกบรรจุในสื่อมวลชนเมื่อไปสู่ผู้รับสารจึงเป็นเนื้อหาเดียวกัน ไม่ว่าผู้รับสารจะเป็นใครและอยู่ที่ใด ดังนั้นความถูกต้องของสารจึงมีมาก

8. ไม่สามารถเลือกผู้รับสารได้ จากลักษณะของการนำสารไปสู่ผู้รับสารจำนวนมากในเวลาเดียวกัน สื่อมวลชนจึงไม่สามารถที่จะเลือกผู้รับสารคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้โดยเฉพาะ

9. ประสิทธิภาพของการสื่อสารมีอยู่จำกัด เนื่องจากผู้รับสารมีความแตกต่างกัน ผู้รับสารมีจำนวนมาก และการไม่สามารถเลือกผู้รับสารได้ ดังนั้นการจะเตรียมเนื้อหาของสารในสื่อมวลชนให้เป็นที่พอใจและถูกใจของผู้รับสารทุกคนจึงย่อมเป็นไปได้

10. การไม่สามารถจัดการกับกระบวนการเลือกของผู้รับสาร ในการรับสารนั้นผู้รับสารจะทำการเลือก (Select) โดยการเลือกใช้สื่อ (Selective Exposure) การเลือกให้ความสนใจเนื้อหาของสื่อ (Selective Attention) การเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายเนื้อหาของสื่อ (Selective Perception/

11. ให้ข่าวสารและความรู้มากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร จาก การที่ผู้รับสารสามารถเลือกใช้สื่อมวลชนได้ และการเลือกใช้สื่อมวลชนของผู้รับสารมักสอดคล้องกับ ความต้องการ รสนิยม และทัศนคติเดิมของตน สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนทัศนคติ หรือพฤติกรรมของผู้รับสาร

หน้าที่ของสื่อมวลชน

แฮโรลด์ ดี ลาสเวลล์ (Harold D. Laswell, 1948 : 37-5) ได้กล่าวถึงหน้าที่สำคัญ 3 ประการ ของสื่อมวลชน คือ

1. สอดส่องระวังระวังเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Surveillance Of the Environment) หมายถึง การ แสวงหาและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม หน้าที่ด้านนี้ก็คือการให้ข่าวสาร

2. ประมวลส่วนต่างๆ ในสังคมเพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม (Correlation of the Parts of Society in Responding to the Environment) หมายถึง การที่สื่อมวลชนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดเป็นข่าว ทำการวิเคราะห์และเสนอแนะว่าควรทำอย่างกับสิ่งนั้นๆ หน้าที่ด้านนี้ก็คือการ แสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ

3. ถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนรุ่นหลังๆ (Transmission of the Social Heritage from One Generation to the Next) หมายถึง การเผยแพร่ความรู้ ค่านิยม และบรรทัดฐานของ สังคมแก่สมาชิกรุ่นใหม่ของสังคม เพื่อให้วิทยาการและวัฒนธรรมของสังคมคงอยู่ต่อไป หน้าที่ด้านนี้ ก็คือการให้การศึกษ

ต่อมา ชาร์ลส์ อาร์ไรท์ (Charles R. Wright, 1959 : 16) ได้เพิ่มเติมหน้าที่ประการที่ 4 ของ สื่อมวลชนคือ

4. การให้ความบันเทิง (Entertainment) หมายถึง การเผยแพร่ การแสดงดนตรีและศิลปะเพื่อ สร้างความจรรโลงใจแก่ประชาชน

เดนิส แมคควอล (Denis McQuail, 1983 : 71-83 อ้างถึงใน ปรมะ สตะเวทิน, 2539 :143-145) กล่าวถึงหน้าที่ของสื่อมวลชนตามความคิดของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเผยแพร่ได้แก่ นักโฆษณา นัก ประชาสัมพันธ์ นักการสื่อสารการเมืองและธุรกิจ นักบรรณรักษ์ ฯลฯ ซึ่งมีความต้องการให้สื่อมวลชน ทำหน้าที่ต่อไปนี้ให้แก่ตนหรือหน่วยงานของตน

1. หน้าที่การให้ข่าวสาร (Information)
 - 1.1 เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและกิจกรรมขององค์การ
 - 1.2 ให้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 จัดลำดับก่อนหลังตามผลประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเผยแพร่
 - 1.4 ให้ข่าวสารและดึงดูดความสนใจประชาชนในกิจการโฆษณา
 - 1.5 ให้การศึกษาโดยตรงและการรณรงค์ด้านข่าวสารแก่ประชาชน
2. หน้าที่ในการตีความ (Interpretation)
 - 2.1 ตีความข่าวสารและเหตุการณ์ตามวัตถุประสงค์ของนักเผยแพร่
 - 2.2 สร้างความคิดเห็น ทำการประชาสัมพันธ์ และสร้างภาพจน์สนับสนุนองค์การ
 - 2.3 วิพากษ์วิจารณ์คู่แข่งขององค์การนักเผยแพร่
3. หน้าที่ในการแสดงออก (Expression)
 - 3.1 ให้การสนับสนุนความเชื่อ ค่านิยม อุดมการณ์ หลักการขององค์การ
 - 3.2 ช่วยพัฒนาจิตสำนึกในการเป็นสมาชิกขององค์การ เช่น พรรคการเมือง ชนชั้น และกลุ่ม
4. หน้าที่ในการระดมความร่วมมือ (Mobilization)
 - 4.1 กระตุ้นความสนใจความเกี่ยวข้องและความสนับสนุนของประชาชนต่อองค์การ
 - 4.2 จัดแนะนำกิจกรรมแก่สมาชิกขององค์การหรือผู้ตาม (Followers)
 - 4.3 พยายามจูงใจและเปลี่ยนพฤติกรรมของคน (การโฆษณาชวนเชื่อ)
 - 4.4 การหาทุน
 - 4.5 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคโดยการโฆษณาสินค้า

อิทธิพลของสื่อมวลชน

ปรมา สตะเวทิน (2539 : 180 – 183) ได้สรุปแนวความคิดและผลการวิจัยของนักวิชาการหลายคน เช่น โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper) แองกัส แคมป์เบลล์ ฟิลิป อี คอนเวอร์ส วอเรน อี มิลเลอร์ และโดนัลด์ อี สโตคส์ (Angus Campbell, Philip E. Converse, Warren E Miller and Donald E. Strokes) วิลเบอร์ ชรามม์ แจ็ค ลายส์ และเอ็ดวิน บี พาร์เกอร์ (Wilbur Schramm, Jack Lyle and Edwin B. Parker) เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนไว้ดังนี้

1. อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้นไม่ใช่อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะ มีปัจจัยต่าง ๆ ที่สะกิดกั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่

1.1 ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับสาร (Predispositions) ผู้รับสารของสื่อมวลชนประกอบด้วยประชาชน ซึ่งมีการเกี่ยวข้องติดต่อและเป็นสมาชิกของสถาบันต่างๆ เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัส

1.2 การเลือกของผู้รับสาร (Selective Processes) ประชาชนจะเลือกรับสื่อและสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน และจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับความคิดเห็นและความสนใจของตน ในการตีความหมายของสารก็เช่นเดียวกัน ประชาชนจะพยายามตีความสารที่ตนอ่าน (ดู, ฟัง) ตามความเชื่อและค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม ในทำนองเดียวกัน ประชาชนก็จะเลือกจดจำเฉพาะสิ่งที่สนับสนุนความคิดและความเชื่อของตน

1.3 อิทธิพลของบุคคล (Personal Influence) อิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นไปได้โดยอ้อม เนื่องจากข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่ได้ไปถึงประชาชนทั่วไปในทันที หากแต่ต้องผ่านขั้นตอน 2 ขั้นตอน โดยมีบุคคลเป็นตัวแทรก เพื่อทำหน้าที่ในการถ่ายทอดข่าวสารจากสื่อมวลชนไปยังประชาชนคนอื่นๆ ในชุมชนหรือในสังคม ตามทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two-Step Flow of Communication) บุคคลที่ทำหน้าที่ดังกล่าวเรียกว่า ผู้นำความคิดเห็น (Opinion Leaders) โดยในการถ่ายทอดข่าวสารจากสื่อมวลชนไปยังประชาชนนั้น ผู้นำความคิดเห็นมักสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปด้วย

1.4 ลักษณะของธุรกิจด้านสื่อมวลชน (Economic Aspects) การดำเนินธุรกิจด้านสื่อมวลชนในสังคมเสรีนิยมซึ่งมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนั้น ธุรกิจสื่อมวลชนถือเป็นตลาดแห่งความคิดที่เสรี (Free Market Place of Idea) สื่อมวลชนสามารถแข่งขันกันโดยเสรี ต่างฝ่ายต่างเสนอความคิดเห็นและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป ประชาชนก็มีเสรีภาพในการที่จะเลือกเชื่อถือความคิดเห็นใดความคิดเห็นหนึ่งได้ และสามารถใช้วิจารณญาณของตนตัดสินใจว่าจะเชื่อสื่อมวลชนไหนดี

2. อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อประชาชนเป็นเพียงผู้สนับสนุน (An Agent of Reinforcement) เท่านั้น กล่าวคือสื่อมวลชนจะสนับสนุนทัศนคติ ทัศนคติ ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้มีความเข้มแข็งขึ้น และพร้อมที่จะแสดงให้ปรากฏออกมาเมื่อมีแรงจูงใจเพียงพอ หรือเมื่อโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจทำหน้าที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงประชาชนได้เช่นกัน (An Agent of Change) จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว หากสื่อมวลชนสามารถเสนอสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของเขา เขาก็จะเปลี่ยนทัศนคติหรือพฤติกรรมได้ สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นเพียงผู้เสนอหนทางในการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมเท่านั้น (Provide the Means for Change)

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ประชาชนได้ ในกรณีที่บุคคลนั้นๆ ไม่เคยมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ทัศนคติและค่านิยมใหม่นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นรับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อยๆ ซ้ำๆ ซากๆ เท่านั้น อิทธิพลของ

ซิมบาร์โดและไลเพ (Zimbardo and Leippe, 1991) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อยๆไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ไว้ว่า การที่สารนั้นๆ มีการเสนอเนื้อหาผ่านสื่อต่างๆ ซ้ำกันบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสาร อันจะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอแนะนั้นๆ หากเป็นเนื้อหาในทางดี มีการโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำตามก็จะมีกรปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นๆ ในที่สุด

สื่อวิทยุ ข้อดีของสื่อวิทยุ คือ

1. สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้กว้างกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ เนื่องจากมีรัศมีการส่งคลื่นวิทยุไปได้ไกลมากกว่าสื่ออื่นๆ
2. มีความรวดเร็วในการเสนอข่าวสาร
3. การเปิดรับสื่อวิทยุไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่
4. การรับฟังวิทยุไม่ต้องอาศัยทักษะการอ่าน ดังนั้นผู้ฟังทั่วไปจะสามารถเข้าใจได้ดี นำเสนอข่าวสารได้รวดเร็ว
5. ในปัจจุบันสื่อวิทยุได้พัฒนาในการผลิตรายการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเช่น โทรศัพท์ ทำให้สามารถสร้างการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) ที่ผู้ฟังสามารถสื่อสารโต้ตอบกับผู้ดำเนินรายการได้

ข้อด้อยและข้อจำกัดของสื่อวิทยุ คือ

1. ผู้ฟังรายการวิทยุไม่สามารถย้อนกลับมาฟังใหม่ได้ เมื่อฟังผ่านแล้วก็เลยไป ซึ่งต่างจากหนังสือพิมพ์ที่สามารถนำมาอ่านทบทวนได้หลายครั้ง และยังสามารถกลับมาอ้างอิงใหม่ได้
2. วิทยุเป็นสื่อที่มีแต่เสียง ไม่มีภาพ ผู้ฟังต้องใช้จินตนาการประกอบการฟังไปด้วย ดังนั้นหากผู้ดำเนินรายการพูดหรืออธิบายไม่ชัดเจน ผลิตรายการที่ไม่มีคุณภาพแล้ว ผู้ฟังอาจเข้าใจผิดหรือเกิดความเบื่อหน่าย อันนำไปสู่ความล้มเหลวในการสื่อสาร

สื่อโทรทัศน์ ข้อดีของสื่อโทรทัศน์ คือ

1. เป็นสื่อที่ให้ทั้งภาพและเสียง จึงเปรียบเสมือนวิทยุ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์รวมกัน จึงดึงดูดความสนใจจากผู้ดูได้มากกว่าสื่ออื่นๆ
2. เป็นสื่อมวลชนที่ได้รับการพัฒนาให้ระบบการแพร่รัศมีครอบคลุมกว้างไกล จึงสามารถแพร่ภาพไปได้ในระยะไกลๆด้วยเวลาอันรวดเร็ว

3. เป็นสื่อที่สามารถสร้างแรงจูงใจ ทศนคติ และเสนอเรื่องต่างๆ ได้ดี จึงมีพลังในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสารได้ดี

ข้อด้อยของสื่อโทรทัศน์คือ เครื่องรับโทรทัศน์มีราคาแพงกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ มาก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเปิดรับสำหรับคนที่มีความยากทางเศรษฐกิจไม่สูงมากนัก

สื่อหนังสือพิมพ์ ข้อดีของสื่อชนิดนี้คือ

1. หนังสือพิมพ์มีลักษณะยั่งยืนและเก็บเป็นหลักฐาน ได้ดีกว่าสื่อชนิดอื่น จึงทำให้สามารถ เก็บรักษาข่าวสารไว้ได้เป็นเวลานาน สามารถนำกลับมาอ่านซ้ำได้
2. มีส่วนสร้างประชาคมติในเรื่องต่างๆ ได้ ทั้งนี้เพราะส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์จะเป็นของเอกชน จะต้องอาศัยความพอใจของประชาชนมากกว่าสื่อมวลชนชนิดอื่นๆ
3. มีเนื้อหาในการนำเสนอหลากหลายอยู่ในฉบับเดียวกัน ทำให้ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านได้

ส่วนข้อด้อยของหนังสือพิมพ์ก็คือเป็นสื่อที่ผู้อ่านต้องอ่านหนังสือได้ จึงจะสามารถเปิดรับสื่อชนิดนี้ได้

ในการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการที่ควรทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงเนื้อหาและคุณลักษณะของสื่อมวลชนแต่ละชนิด เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้รับสารและคุณสมบัติของสื่อมวลชนด้วย โดยสื่อมวลชนเป็นการให้ความรู้อย่างกว้างๆ หลังจากนั้นอยู่ในขั้นของการใช้สื่อบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) คือการสื่อสารที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาทำการสื่อสารกันในลักษณะตัวต่อตัว กล่าวคือทั้งฝ่ายผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถติดต่อแลกเปลี่ยนสารกันได้โดยตรง (Direct) ในขณะที่คนหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารคนอื่น ๆ จะทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร การสื่อสารระหว่างบุคคลอาจเกิดขึ้นได้ในกรณีของกลุ่มย่อย (Small Group) ซึ่งมีคนมากกว่าสองคนขึ้นไปมารวมตัวกันในลักษณะที่สามารถติดต่อแลกเปลี่ยนสารกันได้โดยตรง (ปรมะ สตะเวทิน, 2538 : 35)

การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมืองค์ประกอบของการสื่อสารอยู่อย่างครบถ้วน คือ ผู้ส่งสาร (Source) สาร (Message) ช่องทาง (Channel) ผู้รับข่าวสาร (Receiver) ผล (Effect) และปฏิกิริยาสนองกลับ (Feedback)

อรรถรรณ ปิลันธน์โอวาท (2537 : 187) ได้กล่าวถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลบ่งเป็นนัยว่า ผู้ที่ทำการสื่อสารเป็นบุคคล (Human) และมีปฏิกิริยาโต้ตอบกันอย่างฉับพลันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

เสถียร เขยประทับ (การสื่อสารและการพัฒนา, ม.ป.ป. : 18) ได้กล่าวถึงช่องทางที่เป็นสื่อระหว่างบุคคลว่าคือช่องทางที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข่าวสารแบบตัวต่อตัว ระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่าสองคนขึ้นไป ช่องทางแบบนี้มีประสิทธิภาพมากกว่าช่องทางที่เป็นสื่อมวลชนในการจูงใจผู้รับสารที่มีความเฉยเมย หรือมีปฏิกิริยาต่อต้านสารของผู้ส่งสาร

ประสิทธิภาพของสื่อบุคคล

โรเจอร์สและชูเมกเกอร์ (Rogers with Shoemaker, 1971 : 252-253) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของสื่อบุคคลไว้ดังนี้

1. สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารแบบยุกยวิติ (สองทาง) ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจสารก็สามารถไต่ถามหรือขอข่าวสารเพิ่มเติมจากแหล่งสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว ส่วนผู้ส่งสารก็สามารถปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งออกไปให้เข้ากับความต้องการและความเข้าใจของผู้รับสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว เช่นเดียวกัน การที่ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคลมีระดับของปฏิกิริยาตอบสนอง (Feedback) สูง ทำให้สามารถลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากการเลือกรับสาร เลือกลงหรือเลิกจำสารได้ เนื่องจากสภาพการณ์ที่เห็นหน้ากันบีบบังคับให้ต้องรับสารนั้นไม่ว่าผู้รับสารจะมีความรู้ลึกหรือตื้นแค่ไหนต่อ ผู้ส่งสารหรือสารอย่างไรก็ตาม

2. สามารถจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกได้ เราอาจเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่สำคัญระหว่างช่องทางที่เป็นสื่อมวลชน และช่องทางที่เป็นสื่อระหว่างบุคคลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงความแตกต่างระหว่างข่าวสารที่เป็นสื่อมวลชน และข่าวสารที่เป็นสื่อระหว่างบุคคล

	ช่องทางระหว่างบุคคล	ช่องทางมวลชน
การไหลของข่าวสาร	มีแนวโน้มที่จะเป็นแบบบุคคล วิถี (สองทาง)	มีแนวโน้มที่จะเป็นแบบ เอกทิศทาง (ทางเดียว)
ลักษณะของการสื่อสาร	มีลักษณะแบบตัวต่อตัว	ไม่มีลักษณะแบบตัวต่อตัว
ปริมาณของปฏิกิริยาตอบสนอง ในขณะที่ทำการสื่อสาร	สูง	ต่ำ
ความสามารถในการลด กระบวนการเลือกในทาง จิตวิทยาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เลือกรับสาร	สูง	ต่ำ
ความเร็วในการสื่อสารไปยัง ผู้รับสารจำนวนมาก ๆ	ค่อนข้างช้า	ค่อนข้างเร็ว
ผลที่อาจเกิดขึ้น	การก่อตัวของทัศนคติและการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ	การเปลี่ยนแปลงความรู้

แคทซ์ และลาซาร์สเฟลด์ (Katz and Lazarsfeld, 1955 : 27) เห็นว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด ฉะนั้นสื่อบุคคลจึงมีความสำคัญมากกว่าสื่อมวลชนในชั้นจิตใจในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม ส่วนสื่อมวลชนจะมีความสำคัญกว่าในชั้นของการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และอาจมีผลบ้างในการสร้างทัศนคติในเรื่องที่บุคคลยังไม่เคยรับรู้มาก่อน

โรเจอร์ส (Rogers, 1978 : 291) ได้กล่าวเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลไว้ว่า จากผลการวิจัยต่างๆ พบว่าสื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงการรับรู้ซึ่ง หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เพราะข่าวสารที่ถ่ายทอดออกมาสื่อมวลชนอย่างเดียวยังไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังแน่นหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเบตทิงฮอส (Bettinghaus, 1968 : 180) ที่ว่า สื่อมวลชนเป็นเพียงตัวเสริม

พอล ลาซาร์สเฟลด์ (Lazarsfeld อ้างใน Wright, 1959 : 62 – 63) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งและพบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลเอื้ออำนวยต่อการชักจูงใจ 5 ประการ คือ

1. การติดต่อระหว่างบุคคลเป็นไปอย่างง่าย ๆ ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ การที่จะหลีกเลี่ยงการสนทนาหรือรับฟังเป็นไปได้น้อยกว่าการรับฟังจากสื่อมวลชน ในการรับฟังสื่อมวลชนนั้นอาจหลีกเลี่ยงไม่รับฟังเนื้อหาที่ขัดแย้งกับความคิดเห็นของตน หรือเรื่องที่ตนไม่สนใจก็ได้
2. การติดต่อสื่อสารระบบเผชิญหน้าเปิดโอกาสให้ยืดหยุ่นเนื้อเรื่องได้ หากผู้สื่อสารได้รับการต่อต้านจากผู้ฟังของตน ก็อาจเปลี่ยนเรื่องสนทนาไปเป็นอีกแบบหนึ่งได้
3. ความสัมพันธ์โดยตรงของบุคคลที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้านี้ ช่วยสนับสนุนเนื้อหาที่ผู้รับสารยอมรับ และได้แย้งเนื้อหาที่ผู้รับสารไม่ยอมรับ
4. ผู้รับสารบางคนมักจะเชื่อถือในข้อตัดสินใจและทัศนะของผู้ที่เขารู้จักและนับถือมากกว่าจะเชื่อบุคคลที่เขาไม่รู้จักที่มาติดต่อสื่อสารด้วย
5. ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น บางครั้งผู้ทำการสื่อสารอาจประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของตน โดยไม่ได้มีการชักจูงใจให้ผู้ฟังยอมรับทัศนะของเขา

จะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถมีอิทธิพลในการชักจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติจากเดิมที่เป็นอยู่ได้ และนอกจากนี้ทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two-Step Flow of Communication) ยังได้กล่าวไว้ว่าข่าวสารส่วนใหญ่ที่เผยแพร่จากสื่อมวลชนไปยังประชาชนเป้าหมายนั้น มักจะผ่านผู้นำความคิดเห็น (Opinion Leader) หรือผู้ที่เข้าถึงสื่อมากกว่าเสียก่อน แล้วบุคคลเหล่านี้จะนำเอาข่าวสารข้อมูลที่ได้รับไปเผยแพร่แก่ประชาชนเป้าหมายคนอื่นต่อไป ซึ่งในการถ่ายทอดข่าวสารแต่ละครั้ง ผู้ถ่ายทอดมักจะสอดแทรกทัศนคติหรือความคิดเห็นของตนลงไป ทำให้ผู้รับสารคนท้ายๆ ได้รับข่าวสารที่มีทัศนคติของกลุ่มชนที่แทรกมาด้วย ซึ่งมีผลไม่น้อยที่จะทำให้ผู้รับสารคล้อยตาม

คุณลักษณะของการสื่อสารระหว่างบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นการสื่อสารโดยตรงระหว่างคนสองคนหรือมากกว่าในระยะห่างทางกายภาพ พอที่จะเลือกใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า และปฏิริยาตอบสนองในปัจจุบันทันทีบาร์นลันด์ (Barnlund) ได้กำหนดคุณลักษณะ 5 ประการของกิจกรรมการสื่อสารประเภทนี้ไว้ว่า (พชนี เษจรรยา , เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุรักษ์วิวงศ์ 2538 : 61 – 62)

1. ในเบื้องต้นแรกสุดจะมีความเกี่ยวข้องเนื่องรับรู้ระหว่างคนสองคนหรือมากกว่า ซึ่งมีความใกล้ชิดกันทางกายภาพ นี่เป็นส่วนหนึ่งของการติดต่อกันทางสังคมเบื้องต้น อันเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นก่อน
2. การรับรู้ระหว่างกันทำให้เกิดการพึ่งพากันในการสื่อสาร ซึ่งเน้นถึงปฏิสัมพันธ์อันเป็นจุดเน้นของการเอาใจใส่ในด้านความนึกคิด และการเห็นภาพ เช่น การสนทนากัน การมีปฏิสัมพันธ์กันนั้น แต่ละคนจะมีการตอบสนองต่อประเด็นโดยคนอื่น ๆ
3. จุดเน้นของการมีปฏิสัมพันธ์นี้ผ่านการแลกเปลี่ยนสารระหว่างกัน การแลกเปลี่ยนนี้ผู้มีส่วนร่วมจะขบคิดประเด็นอย่างกว้างขวาง ประเด็นนั้นๆ ทำให้นำมาซึ่งสารใหม่จากบุคคลอื่นอีกคนหนึ่ง
4. ปฏิสัมพันธ์นี้อยู่บนพื้นฐานของการสื่อสารแบบซึ่งหน้ากันแต่ละคนเผชิญหน้ากับอีกคนหนึ่ง
5. การสื่อสารระหว่างบุคคลมักจะไม่มีการสร้างที่แน่ชัด และมีกลุ่่น้อยมากในการควบคุมความถี่ รูปแบบหรือเนื้อหาของสาร กล่าวโดยสรุปคือ การสื่อสารระหว่างบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางสังคมของการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งบุคคลมีการปะทะสังสรรค์กันแบบซึ่งหน้าโดยผ่านสารที่แลกเปลี่ยนกันทั้งสองฝ่ายทั้งที่เป็นวจนสาร และอวจนสาร

จากทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคมของ เดอ เฟลอร์ (อ้างถึงในเกสินี จุฑาวิจิตร, 2542 :110) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร เดอ เฟลอร์ พบว่าความสัมพันธ์แบบเครือญาติ มีบทบาทกับการตัดสินใจยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ทางการเกษตรหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมชนบทที่มีความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อนบ้านอย่างแน่นแฟ้น จากทฤษฎีและรายงานการวิจัยต่างๆ สรุปว่าสื่อบุคคลมีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการชักจูงและโน้มน้าวใจดังนี้

1. การติดต่อดสื่อสารระหว่างบุคคลดำเนินไปอย่างง่าย ๆ ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ คู่สื่อสารมีความใกล้ชิดกัน ซึ่งกระบวนการกลุ่มสามารถจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลได้
2. การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตาหรือเผชิญหน้า เป็นการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้มีการซักถามได้ทันที ทั้งยังสามารถยืดหยุ่นการนำเสนอเนื้อหาได้หากผู้ส่งสารได้รับการต่อต้านจากผู้ฟังก็อาจเปลี่ยนหัวข้อสนทนาได้
3. ผู้รับสารบางคนมีแนวโน้มที่จะเชื่อถือและยอมรับความคิดเห็นหรือทรศนะของสื่อบุคคลที่เขารู้จักคุ้นเคยและนับถือมากกว่าที่จะเชื่อบุคคลที่เขาไม่รู้จักคุ้นเคย

สรุปได้ว่า สื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในการโน้มน้าวชักจูง ซึ่งต่างจากสื่อมวลชนซึ่งมีบทบาทสำคัญอยู่ที่การให้ข่าวสารสื่อบุคคลน่าจะมีความสำคัญในการให้ความรู้ ความเข้าใจ และชักนำให้การปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่ง ส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในถิ่นชนบทที่มีการศึกษาไม่สูงนัก

แนวความคิดเกี่ยวกับสื่อเฉพาะกิจ (Specialized Media)

สมควร กวียะ (2530 อ้างถึงใน อรวรรณ ปิณฑน์โอวาท, 2537 : 196) ได้ให้คำจำกัดความของสื่อเฉพาะกิจไว้ คือ สื่อที่สร้างขึ้น หรือซื้อ หรือเช่า โดยองค์กรใดองค์กรหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์ขององค์กรนั้น โดยเฉพาะ สื่อเฉพาะกิจจัดว่าเป็นแขนงหนึ่งของสื่อมวลชน แต่ได้พัฒนาเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์เป็นเรื่องราวๆ ไป ฉะนั้นสื่อเฉพาะกิจโดยทั่วไปมีกลุ่มประชาชนที่เป็นเป้าหมายที่แน่นอน มีการส่งเนื้อหาต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์เฉพาะแก่กลุ่มประชาชนกลุ่มนั้นๆ การผลิตไม่ยุ่งยาก การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างง่าย ๆ

ประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อเฉพาะกิจ

อาดัมส์ (Adams , 1971) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อเฉพาะกิจไว้ดังนี้คือ สื่อเฉพาะกิจจัดว่ามีความสำคัญต่อการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล เพราะสื่อเฉพาะกิจเป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ การใช้สื่อเฉพาะกิจเป็นการให้ความรู้และข่าวสารที่เป็นเรื่องราวเฉพาะอย่าง โดยมีกลุ่มเป้าหมาย (Target Audience) ที่กำหนดไว้แน่นอน ตัวอย่างสื่อเฉพาะกิจได้แก่การจัดพิมพ์เอกสาร จุลสาร แผ่นพับ หรือแผ่นปลิวออกเผยแพร่ ซึ่งอาจจะจัดส่งไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยทางไปรษณีย์ (Direct Mail) นอกจากนี้การปิดโปสเตอร์ตามชุมชนต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ การสาธิต (Demonstration) ก็เป็นการใช้สื่อเฉพาะกิจที่มีประสิทธิภาพในการรณรงค์เผยแพร่ประดิษฐ์กรรมแปลกๆ และทันสมัยในสังคมนั้น

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน

สื่อพื้นบ้าน (Folk Media) เป็นสื่อที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับมนุษย์ โดยได้รับการถ่ายทอดจากบรรพชนรุ่นก่อนๆ สืบต่อมาจนถึงรุ่นปัจจุบัน สื่อพื้นบ้านนับว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพและมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์สังคมอย่างยิ่ง สื่อพื้นบ้านเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์มาหลายยุคหลายสมัยแล้ว ทั้งนี้เพราะเป็นการสื่อสารที่อาศัยวิถีต่างๆ ของร่างกาย และสมองของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ มนุษย์เราทุกคนมีเครื่องมือพิเศษนี้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน เราสามารถใช้มันโดยอาศัยเครื่องมือหรืออวัยวะภายนอกที่ธรรมชาติให้มาเป็นเครื่องถ่ายทอดหรือรับข่าวสารเข้ามาอย่างมีประสิทธิภาพ มีเสรีภาพ และอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคตามธรรมชาติ (สมควร กวียะ, 2528 : 101)

ความหมายเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน

การให้คำจำกัดความของสื่อพื้นบ้านนี้ ผลการประชุมผู้เชี่ยวชาญสื่อพื้นบ้านเมื่อ ปี ค.ศ.

1972 ณ กรุงลอนดอน ได้สรุปว่า สื่อพื้นบ้านหมายถึง นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ ทุกประเภท เช่น ดนตรี เพลง ละคร หุ่นกระบอก หัตถกรรม และสถาปัตยกรรม เป็นต้นนอกจากนั้นก็ยังมีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้คำนิยามไว้มากมายอาทิ (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2542 : 126) เฟลิเซียโน (Filiciano 1983:8) กล่าวว่า สื่อพื้นบ้านหมายถึง รูปแบบทางด้านทัศนศิลป์ มโนทัศน์ การกระทำ และคำพูด ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยกับประชาชนในชนบทและได้รับการยอมรับสืบต่อกันมา ซึ่งสื่อเหล่านี้จะทำหน้าที่ให้ความบันเทิงให้ข้อมูล ข่าวสาร ให้การอบรมสั่งสอน และให้การศึกษา

สมควร กวียะ (2529 : 8) กล่าวว่าสื่อพื้นบ้านคือ วัฒนธรรมที่ได้สร้างสรรค์และสั่งสมมาตั้งแต่อดีต กลายเป็นเครื่องมือที่ส่ง รับ และเก็บข่าวสารที่เป็นสัญลักษณ์และเอกลักษณ์ ปรากฏให้เห็นในรูปของคำพูด ข้อเขียน บทเพลง ดนตรี การละเล่น หัตถกรรม สถาปัตยกรรม พิธีการความคิด ความเชื่อ ค่านิยม หรือแก่นกระทั่งวิถีชีวิต

สุรพล วิรุฬักษ์ (2530 : 40) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อพื้นบ้านหมายถึง รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับกลุ่มคนที่ได้ประพุดติ ปฏิบัติ สืบต่อกันมาจนเกิดความเคยชิน เป็นประเพณีและครอบคลุมถึงประเพณีเรื่องภาษา ท่าทางการแต่งกาย เครื่องใช้ ฯลฯ ที่ประชาชนในสังคมหนึ่งกำหนดความหมายที่แน่นอนเอาไว้ให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน สื่อพื้นบ้านจึงควรครอบคลุมการแสดงต่างๆ เช่น ระบำ ละคร การละเล่น และกีฬา ที่เปิดโอกาสให้มีการสนทนาวิสาสะ ตลอดจนประเพณี และพิธีกรรมต่างๆ ที่เป็นปัจจัยให้เกิดการสื่อสาร

เมื่อพิจารณาโดยความหมายแล้ว สื่อพื้นบ้านจึงหมายรวมถึง บุคคล คณะบุคคล ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการแสดง กิจกรรม และวัฒนธรรมการดำรงอยู่ทุกประเภท โดยเป็นสิ่งที่ชาวบ้านได้สร้างสรรค์ขึ้น และมีการยึดถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาแต่โบราณกาล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการแสวงหาข้อมูลข่าวสารการใช้สื่อต่างๆ กล่าวคือ สื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อพื้นบ้าน และงานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผลงานจำแนกรายละเอียดดังต่อไปนี้

การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร

วรรณพร เนตรอำนาจ (2529) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการสื่อสารเพื่อการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับงานในต่างประเทศ ศึกษาเฉพาะคนงานที่เดินทางไปทำงานในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ผลการศึกษาพบว่าคนงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 31 ปี การศึกษาประถมปีที่ 1 - 4 อาชีพส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไปรายได้น้อยกว่าปีละ 6,000 บาท แหล่งข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นสื่อบุคคล (ซึ่งเป็นนายหน้า เพื่อน ญาติ คนที่เคยไปทำงานมาแล้วในต่างประเทศ) มากกว่าสื่ออื่นๆ

ชิตพล ระลอกแก้ว (2537) ศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในการเปิดรับข่าวสารของผู้นำความคิดและผู้ตามความคิด ศึกษากรณี อ.หันทภา จ.ชัยนาท พบว่า ผู้ที่เป็นผู้นำความคิดจะต้องมีการเปิดรับข่าวสารในเชิงปริมาณ และคุณภาพที่แตกต่างจากคนทั่วไป และผู้นำจะสามารถดำรงรักษาสถานภาพผู้นำเอาไว้ได้ตราบเท่าที่ยังรักษาความแตกต่างนั้นได้ คือผู้นำจะมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่าผู้ตาม ในเชิงคุณภาพนั้นการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ของผู้นำนั้นจะเป็นเนื้อหาข่าวสารที่เน้นเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ เช่น รายการเกษตร ในขณะที่ผู้ตามความคิดเน้นความบันเทิงมากกว่า รวมทั้งผู้นำความคิดจะนำเอาความรู้ที่คิดว่าเป็นประโยชน์ไปเผยแพร่ต่อด้วย

ฉลองรัฐ ยิ่งไพบุลย์ (2537) ศึกษาเรื่องการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการปรับตัวของอาจารย์ชาวต่างประเทศของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ผลการวิจัยพบว่าแหล่งข่าวสารของอาจารย์ชาวต่างประเทศคือสื่อบุคคล รองลงมาได้แก่ สื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ บางครั้งแม้ว่าแหล่งข่าวสารแหล่งแรกเป็นสื่ออื่น อาจารย์ชาวต่างประเทศมักแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมจากสื่อบุคคลก่อน แหล่งข่าวสารมีทั้งช่องทางเดียวและหลายช่องทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ โอกาส ประเภทของข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งความยากง่ายในการได้ข้อมูลมา

การใช้สื่อพื้นบ้าน

สินีนาด วิมุกตานนท์ (2540) ศึกษาการใช้สื่อหนังสือเพื่อการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐในภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่าในช่วงปีงบประมาณ 2538-2540 มีหน่วยงานภาครัฐใช้หนังสือเพื่อการพัฒนา สังกัด 5 กระทรวงหลัก ได้แก่ หน่วยงานที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และสำนักนายกรัฐมนตรี และพบว่าหน่วยงานที่ผลิตสื่อส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานระดับเขต หรือศูนย์รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ทั่วภาคใต้ ดำเนินการผลิตหนังสือเพื่อประชาสัมพันธ์งานให้กับหน่วยงานระดับจังหวัดด้วย ซึ่งในการผลิตเทปเสียงหนังสือนี้นอกจากจะผลิตเทปเสียงโดยตรงแล้ว ในบางครั้งก็จะใช้การทำสำเนาเทปเสียงจากเทปโทรทัศน์ด้วย

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่ได้ปรับรูปแบบการนำเสนอของหนังสือ ซึ่งโดยปกติจะใช้เวลาในการเล่น 6-8 ชั่วโมง เป็นการใช้กลอนหนังสือช่วงสั้น 5-10 นาที มีเนื้อหาประชาสัมพันธ์เรื่องราวที่ต้องการโดยตรง หรือหนังสือเรื่องสั้นความยาวประมาณ 30 นาที

การใช้สื่อมวลชน

ศิริชัย ศิริกายะ (2531) ศึกษาการใช้และการแพร่กระจายข่าวสารเพื่อการพัฒนาจากสื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ่ อ.แม่ทา จ.ลำพูน ผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนคือ โอกาสที่จะเปิดรับ ค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นข้อจำกัดของการใช้หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ความต้องการความบันเทิง ความต้องการสาระความรู้ ส่วนประเภทสื่อที่ชุมชนในหมู่บ้านมีอัตราเปิดรับมากที่สุดคือวิทยุ

การใช้สื่อเฉพาะกิจ

นันทวัน ยันตะดิลก (2533) ศึกษารูปแบบจดหมายข่าวที่เหมาะสมในการเผยแพร่ความรู้เรื่องการพัฒนาท้องถิ่นแก่กำนันและผู้ใหญ่บ้านสตรี ศึกษากลุ่มตัวอย่างพิเศษคือผู้นำสตรี และกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า กำนันและผู้ใหญ่บ้านสตรีได้ใช้จดหมายข่าวในหลายๆ รูปแบบ เช่น ใช้ในการประชาสัมพันธ์กับลูกบ้าน ใช้เพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง ใช้เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้นำสตรีด้วยกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่างในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่าน่าจะใช้ประโยชน์จากจดหมายข่าวดังกล่าวได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหากมีการเปลี่ยนระบบจากการสื่อสารทางเดียวมาเป็นการสื่อสารสองทาง

งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

รักษพล วงษ์ม่วง (2540) ศึกษาความคาดหวังของกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อบทบาทของพัฒนากรในเขตพื้นที่จังหวัดปริมณฑลกรุงเทพมหานคร ได้แก่ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร สมุทรปราการ และนครปฐม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจาก อบต.32 แห่ง จำนวน 203 คน พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของกรรมการบริหาร อบต. เป็นชายมากกว่าหญิง อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 45

นอกจากนี้รัชกุล วงษ์ม่วง ยังศึกษาพบว่า การเป็นกรรมการบริหาร อบต. ที่ต่างชั้นกัน มีความสัมพันธ์กับบทบาทของพัฒนากรด้านการวิเคราะห์ การประเมินผล การจัดเก็บข้อมูล การให้บริการข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาตำบล การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การปฏิบัติราชการตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การประสานงานตามแผนพัฒนาตำบล การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน และการจัดฝึกอบรมและส่งเสริมพัฒนา ชุมชนในด้านต่างๆ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานกรรมการบริหาร อบต. มีความสัมพันธ์กับบทบาทของพัฒนากรด้านการวิเคราะห์ วิจัย และประเมินผล ด้านการจัดระเบียบข้อมูล และด้านการให้บริการข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการพัฒนาตำบล

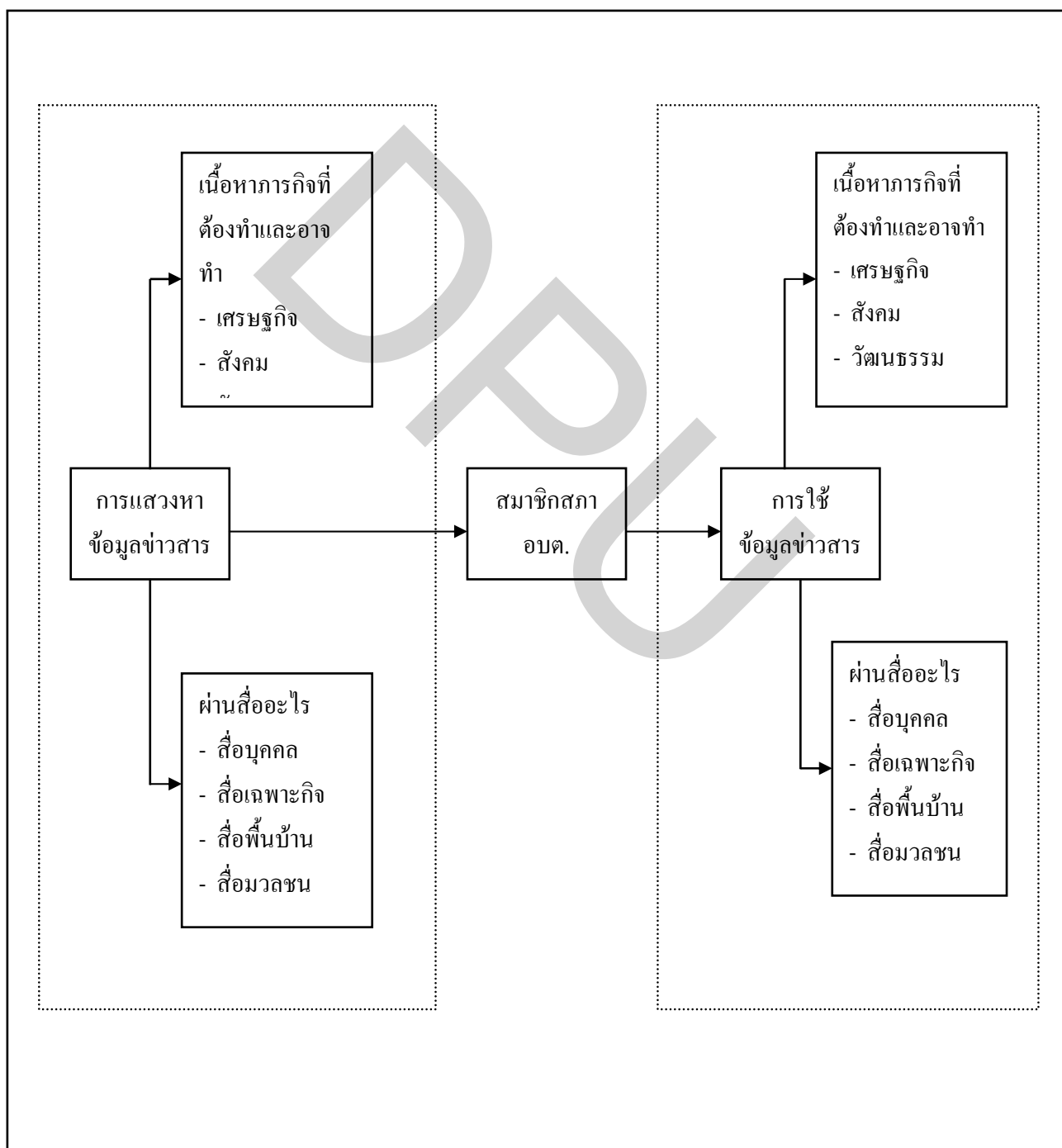
คำรงค์ดี แก้วเพ็ง (2540) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนาของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 สภาตำบลโนนทราย และสภาตำบลเด่นราษฎร์ กลุ่ม 2 สภาตำบลยางคำ และสภาตำบลท่าหาดยาง กลุ่มที่ 3 องค์การบริหารส่วนตำบล เหนือเมืองพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนา ทั้ง 3 กลุ่มมีความแตกต่างกันโดยกลุ่มที่ 3 ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง มีประสิทธิภาพการบริหารงานมากกว่าสภาตำบล เพราะว่า โครงสร้างอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเอื้ออำนวยต่อการจัดเก็บภาษีและมีรายได้จากทรัพยากรมีบุคคลโดยเฉพาะการยื่นชำระภาษีที่มีความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอมีขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงานที่ดี ผู้นำมีความเสียสละและมีความเป็นประชาธิปไตย มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ คำปรึกษาการบริหารงานสามารถกำหนดปัญหาการวางแผนและดำเนินโครงการได้ตามแผนพัฒนาตำบลตรงกับความต้องการชาวบ้าน

จากแนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาสามารถกำหนด

กรอบงานวิจัย (Conceptual Framework) ดังนี้

ภาพที่ 2

กรอบงานวิจัย

DRU

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีรายละเอียดด้านระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาถึงการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และสะท้อนให้เกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ในการวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขต ตำบลคอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ซึ่งประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน มีสมาชิกสภาทั้งหมดในปัจจุบัน 22 คน ประกอบด้วย กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน 7 คน แพทย์ประจำตำบล 1 คน และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนหมู่บ้านละ 2 คน

ขั้นตอนในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในลักษณะภาคสนาม โดยกำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ติดต่อขอข้อมูลและประสานงานในการลงพื้นที่กับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตตำบลคอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท
2. ศึกษาข้อมูลจากรายงานการประชุมสภาขององค์การบริหารส่วนตำบล และรายงานการประชุมของคณะกรรมการบริหาร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์
3. แนะนำตัวผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์การวิจัยโดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ใช้ในการสัมภาษณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อต้องการให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องที่สุดจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกไม่ได้กำหนดโครงสร้างของคำถามไว้แน่นอนตายตัว แต่จะเริ่มด้วยการถามกว้างๆ และซักติดตามรายละเอียดทุกข้อของภารกิจที่

ปฏิญญา

ภารกิจที่ต้องทำ

1. จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่ง
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

หน้าที่ที่อาจทำมีดังนี้

1. จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร
2. จัดให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้า หรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
3. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวน
สาธารณะ
5. จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
10. จัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

การสังเกตแบบไม่เข้ามามีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

การสังเกตแบบไม่เข้ามามีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ผู้วิจัยได้เข้าไปในพื้นที่จริง สังเกตสถานการณ์ต่างๆ และจดบันทึกข้อมูลโดยรอบ แต่ไม่ได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับกลุ่มสมาชิกสภา อบต. เพียงแต่สังเกตกิจกรรมของสมาชิก ทั้งนี้ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตการประชุมประจำเดือนของสมาชิกว่ามีการกำหนดวาระการประชุมหรือไม่ มีวาระแรกหรือไม่ มีการแจกเอกสารก่อนการประชุมหรือไม่ ใครเป็นผู้กำหนดวาระการประชุม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือในการเก็บและบันทึกข้อมูลดังนี้

1. เทปบันทึกเสียง 2 เครื่อง
2. แบบสัมภาษณ์ โดยเป็นแบบสัมภาษณ์เจาะลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แนวทางดังต่อไปนี้
 - 2.1 ถามเรื่องภารกิจที่ต้องทำและอาจทำเพื่อทราบความรู้ ความคิดเห็น และการปฏิบัติภารกิจเหล่านั้น
 - 2.2 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ โดยจำแนกเนื้อหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม โดยแต่ละเนื้อหาแสวงหาข้อมูลจากสื่ออะไร เพียงพอหรือไม่
 - 2.3 การใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม มีเนื้อหาอะไร ใช้สื่ออะไร เพียงพอหรือไม่

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก่อนที่จะนำเครื่องมือไปใช้ในการสัมภาษณ์จริง ผู้วิจัยนำแนวคำถามที่จะใช้สัมภาษณ์ไปฝึกสัมภาษณ์กับกลุ่มสมาชิกสภา อบต. อื่นที่มีใช้กลุ่มประชากรจริง เพื่อทดสอบความครอบคลุมของคำถามและแนวคำตอบที่จะได้รับเพื่อทราบข้อบกพร่องดำเนินการแก้ไข

การตรวจสอบข้อมูล

1. ตรวจสอบข้อมูลเอกสารโดยการเปรียบเทียบข้อมูลลักษณะเดียวกันจากแหล่งอื่นเช่น อำเภอ
2. ตรวจสอบข้อมูลประเภทบุคคล ใช้คำถามเดียวกันสัมภาษณ์หลายๆ คนแล้วตรวจสอบว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งกันในประเด็นใดบ้างหากขัดแย้งก็นำมาตรวจสอบเพิ่มเติมกับเอกสารหรือบุคคลอื่น ถามซ้ำในช่วงเวลาที่ห่างออกไป ตรวจสอบคำให้สัมภาษณ์กับการกระทำ

3. ทุกครั้งที่สัมภาษณ์เสร็จจะทำการถอดเทปทันทีเพื่อสรุปข้อมูลและประเด็น หลังจากนั้นจะนำผลที่ได้กลับไปสัมภาษณ์อีกครั้ง เพื่อถูกต้องสอดคล้องหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ประเด็น

1. วิเคราะห์ถึงการแสวงหาข้อมูลเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ แต่ละเนื้อหา แต่ละสื่อ
2. วิเคราะห์ถึงการใช้อินเทอร์เน็ตข่าวสารในเนื้อหาแต่ละประเภทผ่านสื่ออะไร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งศึกษาถึงการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและการใช้สื่อ เพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ของการวิจัยครั้งนี้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตำบลคอนกำ อ.สรรคบุรี จ.ชัยนาท จำนวน 22 คน ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
- ส่วนที่ 2 แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
- ส่วนที่ 3 ประเภทของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
- ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
- ส่วนที่ 5 การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ส่วนที่ 1 ภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

รายละเอียดโดยทั่วไปของตำบลคอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท เนื่องจากตำบลคอนกำ เป็นตำบลเล็กๆ ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 163 กม. ตั้งอยู่ติดกับเขตตำบลเชิงกลัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยมีอาณาเขตอยู่ทางใต้ของอำเภอสรรคบุรี เส้นทางคมนาคมมีถนนลาดยางริมคลองชลประทานตัดผ่าน โดยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมาก บ้านเรือนจะตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำน้อย สถานภาพทางเศรษฐกิจประชากรส่วนใหญ่ทำ

การเสนอภาพรวมข้อมูลภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในตารางที่ 1 เพื่อให้มองเห็นภาพ และเพื่อให้รู้จักและเข้าใจชีวิตของ
ผู้เข้ามาเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ตารางที่ 2 แสดงภาพรวมข้อมูลภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภา อบต.

เพศ	อายุ	สถานภาพ	การศึกษา	อาชีพประจำ	รายได้	สถานภาพใน อบต.
ชาย	32	สมรส	ปวส.	ทำนา	3,000.-	
หญิง	40	สมรส	ม.6	ค้าขาย	10,000.-	ประธานสภา อบต.
ชาย	41	สมรส	ม.ศ.5	ค้าขาย	3,000.-	
ชาย	50	สมรส	ป.4	ค้าขาย	3,000.-	
ชาย	66	สมรส	ป.4	ทำนา	500.-	
ชาย	57	สมรส	ป.4	รับจ้าง	500.-	กรรมการบริหาร
ชาย	61	สมรส	ป.4	รับจ้าง	3,000.-	กรรมการบริหาร
ชาย	41	สมรส	ป.7	ทำนา	500.-	
ชาย	65	สมรส	ป.4	ทำนา	500.-	กรรมการบริหาร
ชาย	46	สมรส	ม.ศ.5	ทำนา	2,500.-	
ชาย	40	สมรส	ป.7	ทำนา	500.-	
ชาย	71	สมรส	ป.4	รับจ้าง	470.-	กรรมการบริหาร
ชาย	60	สมรส	ป.4	ทำนา	2,500.-	ประธานกรรมการบริหาร
ชาย	52	สมรส	ป.4	ทำนา	500.-	กรรมการบริหาร
ชาย	52	สมรส	ม.3	รับจ้าง	3,000.-	เลขานุการสภา
ชาย	60	สมรส	ป.4	ทำนา	4,000.-	
ชาย	57	สมรส	ป.4	ทำนา	2,500.-	รองประธานสภา
ชาย	64	สมรส	ป.4	ทำนา	3,000.-	
ชาย	57	สมรส	ป.4	ทำนา	3,000.-	
ชาย	31	สมรส	ป.6	ทำนา	500.-	
ชาย	50	สมรส	ป.4	ทำนา	500.-	
ชาย	45	สมรส	ป.6	ค้าขาย	500.-	

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะด้านเพศ กลุ่มอายุ และสถานภาพสมรสของสมาชิก

เพศ		ค่าเฉลี่ยอายุ/ปี				สถานภาพ		
ชาย	หญิง	30-40	41-50	51-60	61 หรือ >	โสด	สมรส	หย่า
21	1	4	6	7	5	-	22	-

จากตารางพบว่า กลุ่มประชากรเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง คือ ชาย 21 คน หญิง 1 คน อายุประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 51-60 ปี รองลงมา มีจำนวน 6 คน คือ ช่วงอายุ 41-50 ปี มีสถานภาพสมรสทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงคุณลักษณะด้านการศึกษา และอาชีพประจำของกลุ่มประชากร

การศึกษา			อาชีพประจำ		
ประอม	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	เกษตรกร	ค้าขาย	รับจ้าง
17	4	1	14	4	4

จากตารางพบว่ากลุ่มประชากรเป็นกลุ่มชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา 17 คน รองลงมาได้แก่ มัธยมศึกษา 4 คน อาชีพประจำคือ การทำอาชีพเกษตรกร มี 14 คน รองลงมาได้แก่ ค้าขาย และรับจ้าง มีจำนวนเท่ากันคือ 4 คน

ตารางที่ 5 แสดงรายได้ของกลุ่มประชากร

รายได้เฉลี่ย/ เดือน		
500 – 2,000	2,001 – 4,000	4,001 ขึ้นไป
10	11	1

จากตารางพบว่ารายได้ส่วนใหญ่ของกลุ่มประชากรจะอยู่ในช่วง 2,001 – 4,000.- บาท มี 11 คน และรองลงมาอยู่ในช่วง 500 – 2,000.- บาท มี 10 คน และน้อยที่สุดคือ 4,001.- บาทขึ้นไป

จากการศึกษากลุ่มประชากรพบว่าสมาชิกสภา อบต. 5 คน เป็นสมาชิกมาแล้วมากกว่า 1 สมัย และมี 3 คน ที่เป็นคณะกรรมการบริหารของ อบต. มากกว่า 1 สมัย กลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำ จากประสบการณ์ที่เคยเข้าประชุมตัวแทนของตำบล และเป็นผู้รับนโยบายมาจากผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ ทำให้เป็นผู้ที่มีความคิด กล้าพูด กล้าตัดสินใจ มีความสามารถในการพูดจา และมีความเป็นกันเองกับชาวบ้าน สามารถเสนองบประมาณมาดำเนินการให้กับหมู่บ้านของตน ส่วนอีกกลุ่มเป็นสมาชิกครั้งแรก ส่วนใหญ่ไม่มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น หรือถ้าแสดงความคิดเห็นก็ไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจากภายในกลุ่มยังไม่มีคามเข้มแข็งที่จะสามารถต่อรองกับกลุ่มผู้บริหารได้ จากการศึกษายังพบอีกว่ามีกลุ่มอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่ง กลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่ปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ ตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนใหญ่ทราบว่าอะไรเป็นภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำ แต่จำไม่ได้ทั้งหมด

สมาชิกสภา อบต. และคณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่แล้วเคยอ่าน พ.ร.บ. สถาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลจากเอกสารคู่มือที่หน่วยราชการแจกให้ แต่จำไม่ได้เพราะมีรายละเอียดมาก ส่วนสมาชิกสภา อบต. และคณะกรรมการบริหารที่ดำรงตำแหน่งครั้งแรกที่เข้ามาทำงานจะได้รับ การปฐมนิเทศจากหน่วยงานกรมการปกครอง กรมพัฒนาชุมชน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน มีนายอำเภอ และปลัดอำเภอ เป็นวิทยากรชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับภารกิจต่างๆ ที่ต้องทำและอาจทำ รวมทั้งให้ความรู้ในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตน และอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต.และคณะกรรมการบริหาร อบต. การปฐมนิเทศจะมีเอกสาร หนังสือคู่มือประกอบ เอกสารหรือหนังสือคู่มือต่างๆ นั้น สมาชิกสภา อบต. เห็นว่ามีเนื้อหาสาระเพียงพอ และพอใจในการนำไปใช้ แต่อยากให้มียละเอียด ที่สั้น กระชับ พร้อมทั้งมีรูปภาพประกอบเพื่อสร้างความเข้าใจและน่าสนใจมากขึ้น สมาชิกสภา อบต. เห็นว่า พ.ร.บ.เกี่ยวกับการกิจที่ต้องทำและอาจทำมีมากเกินไป ทำให้การปฏิบัติบกพร่อง และบางเรื่อง ไม่ได้ปฏิบัติจริง

อบต. สมบัติ : “ตอนเข้ามาเป็นสมาชิก อบต. ครั้งแรกมีผู้ว่าราชการมาปฐมนิเทศ ให้ข้อคิดดีมาก มีการแจกเอกสาร คู่มือต่างๆ เขาให้ข้อคิดในการทำงานว่าทำอะไรก็ตามอย่าทำคนเดียว ให้มีการปรึกษาหารือกัน จะได้มีความสามัคคีกันในการทำงานเพื่อหมู่บ้านของเรา”

จากการศึกษาพบว่า ในการปฏิบัติภารกิจของสมาชิกสภา อบต. และคณะกรรมการบริหาร อบต. สมาชิกส่วนใหญ่มีการปรึกษารือกับกำนันมากที่สุด รองลงมาเป็นเพื่อนสมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่การพูดคุยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายในการประชุม ประจำเดือน

สมาชิกสภา อบต. มีการประชุมกันเดือนละ 1 ครั้ง ทุกวันที่ 5 ของเดือน ประชุมกันที่ทำการ สภา อบต. ซึ่งเป็นสถานที่ทำงานของปลัด อบต. ประธานสภา อบต. จะเป็นผู้กำหนดวาระการประชุม โดยมีเลขา อบต. เป็นผู้จัดบันทึกการประชุม ในการประชุมจะมีการปรึกษากับปลัด อบต. มีการเปิด โอกาสให้ซักถาม แต่จะเป็นเรื่องของการดำเนินการตามที่ราชการมอบหมายให้ โดยกำนันจะเป็นผู้ให้ รายละเอียด

ในการประชุมสมาชิกสภา อบต. ไม่มีการแจกเอกสารการประชุมล่วงหน้า ประธานสภา อบต. เป็นผู้กำหนดวาระการประชุม มีเลขานุการสภาทำหน้าที่จัดรายงานบันทึกการประชุม ทั้งนี้ยังพบว่าไม่มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า เนื่องจากการประชุมตามวาระทุกเดือนอยู่แล้ว ในกรณีที่มีวาระเร่งด่วน จะมีการกำหนดวาระแทรกให้กับสมาชิกทันที โดยเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

อบต. ชิด : “วันนี้มีการประชุมตามปกติ แต่ อบต. หมู่ 3 เขามีเรื่องเร่งด่วนเข้ามา ก็ไปบอกประธานสภา เพื่อให้เลขานุการสภากำหนดวาระแทรกให้เป็นเรื่องปกติของพวกเราอยู่แล้ว ใครต้องการให้ทำอะไรก่อนก็บอกมา”

ส่วนภารกิจที่ต้องทำและอาจทำนั้น สมาชิกมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยกลุ่มที่เห็นด้วยมีความคิดเห็นว่าภารกิจต่างๆ ที่กำหนดให้ปฏิบัติ นั้น ถ้าปฏิบัติได้ทั้งหมดแล้วจะทำให้หมู่บ้านเจริญขึ้น มีเศรษฐกิจดีขึ้น รวมทั้งมีสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นชุมชนที่น่าอยู่และเข้มแข็ง สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

อบต. เกิด : “งานต่างๆ ที่หลวงเขากำหนดมาก็ดีมาก เห็นด้วยกับเขา ถ้าเราทำได้หมด จะทำให้บ้านเราเจริญขึ้นมาก เด็กๆ ในหมู่บ้านก็จะมีการศึกษาดีขึ้น มีสุขภาพที่ดี กฎหมายก็ต้องให้เราทำแต่สิ่งดีๆ ทั้งนี้แหละ เขาให้เราทำงานแบบไม่หลงในอำนาจของตัวเอง”

สมาชิกสภา อบต. และคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ไม่เห็นด้วยกับภารกิจที่กำหนด มีความเห็นว่าภารกิจที่ต้องทำและอาจทำนั้นมีมากเกินไป ทำให้ภารกิจบางอย่างไม่ได้ทำ และทำได้ไม่ครอบคลุม แค่แผนพัฒนาตำบลก็ยังไม่ครบถ้วน อีกทั้งยังขาดงบประมาณมาสนับสนุน รายได้ของอบต. เองก็มีน้อยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจทุกอย่างได้ ส่วนใหญ่จะเป็นการทำถนน สร้างที่ทำการ อบต. ซึ่งเป็นงานที่มองเห็นได้เป็นรูปธรรม ในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ นั้น สมาชิกสภา อบต. มีความเห็นว่าอยากให้มีการปฏิบัติตามความต้องการและปัญหาของแต่ละชุมชน ซึ่งแต่ละที่ไม่เหมือนกัน การกำหนดแผนงานตามความเหมาะสมของตนเองจะทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

อบต.เซิด : “ผมว่าแผนพัฒนาตำบลที่ดีที่สุดแล้ว เราสามารถกำหนดปัญหาของเราเองได้ ภารกิจหน้าที่นั้นผมเห็นว่ามันมีมากทำไม่หมดหรอก ตามความเป็นจริงเรามีงานประจำอยู่แล้ว งานบางอย่างสมาชิกบางคนไม่ทราบหรือพวกเขาทำตามหน้าที่ กำหนดเขาออกมา ประธานจะเป็นผู้กำหนดให้กับเราอยู่แล้ว”

ส่วนที่ 2 แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ ของสมาชิกสภาองค์การบริหาร

ส่วนตำบล (อบต.)

ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องแหล่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ทำตารางรวม ที่แสดงถึงประเภทของแหล่งข้อมูลข่าวสารว่าแหล่งข่าวแต่ละประเภทให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจใดบ้างแก่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เห็นภาพรวมในตารางที่ 2.1 ก่อนที่จะเจาะลึกไปในรายละเอียดแต่ละประเด็นในส่วนที่ 3 ต่อไป

ตารางที่ 6 แสดงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำ

แหล่งข่าวที่ให้ข้อมูล			ภารกิจที่ต้องทำ
สื่อบุคคล	สื่อมวลชน	สื่อเฉพาะกิจ	
กำนัน	นสพ.	คู่มือ	1. จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
กำนัน เพื่อนสมาชิก อบต.	-	- ป้ายประกาศ - หอกระจาย ข่าว	2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งจัดขยะมูลฝอย และ สิ่งปฏิกูล
แพทย์ประจำ ตำบล	TV.	คู่มือ	3. ป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ
กำนัน	-	คู่มือ	4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กำนัน	-	หอกระจายข่าว	5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
กำนัน	-	หอกระจายข่าว	6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน	นสพ.	ป้ายประกาศ	7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กำนัน	-	คู่มือ	8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย
			ภารกิจที่อาจทำ
-	-	-	1. จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและเกษตร
-	-	-	2. จัดให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้าหรือแสงสว่าง
-	-	-	3. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
เพื่อนสมาชิก กำนัน	-	-	4. จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การ กีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
-	-	-	5. จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และ กิจการสหกรณ์
-	-	-	6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
-	-	-	7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
-	-	-	8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สิน อันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
-	-	-	9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
-	-	-	10. จัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
-	-	-	11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

1. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มสมาชิก อบต. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แหล่งที่เป็นสื่อบุคคล

สื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำประกอบด้วยกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มสมาชิก อบต. ได้แก่

- กำนัน
- ผู้ใหญ่บ้าน
- เพื่อนสมาชิก อบต.
- แพทย์ประจำตำบล

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยพบว่าสมาชิกสภา อบต. เลือกใช้สื่อบุคคลกำนันมากที่สุด รองลงมา เป็นเพื่อนสมาชิก อบต. ด้วยกัน รองลงมาอีกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าแหล่งข่าวที่นิยมและได้รับการยอมรับจากสมาชิก อบต. คือกำนัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายรายละเอียดตามลำดับดังนี้

กำนัน เป็นสื่อบุคคลที่สมาชิก อบต. มีความใกล้ชิดโดยตำแหน่ง และให้ความเชื่อถือมากที่สุด เนื่องจากกำนันเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ทั้งยังเป็นผู้ที่มีบทบาทต่างๆ ค่อนข้างมากในการติดต่อประสานงานรับนโยบายจากหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยการเข้าร่วมประชุม แล้วยำนโยบายแผนงานต่าง ๆ มาบอกกลุ่มสมาชิกซึ่งจะมีการประชุมกันทุกๆ วันที่ 5 ของเดือน

อบต. ศักดิ์ : “งานที่ต่างๆ กันอยู่อย่างถนนเข้าหมู่บ้านของเราเนี่ย กำนันเขาได้งับมาแล้วก็บอก ว่าให้เสนอมาว่าจะทำเข้าหมู่บ้านไหนก่อน แล้วของเราก็ได้มา”

อบต. จัน : “เรื่องงานเนี่ยกำนันเขาไปประชุมมา เขาก็จะมาบอกว่าผู้ว่าให้ทำอะไร เราก็จะรู้จัก ตอนประชุมโน้น ปกติเราก็ทำงานอยู่บ้าน ทำนา ทำสวนไปเรื่อย เขาให้เราไปประชุมทุกวันที่ 5 ที่นี้ยังดีนะ ตำบลอื่นบางที่เขาไม่ได้ประชุมกันเลย กำนันเขามีอะไรเขาถึงบอกที่นี้”

ผู้ใหญ่บ้าน เป็นสื่อบุคคลที่สมาชิกสภา อบต. มีความใกล้ชิดกันในฐานะที่มาจากหมู่บ้านเดียวกัน การทำงานของทั้งสองตำแหน่งจึงมีลักษณะคล้าย ๆ กันคือ เป็นผู้ที่รับนโยบายจากประธานกรรมการบริหารแล้วมาดำเนินการ ในส่วนของผู้ใหญ่บ้านเป็นสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่งตาม

อบต. บุญชัย : “การทำถนนคอนกรีตเข้าหมู่บ้านเรา มันเป็นความพยายามของเราสองคนกับผู้ใหญ่ ผมกับผู้ใหญ่เสนอในที่ประชุมตอนปี 2542 ตอนนั้นงบบมีจำกัดทำได้ไม่หมด ผู้ใหญ่เค้าก็ช่วยผลักดันเต็มที่ เพราะบ้านเรามันลำบากจริง ๆ ก็เลยได้มา พอถนนเสร็จผู้ใหญ่เค้าก็ได้เป็นผู้ตรวจรับงาน ความจริงผมทำอะไรก็จะคุยกับผู้ใหญ่บ้านเพื่อขอความเห็นเป็นการประสานงานกันในตัว”

เพื่อนสมาชิกสภา อบต. เป็นสื่อบุคคลที่สมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีในฐานะที่อยู่กลุ่มการเมืองเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มสมาชิกที่เป็นกลุ่มผู้บริหารมีความสนิทสนมกับกลุ่มผู้บริหารด้วยกัน และกลุ่มที่มาจากการเลือกตั้งก็มีความสนิทสนมกัน ทั้งนี้ยังพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่มีความสนใจในการเมือง จะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และเป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องการทำงานด้านการเมืองต่อไป

สมาชิกสภา อบต. ที่เคยดำรงตำแหน่งมากกว่า 1 สมัย จะเป็นสื่อบุคคลที่สมาชิกที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ เข้าไปแสวงหาข้อมูลโดยการสอบถามเกี่ยวกับภารกิจต่าง ๆ ของสมาชิกสภา อบต.

อบต. สิงห์ : “สมาชิกส่วนใหญ่ทุกคนจะมีความสนิทสนมกัน แต่ถ้าคนไหนที่เราพอจะพูดคุยได้เราก็จะพูดคุยกันมากเป็นพิเศษ จะคุยกันเรื่องการเมือง กลุ่มสมาชิกของผมจะมีอุดมการณ์เดียวกัน ชอบใครชอบเหมือนกัน คุยกันถุกคอ บางครั้งถ้าเราอยากให้เสนออะไรในที่ประชุมเราก็จะมาคุยกันก่อน เพื่อให้ดูมีพลังมากขึ้น”

อบต. แสง : “ตอนเป็นสมาชิกใหม่บางครั้งก็ยังไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรมาก เราก็จะถามคนที่เคยเป็นมาก่อน เค้าก็แนะนำดี มันทำให้เราทำงานได้รู้เรื่องราวบางอย่างขึ้น งาน อบต. มีเยอะมาก ทำไม่หมดหรอก ต้องถามๆ เค้าก่อน ต้องปรึกษากัน”

แพทย์ประจำตำบล เป็นสื่อบุคคลที่เข้ามาเป็นสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่งตามกฎหมาย ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีบทบาทเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำมากนัก แพทย์ประจำตำบลจะเป็นผู้ที่ดูแลรักษาชาวบ้านตามปกติ ไม่มีส่วนในกิจกรรมของสมาชิกสภา อบต. มากนัก แพทย์ประจำตำบลจะเข้าร่วมประชุมตามหน้าที่เท่านั้น จะทำภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการบริหาร เช่น ในเรื่องการขอความร่วมมือในการป้องกันโรคไข้เลือดออก การสนับสนุนชาวบ้านในการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง

อบต.สันท์ : “เป็นสมาชิก อบต. เพราะเป็นโดยตำแหน่ง คราวหน้าไม่ได้เป็นแล้ว ก็ไม่ได้ทำอะไรมาก ไปประชุมทุกครั้งที่ว่า ถ้าเค้าให้ทำอะไรก็ทำ คราวก่อนทำเรื่องฉีดวัคซีนป้องกัน ไข้เลือดออกให้กับเด็กที่เป็น หรือถ้ามีอะไรเป็นพิเศษก้านเขาก็จะบอกมาอีกที”

1.2 แหล่งข้อมูลชน

จากการศึกษาสื่อมวลชนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ สื่อมวลชนอื่นไม่มีบทบาทในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำเลย สื่อมวลชนที่เป็นหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งทีกลุ่มตัวอย่างได้อ่าน และพบว่ากรอ่านหนังสือพิมพ์นั้น เนื้อหาส่วนใหญ่ที่ได้รับจะไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจโดยตรง แต่เป็นการอ่านข่าวสารทั่วไป สมาชิกบางคนที่มีเวลาว่างส่วนใหญ่จะไปทำการสภาดำบล เพื่อพบปะพูดคุยกับพวกช่างโยธา ปลัด อบต. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ และที่สภา อบต. เป็นสถานที่เดียวที่ได้รับหนังสือพิมพ์ ตามบ้านของสมาชิกจะไม่มีกรรับหนังสือพิมพ์ ในเรื่องของโทรทัศน์ก็มีลักษณะเดียวกันคือ ไม่มีลักษณะของการให้เนื้อหาโดยตรง แต่จะเป็นประเภทข่าวสารคดี หรือรายการสัมภาษณ์พูดคุยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานทางด้านพัฒนา

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้ เนื่องจากที่ทำการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีการรับหนังสือพิมพ์ ซึ่งสมาชิกสภา อบต. สามารถใช้เวลาว่างเข้ามาอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ส่วนใหญ่เนื้อหาของหนังสือพิมพ์จะมีลักษณะของข่าวสารบ้านเมือง ข่าวทั่วๆ ไป ข่าวอาชญากรรมต่างๆ สำหรับในเรื่องของภารกิจที่ต้องทำและอาจทำพบว่าเป็นเรื่องของการดำเนินโครงการปรับปรุงพัฒนา ทำถนน ขุดลอกคูคลองตามสถานที่ต่างๆ เรื่องของการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งข้อมูลต่างๆ ไม่ใช่ภารกิจของสมาชิกสภา อบต. โดยตรง แต่จะเป็นเรื่องที่สามารถเชื่อมโยงและมีรูปแบบใกล้เคียง สมาชิกสภา อบต. สามารถแสวงหาเพื่อ ปรับปรุงรูปแบบของการพัฒนาได้ ข้อมูลที่อยู่ในหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของบทความข่าวเกี่ยวกับการพัฒนา และจากการศึกษายังพบว่าสมาชิกสภา อบต. ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ทุกคน เนื่องจากสมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความรู้แค่เพียงการอ่านออกเขียนได้เท่านั้น อีกทั้งยังมีงานประจำที่ต้องทำ ซึ่งทำให้ไม่มีเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์มากนัก

อบต. วิน : “มาที่นี่เกือบทุกวัน มาอ่านหนังสือพิมพ์ มาคุยกันไม่ได้ทำอะไรหรอก หนังสือพิมพ์ไม่เห็นมีข่าวเกี่ยวกับ อบต. เลยอ่านข่าวการเมือง ข่าวทั่วๆ ไปนั่นแหละ ที่เห็นก็มีประเภทนิดๆ หน่อยๆ ว่า อบต. ที่จังหวัดโน้นเขาทำอะไรกัน”

โทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่สมาชิกสภา อบต. ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ ในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อ การป้องกันโรคเอดส์ การทำลาย

อบต. เลิศ : “คูโทรทัศน์ทุกวัน ดูข่าวภาคค่ำ ดูทุกวัน เพื่อรับรู้ข่าวสารบ้านเมืองว่าไปถึงไหนกันบ้างแล้ว เรื่องงานของ อบต. ก็ไม่เห็นมีอะไรมากนัก จะมีก็เรื่องข่าวโรคเอดส์ การป้องกันโรคเอดส์ การป้องกันไข้เลือดออก การจับยาเสพติด ซึ่งมันก็เป็นข่าวมากกว่าเป็นรายการเฉพาะนะ อยากให้มีบ้างเหมือนกันเราจะ ได้เปิดดูเพื่อเป็นความรู้จะได้ทันหมู่บ้านอื่นๆ”

1.3 แหล่งสื่อเฉพาะกิจ

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภา อบต. เลือกใช้สื่อเฉพาะกิจที่เป็นหอกระจายข่าวมากที่สุด เท่ากับหนังสือคู่มือ รองลงมาได้แก่ ป้ายประกาศ สาเหตุที่ใช้หอกระจายข่าวในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารก็เพราะข่าวสารใดที่กำนัน หรือปลัด อบต. ได้รับมา จะทำการประกาศผ่านหอกระจายข่าว ส่วนหนังสือคู่มือ นั้น ได้มาจากการปฐมนิเทศน์ตอนเข้ามาเป็นสมาชิกครั้งแรก อีกทั้งยังมีเอกสารประกอบการฝึกอบรมอีกจำนวนหนึ่ง แต่ก็ได้ไม่ได้สนใจอ่านอย่างละเอียด เนื่องจากสมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาค่อนข้างน้อย มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ จึงเก็บไว้เฉยๆ มากกว่าสำหรับเรื่องป้ายประกาศก็จะพบบ้างตามจุดที่เป็นทางแยกเข้าหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องกิจกรรมที่ต้องการรณรงค์ในขณะนั้นๆ ตัวอย่างเช่น ป้ายโปรสเตอร์ต่อต้านยาเสพติด ป้ายประกาศกลุ่มแม่บ้านในการโฆษณาให้เข้าร่วมชมรม เป็นต้น

หอกระจายข่าว เป็นสื่อที่ใช้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เนื่องจากแต่ละหมู่บ้านจะมีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านของตนเอง ซึ่งสมาชิกสภา อบต. สามารถรับรู้ข้อมูลจากการเผยแพร่ของกำนัน ปลัด อบต. ซึ่งภารกิจที่ต้องทำและอาจทำที่ถ่ายทอดผ่านหอกระจายข่าว จะเป็นเรื่องของการส่งเสริมศาสนา การส่งเสริมพัฒนาเด็ก สตรี การกำจัดขยะมูลฝอย การจัดให้มีน้ำอุปโภคบริโภค เป็นต้น ซึ่งการถ่ายทอดจะอยู่ในรูปของการประชาสัมพันธ์ให้รับรู้ การเชิญชวนให้เกิดความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกสภา อบต. และคนในหมู่บ้าน

อบต. วุฒิสักดิ์ : “หมู่บ้านเรามีหอกระจายข่าวอยู่ที่บ้านผู้ใหญ่ ซึ่งเวลากำนันหรือปลัด อบต. ไปประชุมมาเค้าก็จะให้คนประกาศตามหอกระจายข่าว เป็นการประชาสัมพันธ์ให้รู้ ก็สะดวกไม่ต้องไปตามบ้าน”

เอกสารคู่มือ สมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปดำรงตำแหน่งทุกคนจะต้องได้รับการปฐมนิเทศจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยกรมพัฒนาชุมชน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ในการอบรมปฐมนิเทศจะมีการแจกเอกสารคู่มือต่างๆ ประกอบการปฐมนิเทศ จึงทำให้สมาชิกสภา อบต. ทุกคนได้รับเอกสารคู่มือ พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนตำบล แต่จากการที่สมาชิกสภา อบต. มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้คู่มือไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหามากมายอ่านแล้วไม่เข้าใจ และไม่สามารถจดจำได้หมด

อบต. นวย : “ตอนเข้ามาเป็นสมาชิกครั้งแรกเขาให้เราไปปฐมนิเทศ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีการแจกหนังสือคู่มือมาให้ด้วย มี พ.ร.บ. สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ไว้หลายเล่ม ก็เก็บไว้ในตู้ที่บ้าน เขาให้เราอ่านเพื่อประกอบการทำงาน ผู้ว่าเค้าให้เราทำงานด้วยความซื่อสัตย์ไม่หลงอำนาจ ทำด้วยความสามัคคี หมู่บ้านเราจะได้เจริญ เค้าว่าอย่างนั้นนะ”

ป้ายประกาศ เป็นสื่อที่สมาชิกสภา อบต. ใช้ในการแสวงหาข้อมูล เนื่องจากป้ายประกาศ จะมีหน่วยงานต่างๆ ของรัฐดำเนินการส่งมาให้ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น อำเภอ กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ประสานงาน รวมทั้งป้ายที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการรักษาความสะอาด การทำถนน การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันโรคเอดส์ การป้องกันโรคติดต่อ เป็นต้น

อบต. บุญช่วย : “ป้ายประกาศ ทางราชการเขาจะเป็นคนส่งมาให้เราติดไว้อ่านที่บอร์ดของที่ทำกร อบต. เราก็เห็นอยู่ทุกวัน บางครั้งก้านั้น กับปลัด อบต. เค้าก็ทำเอง เช่น การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การรณรงค์ปลูกป่า เพื่อให้เราได้ว่ามีโครงการอะไรบ้างที่เราต้องทำ และต้องสนใจ”

1.4 สื่ออื่นๆ

จากการศึกษาพบว่าสื่ออื่นๆ ไม่มีบทบาทในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ

ส่วนที่ 3 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

การพิจารณาประเภทของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) แบ่งประเภทของข้อมูลตามแหล่งที่ได้รับออกเป็น 3 ประเภท คือ

3.1 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคล

3.2 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชน

3.3 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

3.1 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคล

ตารางที่ 7 แสดงรายละเอียดประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวสื่อบุคคล

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจที่ต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูล
1. การบำรุงรักษาทางน้ำทางบก สร้างถนน ขุดคู วางท่อระบายน้ำ สร้างถนนคอนกรีต ม.8 สร้างถนนดินลูกรัง วางท่อคอนกรีต	กำนัน กำนัน กำนัน กำนัน เพื่อนสมาชิก อบต. กำนัน
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่ สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ลอกคลองส่งน้ำ พัฒนาทำความสะอาดถนน ลอกคูน้ำ ขุดลอกคูคลอง พัฒนาถนนรอบหมู่บ้าน พัฒนาหมู่บ้าน ทำความสะอาดถนน ทำความสะอาดคูคลอง พัฒนาหมู่บ้านทำความสะอาดขยะ	กำนัน กำนัน กำนัน เพื่อนสมาชิก อบต. กำนัน เพื่อนสมาชิก อบต. กำนัน กำนัน กำนัน
3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ รณรงค์ยาบ้า ป้องกันโรคไข้เลือดออก ต่อต้านยาเสพติด	กำนัน แพทย์ประจำตำบล กำนัน

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจที่ต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูล
ป้องกันยาบ้า	กำนัน
ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง	กำนัน
4. ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	กำนัน
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	กำนัน
สร้างสนามกีฬาโรงเรียน	กำนัน
ส่งเสริมการศึกษา	กำนัน
ก่อสร้างศาลา	กำนัน
การให้ความช่วยเหลือโรงเรียน	กำนัน
วิทยากรบรรยายเรื่องวัฒนธรรมประเพณี	กำนัน
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก ขาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	
ก่อตั้งกลุ่มแม่บ้าน	กำนัน
ส่งเสริมอาชีพ	ผู้ใหญ่บ้าน
ดูแลเรื่องทำมาหากินของกลุ่มสตรี	ผู้ใหญ่บ้าน
กลุ่มแม่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน
พัฒนากลุ่มแม่บ้าน	กำนัน
ส่งเสริมอาชีพแม่บ้าน	กำนัน
ก่อตั้งกลุ่มแม่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน
ส่งเสริมอาชีพแก่สตรี ผู้สูงอายุ	ผู้ใหญ่บ้าน
7. คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
ปลูกป่า	กำนัน
รณรงค์ปลูกต้นไม้	กำนัน
ปลูกป่า	กำนัน
รณรงค์ปลูกป่า	กำนัน
การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	กำนัน
การปลูกป่า	กำนัน
รักษาสิ่งแวดล้อม	กำนัน

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจที่ต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูล
ทำความสะอาดแม่น้ำ คูแลรักษาแม่น้ำ	กำนัน
รณรงค์ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำ	กำนัน
การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	กำนัน
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย	กำนัน
ผู้ว่าให้ปั่นจักรยานต่อต้านยาเสพติด	กำนัน
สร้างที่ทำการ อบต. ในการบำเพ็ญประโยชน์	กำนัน
การจัดทำงบประมาณเสนอ	กำนัน
การออกหนังสือประชุม	กำนัน
การรณรงค์เลือกตั้ง สว.	กำนัน
การรณรงค์เลือกตั้ง สส.	กำนัน
ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจที่ต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูล
4. การบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อน	
หย่อนใจ และสวนสาธารณะ	
การปรับปรุงสนามกีฬาของโรงเรียน	กำนัน

จากตารางพบว่า สื่อบุคคลให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำมากกว่าภารกิจที่อาจทำ โดยแยกรายละเอียดแต่ละภารกิจดังนี้

3.1.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำทางบก จากการศึกษาพบว่าสมาชิกมีการแสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคล ได้แก่ กำนัน มากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อนสมาชิก อบต. ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าประเภทข้อมูลในเรื่องของการขุดลอกคูคลอง ทำความสะอาดแหล่งน้ำ กำนันจะเป็นผู้นำความรู้ที่ได้รับมาจากการเข้าประชุมมาบอกแก่สมาชิก อบต. ซึ่งสมาชิก อบต. ส่วนใหญ่ได้ข้อมูลเพียงพอ และพอใจกับข้อมูลในเรื่องการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

อบต. อำนวย : “ตอนนี้ผลงานที่ผมภูมิใจ และได้ทำให้กับ อบต. คือสร้างที่ทำการ อบต. มีการขุดลอกคูคลองส่งน้ำ วางท่อเทคอนกรีตให้กับชาวบ้านและโรงเรียน”

3.1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ในส่วนประเภทของข้อมูลในเรื่องของการเก็บขยะมูลฝอย การทำความสะอาดคูคลอง

อบต.พิณ : “เวลาทำงานเราจะทำงานด้วยความเสียสละทั้งกำลังกายและกำลังทรัพย์ กำนันจะมาขอความร่วมมือให้เราไปบอกชาวบ้านให้ช่วยกันทำความสะอาด เก็บขยะให้ดูสวยงาม จะได้สะอาด ดูเป็นหน้าเป็นตากับหมู่บ้านเรา และทำให้เกิดความสามัคคีด้วย”

3.1.3 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ จากการศึกษาในเรื่องของภารกิจที่ต้องทำด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ประเภทของข้อมูลทางด้านนี้จะเป็นข้อมูลในเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์ การป้องกันโรคไข้เลือดออก พบว่าสมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลจากสื่อบุคคลคือแพทย์ประจำตำบล เนื่องจากเป็นผู้ที่สามารถให้ความรู้ในเรื่องของการป้องกันโรคได้ แพทย์ประจำตำบลเป็นผู้ที่มีความรู้ทางการแพทย์ อีกทั้งยังอยู่ในฐานะที่เป็นเพื่อนสมาชิกสภา อบต. ด้วย จึงมีความสนิทสนมกับสมาชิกสภา อบต.

อบต. สมนึก : “เรื่องโรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก เราก็ถามแพทย์เค้าที่มีความรู้เรื่องนี้ แต่งานของ อบต. แพทย์ประจำตำบลเค้าไม่ได้ทำอะไรมาหรอก เนื่องจากเขาเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง แต่ถ้าจะให้เขาช่วยรักษาโรค ศึกษาก็ได้บ้าง”

3.1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประเภทของข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่พบว่ามีข้อมูลจากสื่อประเภทสื่อบุคคล

3.1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประเภทของข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมการศึกษา พบว่าแหล่งที่ให้ข้อมูลคือกำนัน สาเหตุที่สมาชิกสภา อบต. ได้รับทราบข้อมูลจากกำนัน เนื่องจากกำนันเป็นผู้ที่มีหน้าที่รับนโยบายทางการเรียน การศึกษามาจากส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้การส่งเสริมคุณภาพของการศึกษา พัฒนาสถานศึกษา รวมทั้งการดูแลรักษาโรงเรียนให้ปลอดภัยเสถียร หรือการปรับปรุงทางเข้าโรงเรียน ภายในหมู่บ้านให้มีความสะดวกสบาย ส่งเสริมให้มีการจัดประเพณีพื้นบ้าน เช่น การทำบุญ รดน้ำวันสงกรานต์ การแต่งกายพื้นบ้านในวันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ

อบต. เล็ก : “ในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา เช่น วันสงกรานต์ วันตรุษ เราก็จะแต่งกายพื้นบ้านให้ดูเป็นแบบไทย ๆ ร้องรำทำเพลงกันไปเรื่อย เพื่อกระตุ้นชาวบ้านให้เขาได้มีส่วนร่วมและเข้าถึงประเพณีของบ้านเรา กำนันเขาก็จะช่วยประชาสัมพันธ์ให้พวกเราได้ตื่นตัวตามภาระหน้าที่ที่อำเภอเขาขอความร่วมมือมา”

3.1.6 ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ประเภทของข้อมูลในเรื่องของการส่งเสริมพัฒนาสตรี ได้แก่ ให้มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งพบว่าแหล่งของข้อมูลได้แก่ผู้ใหญ่บ้าน รองลงมาคือกำนัน สาเหตุที่เป็นผู้ใหญ่บ้านมากกว่ากำนัน ก็เนื่องจากว่า ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้หญิงคนเดียวในกลุ่มสมาชิกทั้งหมดของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อีกทั้งยังเป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับเรื่องของการประชุมสภา อบต. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อบต. ราชรี : “จะเป็นคนที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องการประชุมให้เรียบร้อย อีกทั้งทำการพัฒนาต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องของการตั้งกลุ่มแม่บ้าน แนะนำแม่บ้านให้ทำอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทำกระเป๋ามาจากผักตบชวา ทำตุ๊กตาจากฟางข้าว”

3.1.7 กลุ่มครอบครัวและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของการปลูกป่า อนุรักษ์ปลูกต้นไม้ ไม่ว่าจะป็นโครงการอนุรักษ์ปลูกป่าตามพระราชดำริหรือการปลูกป่าถาวร แหล่งที่เป็นสื่อบุคคลได้แก่ กำนัน กำนันถือเป็นผู้ที่รับนโยบายมาจากอำเภอ และเป็นเสมือนตัวแทนของสมาชิกในการเข้าร่วมรับฟังนโยบายในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ ดูแลรักษาธรรมชาติ

อบต. วิทย์ : “เรื่องสิ่งแวดล้อมก็มีทำบ้าง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องการปลูกป่า ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การทิ้งสิ่งของลงในแม่น้ำ เราจะจัดให้มีถังขยะทุกบ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้ทิ้งลงแม่น้ำ”

3.1.8 ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย ส่วนของข้อมูลที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับทางราชการมอบหมายได้แก่ เรื่องของการรณรงค์ปั่นจักรยานต่อต้านยาบ้า เป็นการรณรงค์ที่เป็นคำสั่งจากทางผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้ อบต. ทุกแห่งทำการรณรงค์ต่อต้านยาบ้าอย่างจริงจัง ซึ่งแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคลได้แก่ กำนัน

อบต. จัน : “ประชุมคราวที่แล้ว กำนันให้ช่วยกันรณรงค์ปั่นจักรยานต่อต้านยาบ้าในวันศุกร์นี้ โดยนายอำเภอจะมาเป็นประธาน อันนี้ก็เป็นงานของเราที่ต้องบอกชาวบ้าน”

ส่วนในเรื่องของข้อมูลประเภทที่เป็นภารกิจที่อาจทำพบว่ามีน้อยมาก จากการศึกษาพบว่าในเรื่องของการส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา และแหล่งของข้อมูลก็ได้แก่ กำนัน

3.2 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชน

ตารางที่ 8 แสดงรายละเอียดประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชน

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจที่ต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อมวลชนที่ให้ข้อมูล
1. จัดให้มีการบำรุงทางน้ำทางบก	-
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	-
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ การรณรงค์ต่อต้านยาบ้า การป้องกันโรคไข้เลือดออก การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การป้องกันและระงับโรคไข้เลือดออก การป้องกันโรคเอดส์	โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ โทรทัศน์ โทรทัศน์
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	-
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	-
7. คุ่มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรณรงค์ปลูกป่า การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ การปลูกป่า	- โทรทัศน์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย	-

จากการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนไม่ได้ให้ประเภทของข้อมูลแก่สมาชิกในเรื่องภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำเลย มีเพียงเนื้อหาที่ใกล้เคียงเท่านั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท หรือเรื่องเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด ซึ่งไม่ได้สื่อถึงภารกิจหน้าที่โดยตรงของสมาชิก อบต. สมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลจากสื่อมวลชนในรูปของเนื้อหาที่เป็นข่าวมากที่สุด โดยรับข่าวทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาเป็นการรับรู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ สำหรับสื่อมวลชนอื่นไม่พบว่าสมาชิกได้รับข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจของ อบต. เลย

อบต. พงษ์ : “รายการโทรทัศน์จะดูพวกข่าวสารต่างๆ ก็มีเรื่องยาบ้า เรื่องปลูกต้นไม้ บางทีเราก็ดูเป็นตัวอย่าง แต่ก็ไม่ค่อยมีมากเท่าไร เราก็มีโทรทัศน์ ไว้ดูข่าวนะ ชอบดู เพื่อรู้ข่าวสาร บ้านเมือง”

อบต. ศักดิ์ : “มาที่ทำกรทุกวัน เพราะมาคุยกับพวกช่าง มาอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านข่าว เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเรื่อง อบต.หรือก อ่านข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรมนั่นแหละ”

3.3 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

ตารางที่ 9 แสดงรายละเอียดประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อเฉพาะกิจ
1. การจัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก สร้างถนนคอนกรีต ม.8 สร้างถนนดินลูกรัง ม.2 สร้างถนน	หอกระจายข่าว ป้ายประกาศ หอกระจายข่าว
2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูล ทำความสะอาดคู คลอง การขุดลอกคลองส่งน้ำ	หอกระจายข่าว หอกระจายข่าว
3. การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ต่อต้านยาเสพติด การป้องกันทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ป้องกันโรคเอดส์ ป้องกันไข้เลือดออก ป้องกันยาบ้า ป้องกันโรคเอดส์ รณรงค์ต่อต้านยาบ้า รณรงค์ป้องกันเอดส์ ป้องกันไข้เลือดออก ป้องกันยาบ้า ป้องกันระงับโรคไข้เลือดออก	ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ แผ่นพับ ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ หอกระจายข่าว หอกระจายข่าว ป้ายประกาศ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ (ภารกิจต้องทำ)	แหล่งข่าวสื่อเฉพาะกิจ
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยส่งเสริมการศึกษา ก่อสร้างศาลา รณรงค์การรักษาประเพณีพื้นบ้าน	หอกระจายข่าว หอกระจายข่าว หอกระจายข่าว
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ	
7. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ รณรงค์ปลูกป่า ปลูกป่า ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ ป้ายประกาศ หอกระจายข่าว
8. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ทางราชการมอบหมาย บทบาทหน้าที่ของ อบต. รณรงค์เลือกตั้ง สว. คำสั่งจากทางราชการ รณรงค์เลือกตั้ง สว. กฎหมายข้อบังคับของ อบต. คำสั่งของกรมการปกครอง รณรงค์เลือกตั้ง ส.ว. สร้างที่ทำการ อบต.	คู่มือ แผ่นพับ คู่มือ ป้ายประกาศ คู่มือ คู่มือ หอกระจายข่าว ป้ายประกาศ

จากตารางพบว่า สื่อเฉพาะกิจให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ โดยแยกรายละเอียดแต่ละภารกิจดังนี้

3.3.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก จากการศึกษาพบว่า สมาชิกมีการแสวงหาข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจได้แก่ หอกระจายข่าว มากที่สุด ทั้งนี้จะเห็นว่าประเภทข้อมูลในเรื่องการสร้างถนนคอนกรีต ม.1 การสร้างถนน จะมีการประกาศไปตามหอกระจายข่าวเพื่อแจ้งข้อมูลให้สมาชิกสภา อบต. ได้รับรู้

3.3.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ในส่วนประเภทของข้อมูลในเรื่องของการทำความสะอาดคู คลอง ถนน การขุดลอกคลองส่งน้ำพบว่าสมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจคือ ป้ายประกาศ และหอกระจายข่าว

3.3.3 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ จากการศึกษาเรื่องภารกิจที่ต้องทำในด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ประเภทของข้อมูลทางด้านนี้จะใช้แหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจมากที่สุด ข้อมูลจะเป็นเรื่องของการต่อต้านยาเสพติด การป้องกันระงับโรคติดต่อโรคเอดส์ ใช้เลือดออก การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง รวมทั้งการต่อต้านยาบ้า พบว่าสมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจคือ ป้ายประกาศ รองลงมาเป็นหอกระจายข่าว และแผ่นพับ ตามลำดับ

3.3.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประเภทของข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่พบว่ามีข้อมูลจากแหล่งข่าวประเภทสื่อเฉพาะกิจ

3.3.5 การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประเภทของข้อมูลในเรื่องของการช่วยพัฒนาโรงเรียน พบว่าแหล่งที่ให้ข้อมูลคือ หอกระจายข่าว

3.3.6 ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไม่พบว่ามีข้อมูลจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

3.3.7 คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกป่า อนุรักษ์ปลูกต้นไม้ การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจคือ ป้ายประกาศ รองลงมาคือ หอกระจายข่าว

3.3.8 ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย ส่วนของข้อมูลที่เป็นเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ตามราชการมอบหมายได้แก่ เรื่องการรณรงค์เลือกตั้ง ส.ว. การเลือกตั้ง ส.ส. การปฏิบัติตามคำสั่งของกรมการปกครอง หน้าที่ของ อบต. ซึ่งแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจคือคู่มือ รองลงมาหอกระจายข่าว และแผ่นพับ ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

อบต. วุฒิ : “การต่อต้านยาบ้าตอนนี้ ทางอำเภอเขาก็เร่งรัดมาก กำหนดเขาจะประกาศไปตามหอกระจายข่าว อย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง เพื่อเป็นการกระตุ้นสมาชิกให้มีความกระตือรือร้นกัน ฟังกันได้โดยไม่ต้องเดินทางไปประชุมที่สภา”

อบต. เวศน์ : “ป้ายประกาศก็เห็นกันทั่วไป เขาติดไว้ให้อ่านกันทั่ว ก็พวกสมาชิกนี้แหละช่วยๆ กันทำ เขาก็ได้ความรู้เพิ่มและจดจำได้ดี”

อบต. เริง : “เจ้าหน้าที่กรมการปกครอง พัฒนาชุมชน ผู้ว่ามาอบรมและแจกหนังสือคู่มือให้ตอนปฐมนิเทศน์ เจ้าหน้าที่เหล่านี้บอกว่า เราต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง อะไรเป็นงานที่ต้องทำและปฏิบัติ เขาไม่ให้หลงอำนาจ เพราะเรามีแต่หน้าที่เท่านั้น”

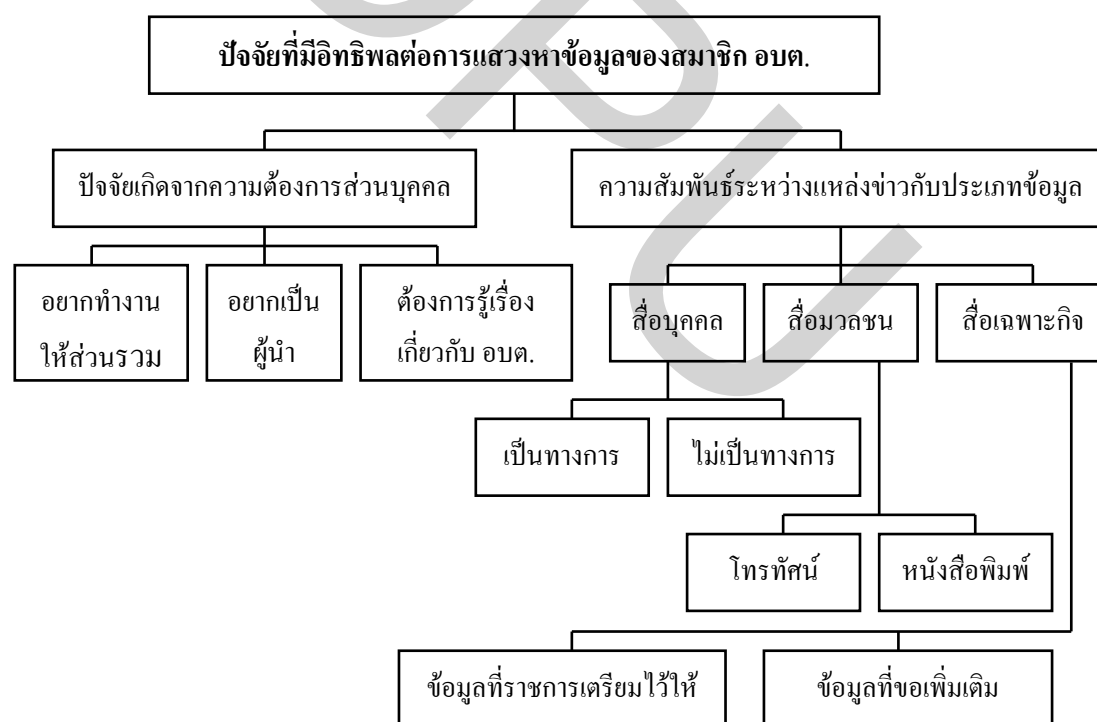
ส่วนในเรื่องของข้อมูลประเภทที่เป็นภารกิจที่อาจทำ ไม่พบว่ามีในแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต.

ปัจจุบันสมาชิกสภา อบต. เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาประเทศและพัฒนาชุมชนของตนเองมากขึ้น บทบาทหน้าที่ของสมาชิก อบต. ครอบคลุมปัญหาและงานพัฒนาแทบทุกด้าน แต่ปรากฏว่า อบต. ส่วนใหญ่ เน้นงานด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก แนวคิดหลักในการทำงานแบบมีส่วนร่วมที่เป็นการพัฒนาคนให้เกิดการพึ่งพาตนเองนั้นยังไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภา อบต. จึงจำเป็นต้องมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถปฏิบัติการกิจต่อไปได้ ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูล ข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ จึงเป็นการศึกษาถึงปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลของสมาชิก อบต. จากการศึกษาพบปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ภาพที่ 3

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลของสมาชิก อบต.

4.1 ปัจจัยที่เกิดจากความต้องการส่วนบุคคล

ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของสมาชิกสภา อบต. นั้น พบว่าเกิดจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน และปัจจัยหนึ่งซึ่งถือเป็นปัจจัยภายในที่เกิดจากตัวสมาชิกสภา อบต. เอง คือ ความต้องการที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม และความต้องการแสดงความเป็นผู้นำ รวมทั้งความต้องการอยากที่จะมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับ

- ความต้องการที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม

จากการศึกษาพบว่า มีสมาชิกสภา อบต. จำนวน 16 คน ที่ตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม การวิเคราะห์หัยังพบว่าเมื่อสมาชิกสภา อบต. ได้เข้ามาทำงานแล้ว จะอาศัยแนวความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาตามแผนพัฒนาของตำบลไปพัฒนาหมู่บ้านของตนเองเพื่อให้เกิดความเจริญทัดเทียมกับหมู่บ้านอื่น ตัวอย่างที่ช่วยอธิบายปรากฏการณ์นี้ได้แก่

อบต. ฉัตร : “โครงการที่ชาวบ้านต้องการ เราเป็นคนเสนอเข้าที่ประชุม โดยการขุดฝายน้ำล้นคลองชลประทานหมู่ 8 เดิมสภาพปากคลองกว้าง 10 เมตร ลึก 1.50 เมตร คันคลองกว้าง 7 เมตร ทำการขุดลอกเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ในฤดูแล้ง คณะกรรมการที่เข้าร่วมมีมติในที่ประชุมเห็นชอบด้วยตามที่เสนอ”

อบต. สมหวัง เล่าว่า นอกจากความรู้ความสามารถที่ตนเองมีแล้ว ตนยังดูแลชาวบ้านอย่างใกล้ชิดโดยการพบปะถามไถ่ทุกข์สุขจากประชาชนในหมู่บ้านดังนั้นจึงทราบดีถึงความต้องการของชาวบ้าน งบประมาณของ อบต. อยากนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง งบประมาณบางส่วนนำมาขุดลอกคูคลอง ซึ่งชาวบ้านถือว่าไม่จำเป็นมาก เพราะการขุดลอกคูคลองทำมาทุกปีแต่ไม่ได้ผล หากนำงบประมาณมาสร้างประปาให้กับหมู่บ้านก็จะเป็นประโยชน์มากกว่า

- ต้องการแสดงความสามารถในด้านการเป็นผู้นำ

จากการศึกษาพบว่า มีสมาชิกสภา อบต. จำนวน 10 คน ที่มีการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจของ อบต. เพื่อต้องการให้เห็นถึงความสามารถในการเป็นผู้นำท้องถิ่น สมาชิกสภา อบต. กลุ่มนี้อาศัยประสบการณ์การเป็นสมาชิกเดิม ในการแสดงความสามารถในการเป็นผู้นำ มีสมาชิกสภา อบต. ถึง 8 คน ที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารของสภา อบต. ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มใหม่ที่ต้องการจะทดสอบความสามารถและนำความรู้ของตนมาใช้ในฐานะผู้นำ เพื่อจะเป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวเข้าไปสู่ตำแหน่งทางการเมืองอื่นที่ต้องการอีกต่อไป ดังตัวอย่างที่อธิบาย ปรากฏการณ์นี้ได้แก่

อบต. ทะนง เล่าว่า ตำบลคอนกำทั้ง 8 หมู่บ้านนี้ ตนดูแลอย่างใกล้ชิด มีการพบปะกันกับชาวบ้านตลอด ในส่วนของสภา อบต. ก็มีการประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งอยู่แล้ว ซึ่งถ้าชาวบ้านมีปัญหา เพื่อนสมาชิกก็จะนำมาเข้าที่ประชุมของคณะกรรมการประจำเดือน เพื่อหาข้อสรุปตนเองเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต. มาแล้ว 1 สมัย เคยต่อสู้เพื่อชาวบ้าน ได้โครงการถนนเลียบฝั่งแม่น้ำน้อยมาแล้ว ตอนนั้นตนเองเสนอไป ทางคณะกรรมการ อบต. บางคนไม่สนใจ คงเป็นเพราะฝ่ายบริหาร อบต. ไปปรับปากกับผู้รับเหมาเอาไว้ เพื่อหวังกินเปอร์เซ็นต์ แต่ทางชาวบ้านกลุ่มตัวแทนได้ออกมาเคลื่อนไหว โครงการจึงประสบความสำเร็จ

อบต. บัว : “เคยสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้านมาก่อน ตอนนั้นไม่ได้ เพราะเขามีการซื้อเสียงกันมากจริงๆ เราได้คะแนนมาบริสุทธิ์จริงๆ ตอนหลังมีการรับสมัครสมาชิกสภา อบต. ก็เคยสมัคร เรารู้สึกผิดหวังตอนสมัครผู้ใหญ่บ้าน มาตอนนี้ตั้งใจว่าจะต้องเอาให้ได้ ชาวบ้านเค้ารู้ว่าเราซื้อสตั๊ย ไม่โกงไม่กิน เขาก็อยากให้เราได้ทำงาน อย่างน้อยก็คานอำนาจผู้มีอิทธิพลได้บ้าง ถนนหลังบ้านเป็นหลุมเป็นบ่อ มาตลอดไม่มีใครดูแล รถวิ่งมาจากกรุงเทพฯ แทนที่จะ 2 ชั่วโมงถึง นี่ตั้ง 4-5 ชั่วโมง เราก็ไประดมชาวบ้านให้ช่วยกันนำลูกรังมาถม ตอนนี่ดีขึ้นมาก พอมาตอนนี้กำนันเขาก็ให้ชลประทานมาลาดยางให้ใหม่ ถนนดีขึ้นมากกว่าแต่ก่อน การคมนาคมสะดวกสบาย มีผลให้เศรษฐกิจของหมู่บ้านดีขึ้นด้วย”

อบต. พนม เล่าว่า เขาเป็นกำนันมาก่อน จากนั้นก็ลาออกมาสสมัครสมาชิกสภา อบต. เคยทำงานด้านการพัฒนา เคยทำหนังสือถึงองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ให้ดำเนินการติดตั้งโทรศัพท์ เนื่องจาก หมู่ 2 หมู่ 4 หมู่ 7 และหมู่ 8 ยังไม่มีโทรศัพท์ใช้ ชาวบ้านเค้กๆ ไปทำงานในกรุงเทพฯ กันมาก จะได้ติดต่อสื่อสารกันสะดวก การที่ตัวเองมีพื้นฐานจากการเป็นกำนันมีผลงานให้กับตำบลมาแล้ว สามารถที่จะเสนอโครงการต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้นในฐานะผู้นำความคิด ผู้นำชุมชน เพื่อดูแลทุกข์สุขของประชาชน

ส่วนกลุ่มใหม่เป็นกลุ่มที่ต้องการที่จะนำความรู้ความสามารถของตนมาใช้เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวเข้าไปสู่ตำแหน่งทางการเมืองอื่นต่อไป กลุ่มนี้พบว่าเป็นคนรุ่นใหม่ มีความคิดริเริ่ม ชอบติดตามข่าวสารบ้านเมืองเป็นประจำ อีกทั้งการเข้าไปพบปะพูดคุยกับสมาชิกคนอื่นๆ ทำให้เขาเกิดความต้องการอยากจะทำเสนอสิ่งที่ตัวเองเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยไปเสนอให้กับสภาทราบ เช่น

อบต. แก่น เล่าว่า พวกเขาเป็นคนรุ่นใหม่ สมาชิกที่คุ้ยๆ กัน จะเป็นเพื่อนสมาชิกที่มีอุดมการณ์เดียวกัน อยากที่จะเสนอสิ่งที่ดีๆ ให้กับชาวบ้าน บางครั้งการทำงานทุกอย่างผูกขาดอยู่กับประธานแต่เพียงผู้เดียว พวกเขาไม่เห็นด้วย พวกเขาเรียนรู้จากประสบการณ์ และการศึกษาหาความรู้จากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ พวกเขามองเห็นความต้องการของประชาชนที่ต้องการพัฒนาหมู่บ้านให้ก้าวหน้า เขาอ้างถึงการทำงานของ อบต. อื่นๆ ที่ไปเห็นมา รูปแบบการทำงานอื่นที่เป็นประโยชน์กว่า เขาก็นำเสนอในที่ประชุม บางครั้งก็ไม่ได้ได้รับความสนใจ พวกเขาจึงต้องการที่จะเป็นผู้บริหารบ้าง เพื่อที่จะพัฒนาบให้เป็นที่ประโยชน์มากที่สุด อีกทั้งยังพบว่าผู้บริหารจ้องที่จะแตะโครงการต่างๆ วิ่งเดินผลัดกันแต่โครงการที่เป็นผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ไม่ว่าจะกลุ่มข้าราชการหรือนักการเมือง

- ต้องการรู้เรื่องเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภา อบต. จำนวน 5 คน เป็นคณะกรรมการบริหาร อบต. 3 คน สมาชิกสภา อบต. 2 คน ที่แสวงหาข้อมูลเพื่อต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิก สมาชิกเหล่านี้มีความสนใจอยากรู้เกี่ยวกับเรื่อง อบต. เนื่องจากพบว่ามีกรรั่วไหลของงบประมาณไปในทางมิชอบ และเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องมีความคิดหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาตัวเอง มีกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการ

อบต. ประทุม : “ตอนแรกเราไม่รู้หรือกว่าบทบาทหน้าที่ของสมาชิก อบต. เป็นอย่างไร เราเข้าประชุมทุกครั้ง ทำตามที่ประธานเสนอ ไม่เคยแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าแสดงออกมาก เพราะเราไม่รู้บทบาทที่แท้จริงเท่าไร” ตอนปฐมนิเทศน์เขาบอกว่าเราต้องทำงานเพื่อส่วนรวม ไม่ให้หลงอำนาจ ตอนหลังเราเห็น อบต. ที่อื่นเขาทำอะไรกันเราก็เสนอแนะบ้าง ไปเอาแผนพัฒนาตำบลมาอ่าน เราพบว่า มีโครงการมากมายที่ไม่เห็นจะทำอะไรกันเลย ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านที่ จะให้มีก็ไม่มี โครงการส่งเสริมแม่บ้านยังไม่เป็นรูปธรรม ทั้งๆ ที่เรารู้ว่ามันเป็นหน้าที่ของ อบต.”

อบต. สมัย : “ต้องการรู้เรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานของ อบต. ว่ามีอะไรบ้าง เขาทำอะไรกัน เราก็ต้องศึกษาหาความรู้ของเราเอง ผมต้องเอาแผนพัฒนาตำบลมาดู ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของชาวบ้าน แผนพัฒนาตำบลเขาจัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณในแต่ละปี เพื่อแก้ปัญหาของประชาชนในตำบล ตอนนี้เรารู้ว่าอะไรทำบ้างไม่ทำบ้าง งบประมาณไปไหน ถ้าไม่มีการดำเนินการตามแผนชาวบ้านต้องเคลื่อนไหวแน่”

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวสารกับประเภทของข้อมูล

กระบวนการแสวงหาข่าวสารนั้น นอกจากจะต้องมีการตัดสินใจเลือกข่าวสารแล้ว การตัดสินใจเลือกแหล่งข่าวสารก็มีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะแหล่งข่าวสารเป็นพาหนะหรือที่มาของบรรดาข้อมูลข่าวสารทั้งหลายทั้งปวง

ในการตัดสินใจเลือกหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสาร อาจมีปัจจัยเรื่องของประเภทของข้อมูลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยประเภทของข้อมูลแยกตามลักษณะของความสนใจเฉพาะตัวบุคคล ประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำของสมาชิก และข้อมูลที่เป็นภารกิจที่อาจทำ

การวิเคราะห์แหล่งข่าวสาร

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า แหล่งข่าวสารที่สมาชิกสภา อบต. ใช้เป็นองค์ประกอบในการ แสวงหาข่าวสารมีอยู่ด้วยกัน 3 แหล่งใหญ่ๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้ จะเป็นการแยกย่อยถึงพฤติกรรมการใช้แหล่งข่าวสารแต่ละชนิด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลประเภทต่างๆ เพื่อสนองความต้องการ และเพื่อใช้ปฏิบัติการต่อไป พร้อมทั้งแสดงเหตุผลประกอบการเลือกแหล่งข่าวสารนั้น ๆ และความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข่าวสารแต่ละชนิด

จากการวิจัยพบว่า แหล่งข่าวสารที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลมีอยู่ด้วยกัน 3 แหล่ง คือ แหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคล แหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อมวลชน และแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวสารประเภทสื่อบุคคล กับประเภทข้อมูล

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นผลการวิจัยพบว่าแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลได้แก่กำนัน รองลงมาคือ ผู้ใหญ่บ้าน และเพื่อนสมาชิก อบต. ตามลำดับนั้น จะเห็นได้ว่า แหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อ บุคคลนี้ เป็นสื่อบุคคลที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

1. สื่อบุคคลที่เป็นทางการ ได้แก่ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

ก. แหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลแบบทางการ : กำนัน

แหล่งข่าวสารแรกที่สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้คือกำนัน แหล่งข่าวนี้เป็นแหล่งข่าวที่มีความเกี่ยวพันใกล้ชิดกันในฐานะประธานกรรมการบริหาร ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ของข้อมูล กำนัน เป็นเพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้นที่ได้รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการกิจของสมาชิกสภา อบต. อีกทั้งยังเป็น ประธานในการทำแผนพัฒนาตำบลและบริหารงานกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี นอกจากนี้แล้วกำนันยังเป็นผู้ที่เข้าไปปฏิบัติงานและรายละเอียด ต่าง ๆ จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัด อบต. โอกาสในการเข้าถึงสื่อบุคคลที่เป็นกำนันของสมาชิกสภา อบต. เป็นไปได้โดยง่ายและรวดเร็ว เนื่องจาก มีการประชุมกันเป็นประจำทุกเดือนอยู่แล้ว

ข. แหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคลแบบทางการ : ผู้ใหญ่บ้าน

แหล่งข่าวสารอันดับต่อมาที่สมาชิกสภา อบต. ใช้ในการแสวงหาข้อมูลคือ ผู้ใหญ่บ้าน ข่าวสารส่วนใหญ่ที่ได้รับจะครอบคลุมทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปฏิบัติการกิจต่างๆ เรื่องของการ ประชุม ข้อมูลการประชุม รวมทั้งงบประมาณด้วย สาเหตุที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเป็น แหล่งข้อมูล เนื่องมาจากมีผู้ใหญ่บ้านผู้หนึ่ง ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภา สามารถให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับภารกิจของ อบต. ได้ อีกทั้งยังเป็นผู้ประสานงานระหว่างสมาชิกสภา อบต. กับคณะกรรมการ บริหารของ อบต. คุณลักษณะบุคคลเฉพาะตัวของผู้ใหญ่บ้านที่ผู้หนึ่ง ยังเป็นผู้ที่มีลักษณะ ประณีประนอมเข้าได้กับทุกคน การทำงานที่ขยันขันแข็งเอาจริงเอาจัง ซึ่งทำให้ได้รับความไว้วางใจจาก สมาชิกสภา อบต. ในส่วนของผู้ใหญ่บ้านคนอื่นนั้น เนื่องจากดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต. โดย ตำแหน่ง จึงไม่มีบทบาทอะไรมากนัก นอกจากทำตามที่สภาเสนอ และเป็นผู้ประสานกันกับสมาชิกสภา อบต. ในหมู่บ้านของตนเอง

2. สื่อบุคคลที่ไม่เป็นทางการ : เพื่อนสมาชิกสภา อบต.

สื่อบุคคลประเภทนี้ได้แก่ เพื่อนสมาชิกสภา อบต. ประเภทของข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นเรื่อง เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ รวมทั้งเรื่องของภารกิจหน้าที่ที่ต้องทำ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการ วิพากษ์วิจารณ์การดำเนินการ โครงการต่างๆ เรื่องราวต่างๆ ที่เป็นแนวทางอุดมการณ์ทางการเมือง

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจกับประเภทของข้อมูล

อาจจะแบ่งนำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ คือ

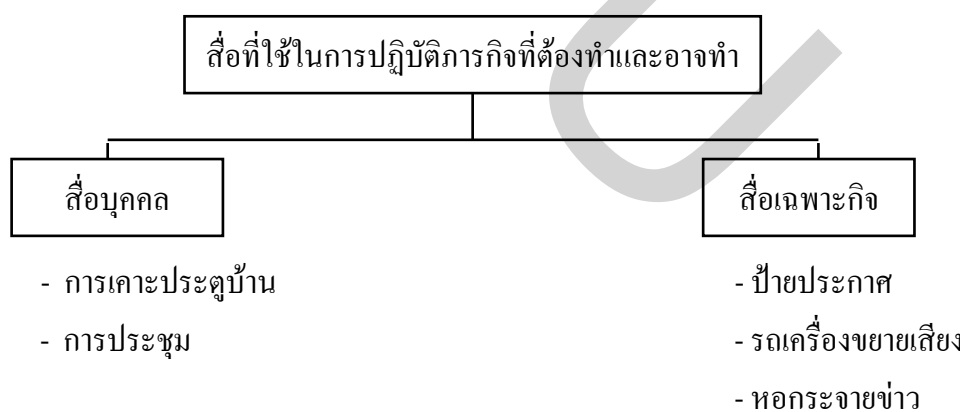
- ก. แหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจกับประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำและอาจทำในด้านการพัฒนาสังคม
- ข. แหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจกับประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำและอาจทำในด้านการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ
- ค. แหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจกับประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำหรืออาจทำในด้านการพัฒนาด้านวัฒนธรรม
- ก. แหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจกับประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำและอาจทำในด้านการพัฒนาสังคม จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ได้แก่ เรื่องของการป้องกันโรคเอดส์ การป้องกันโรคไขเลือดออก การเชิญชวนให้เด็กๆ ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ ทั้งนี้พบว่าสื่อเฉพาะกิจที่ใช้เป็นป้ายประกาศและหอกระจายข่าว สาเหตุที่เป็นเช่นนี้พบว่าสมาชิกสภา อบต. สามารถที่จะเห็นได้ง่ายและสะดวก ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการแสวงหา กลุ่มสมาชิกไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมากในการทำความเข้าใจ
- ข. แหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจกับประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำและอาจทำในด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของการเชิญเข้าร่วมโครงการของกลุ่มแม่บ้านในการทำงานฝีมือ ที่เป็นศิลปะพื้นบ้าน เพื่อหารายได้เพิ่มให้กับครอบครัว เป็นการแบ่งเบาภาระจากผู้ที่เป็นพ่อบ้าน สามารถหารายได้เพิ่มไว้ใช้จ่ายยามเปิดทอม จากการศึกษาพบว่าสื่อเฉพาะกิจที่ใช้คือป้ายประกาศ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความต้องการเข้าร่วม เนื่องจากสามารถที่จะอ่านเห็นได้ทุกวันจากการไปทำงานตามปกติ
- ค. แหล่งข่าวสารประเภทสื่อเฉพาะกิจ กับประเภทของข้อมูลที่เป็นภารกิจที่ต้องทำและ อาจทำในด้านการพัฒนาด้านวัฒนธรรมการศึกษา ข้อมูลที่เกี่ยวกับการศึกษาจะเป็นเรื่องของการช่วยพัฒนาโรงเรียนให้มีถนนเข้าโรงเรียนเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักเรียนบุตรหลาน สื่อเฉพาะกิจที่ใช้คือหอกระจายข่าว เพราะสามารถเข้าถึงกลุ่มคนเป็นจำนวนมาก และชาวบ้านก็ไม่จำเป็นต้องมา สามารถฟังได้จากทางบ้านซึ่งไม่เป็นการรบกวนภารกิจประจำ ทำให้เกิดความสนใจมากขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชนกับประเภทของข้อมูล

แหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อมวลชนกับประเภทของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่ต้องทำและอาจทำ จากการวิจัยพบว่า สื่อมวลชนนั้นไม่มีอิทธิพลโดยตรงในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสมาชิก แต่จะเป็นไปในลักษณะอ้อมๆ ในรูปของข่าวสารต่างๆ ไป และสื่อมวลชนเองก็จะสามารถเข้าถึงได้เฉพาะกลุ่มเท่านั้น โดยกลุ่มสมาชิกที่สนใจจะเป็นคนที่มีความรู้ เป็นคนรุ่นใหม่ชอบฟังข่าวสารบ้านเมือง สื่อมวลชนจะเป็นผู้สนับสนุนทัศนคติของสมาชิกเท่านั้น สื่อมวลชนที่สมาชิกให้ความสนใจและเปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์ เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถให้ได้ทั้งภาพและเสียง ข้อมูลส่วนใหญ่ของโทรทัศน์จะเป็นเรื่องความบันเทิงมากกว่าการให้ข้อมูลที่เป็นภารกิจโดยตรงมีน้อยมาก สำหรับหนังสือพิมพ์สามารถเข้าถึงเฉพาะกลุ่มสมาชิกที่มีความรู้เท่านั้น ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่สามารถอ่านหนังสือได้คล่องมากนัก จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไม่ได้รับความสนใจจากกลุ่มสมาชิกส่วนใหญ่

ส่วนที่ 5 การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการปฏิบัติงานที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต.

การศึกษาในเรื่องของการใช้สื่อในการปฏิบัติการปฏิบัติงานที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. สามารถจัดกลุ่มของสื่อ โดยแบ่งตามการใช้สื่อได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่าสื่อที่สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้ ได้แก่ สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ สื่อที่ใช้กันมากที่สุดคือสื่อบุคคล รองลงมาคือสื่อเฉพาะกิจ ทั้งนี้ไม่พบว่ามีสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นเข้ามามีบทบาท โดยสมาชิกส่วนใหญ่ใช้สื่อเฉพาะกิจเพื่อช่วยอำนวยความสะดวก สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. สื่อบุคคล

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภา อบต. ทั้งหมดจำนวน 22 คน เลือกใช้สื่อบุคคลในการปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ ทั้งนี้สื่อที่เป็นตัวบุคคล ได้แก่ ตัวผู้เป็นสมาชิก อบต. เอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์คำตอบที่ได้รับสามารถแบ่งวิธีการใช้สื่อของสมาชิกสภา อบต. ได้ดังนี้

- การเคาะประตูบ้าน

การเข้าถึงประชาชนในหมู่บ้าน หรือเป็นการสื่อสารในรูปแบบที่เรียกว่า การเคาะประตูบ้าน (Knock door) เป็นลักษณะที่สมาชิกสภา อบต. เอง เข้าไปหาชาวบ้านในหมู่บ้านของตัวเองเลย โดยจะเข้าไปบอกกับกลุ่มชาวบ้านที่อยู่กันเป็นหมู่บ้าน หรือบอกกับตัวแทนชาวบ้านให้ไปบอกต่ออีกที เพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือถ้าต้องการให้แสดงความคิดเห็น ก็จะใช้วิธีการเข้าไปพูดคุย การเข้าไปพบปะชาวบ้านจะใช้รถมอเตอร์ไซค์ขับออกไปทุกบ้าน จากการศึกษพบว่าสมาชิกสภา อบต. ทั้งหมด 18 คน ใช้วิธีการนี้

อบต. พิท : “จากการประชุมประจำเดือนทุกวันที่ 5 ของเดือน หลังจากได้รับมอบหมายงานมาก็ไม่มีอะไรเวลาเราไปบอกชาวบ้านก็ใช้มอเตอร์ไซค์ลูกเดียวขับไปตามบ้านก็ไม่มีอะไรนี้ เขาก็ให้ความร่วมมือบ้าง ไม่ให้บ้าง ก็แล้วแต่ เราทำตามหน้าที่คือ ถ้าเราอยากให้บ้านเราเจริญก็ต้องช่วยกัน”

อบต. เลี่ยม : “บอกชาวบ้านนะหรือก็ไม่มีอะไร ไปตามบ้านเลย จีร็ดไปก็รู้จักกันหมดชาวบ้านแถบนี้ใครเป็นอย่างไร พวกเรากันเองทั้งนั้น เรื่องเร่งด่วนเราก็บอกเขาหรือถ้าไม่เร่งเราไปเจอเค้าร้านกาแฟก็ค่อยบอก จะได้คุยกันยาวๆ ได้มีโอกาสถามความคิดเห็นอีกด้วย บางทีเรื่อง บางเรื่องชาวบ้านเค้ารู้ดีว่าให้ทำอะไรก่อน อะไรหลัง”

- การเรียกประชุม

การเรียกประชุม จากการศึกษพบว่าสมาชิกสภา อบต. 6 คน ที่ใช้สื่อบุคคลในรูปแบบการเรียกประชุมลูกบ้าน ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกสภา อบต. กลุ่มนี้ทำหน้าที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน มีโอกาสที่จะเรียกประชุมชี้แจงให้กับตัวแทนชาวบ้านและตัวชาวบ้านที่สนใจได้ การกระทำเช่นนี้จะไม่สามารถเข้าถึงชาวบ้านได้ทุกคน แต่จะส่งผ่านตัวแทนชาวบ้านอีกต่อหนึ่ง ซึ่งกลุ่มตัวแทนจะเป็นผู้นำข้อมูลไปแจ้งให้ชาวบ้านทราบอีกทีหนึ่ง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ตัวแทนชาวบ้านได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้ด้วย สถานที่เรียกประชุมก็เป็นที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน แต่จะสังเกตได้ว่า ไม่ค่อยมีชาวบ้านไปมากนักเนื่องจากชาวบ้านต้องทำมาหากินไม่มีเวลาให้ความร่วมมือมาก

อบต. หลิง : “ฉันนะเรียกประชุมชาวบ้านเลย ฉันเป็นผู้ใหญ่บ้าน บางทีไม่มีเวลาไปเดินตามบ้านมากนัก ฉันจะให้ทิดเฉียบ ทิดสวย ตัวแทนแต่ละหมู่ วานให้ไปบอกชาวบ้านหน่อย ฉันทำงานนี้

2. สื่อเฉพาะกิจ

จากการศึกษาเรื่องการใช้สื่อเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. พบว่า สมาชิกสภา อบต. มีการใช้สื่อเฉพาะกิจ จำนวน 6 คน ทั้งนี้พบว่าสื่อเฉพาะกิจจะมีลักษณะที่ไม่ยุ่งยาก สะดวก และเป็นสื่อที่มีอยู่แล้ว สื่อเฉพาะกิจที่ปรากฏให้เห็นคือ หอกระจายข่าว ป้ายประกาศ และรถกระจายเสียง การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติภารกิจของสมาชิกสภา อบต. สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

- หอกระจายข่าว เป็นสื่อที่สมาชิกทุกคนสามารถใช้ได้ เป็นสื่อสาธารณะสำหรับชุมชน พบว่า ที่ตำบลดอนก่า มีหอกระจายข่าว 1 แห่ง แต่ยังไม่มียืมเสียงตามสาย ซึ่งการใช้สื่อชนิดนี้ สมาชิกทุกคนสามารถใช้ในการบอกประชาสัมพันธ์งานโครงการต่าง ๆ ที่ทาง อบต. ได้ทำไปแล้ว และกำลังจะดำเนินการ แต่การศึกษาพบว่า มีสมาชิกสภา อบต. เพียงไม่กี่คนที่สามารถใช้หอกระจายข่าวได้ จึงไม่เป็นที่นิยมมากนัก ส่วนใหญ่ก้านั้นจะเป็นคนใช้ ส่วนสมาชิกอื่น ๆ มิใช่บ้าง เฉพาะเรื่อง เฉพาะงานที่ต้องการประชาสัมพันธ์ เท่านั้น

อบต. สุทธิ : “เรื่องที่ใช้หอกระจายข่าว นั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการเชิญชวนให้ไปปลูกป่า ตามโครงการพระราชดำริ การรณรงค์เรื่องต่อต้านยาบ้า หรือเรื่องให้พ่อแม่พี่น้องพาลูกหลานไปฉีดยา ป้องกันโรคติดต่อ เราให้ก้านั้นเป็นคนใช้ บางทีก็เราพูดเองบ้าง ไม่กล้าพูด ถ้าอันไหนอัดเทปไว้ เราเปิดเทปเลยสะดวกดี จริง ๆ ใครมาใช้ก็ได้จะเขาไม่ว่าหรอก ชาวบ้านเขาจะได้ฟังกันว่ามีอะไรทำไปแล้วบ้าง อยากให้ชาวบ้านเขาทำอะไรก็ประชาสัมพันธ์ไป

- ป้ายประกาศ มีสมาชิกสภา อบต. จำนวน 4 คน ที่ใช้ป้ายประกาศ ส่วนใหญ่ป้ายที่ใช้ก็ใช้ไม่ถนัดง่าย ๆ ดิบบอกข้อมูลว่าถนนนี้มีความกว้างเท่าไร ยาวเท่าไร ทำโดยสมาชิก อบต. ด้วยงบประมาณเท่าใด ผู้ใช้จะต้องมีการปรึกษากัน และได้รับความเห็นชอบจากก้านั้นก่อน เพราะต้องใช้ งบประมาณในการซื้อไม้ ส่วนใหญ่พวกเขาจะโยธาจะเป็นผู้เขียนป้ายรณรงค์ต่อต้านยาบ้า ข้อดีของป้ายประกาศก็คือ ชาวบ้านที่ผ่านไปมาสามารถมองเห็นผลงานของ อบต. และสามารถจดจำข้อมูลได้ เนื่องจากเห็นบ่อย

- รถเครื่องขยายเสียง มีสมาชิกสภา อบต. จำนวน 1 คนที่ใช้รถกระจายเสียง ชาวบ้านเรียกว่ารถเครื่องเสียง เพราะสมาชิกจะเป็นคนขับรดแล้วประกาศไปตามถนน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ต้องการให้ชาวบ้านได้ไปร่วมกันมาก ๆ เช่น เรื่องการไปช่วยกันเทปูน พื้นศาลาการเปรียญ เป็นต้น สาเหตุที่ใช้รถเครื่องเสียง เนื่องจากมีสมาชิกสภา อบต. ที่มีรถเครื่องเสียงอยู่แล้ว และได้รับการขอความร่วมมือจากก้านั้นหรือเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ ให้ช่วยประกาศให้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เกิดขึ้นจากการที่ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชนบทอย่างแท้จริง และเพื่อให้สมาชิกสภา อบต. ได้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองในการเข้ามารับใช้บ้านเมือง เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำขององค์การบริหารส่วนตำบล มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาถึงการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
3. เพื่อศึกษาถึงการใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาคือ สมาชิกสภา อบต. ตำบลดอนคำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท จำนวน 22 คน ทำการวิจัยโดยใช้หลักการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
2. แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
3. ประเภทของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
5. การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

1. ภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ประกอบด้วยเพศชาย 21 คน เพศหญิง 1 คน กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 30-61 ปี หรือมากกว่า มีสถานภาพสมรสทั้งหมด มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา 17 คน มัธยมศึกษา 4 คน และอนุปริญญา 1 คน อาชีพประจำของสมาชิกสภา อบต. คือ อาชีพเกษตรกรมี 14 คน ค้าขาย 4 คน และรับจ้าง 4 คน รายได้ของสมาชิกอยู่ระหว่าง 500-4,100.- บาท ขึ้นไป โดยไม่มีสมาชิกคนใดบอกว่าตนเองฐานะร่ำรวยหรือฐานะดี

2. แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ประกอบด้วยแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ

2.1 แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล

แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อนสมาชิกสภา อบต. และแพทย์ประจำตำบล

กำนัน เป็นแหล่งข้อมูลประเภทสื่อบุคคลที่มีบทบาทในการให้ข้อมูลมากที่สุด มีความใกล้ชิดกับสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่ง และเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือจากสมาชิกสภา อบต. เนื่องจากเป็นผู้รับข้อมูลโดยตรงจากหน่วยราชการต่าง ๆ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ

ผู้ใหญ่บ้าน เป็นแหล่งข้อมูลประเภทสื่อบุคคลที่สมาชิกสภา อบต. มีความใกล้ชิดกันในฐานะที่มาจากหมู่บ้านเดียวกัน การทำงานของผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภา อบต. มีลักษณะคล้ายกันคือ เป็นผู้รับนโยบายจากประธานกรรมการบริหารแล้วมาดำเนินการให้กับหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่ง การปฏิบัติการกิจต่างๆ จึงต้องประสานงานร่วมกันระหว่างสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดประโยชน์เข้าหมู่บ้านของตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และมีความอาวุโส จึงได้รับความเชื่อถือจากสมาชิกสภา อบต.

เพื่อนสมาชิกสภา อบต. เป็นแหล่งข้อมูลประเภทสื่อบุคคลที่สมาชิกสภา อบต. มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันในฐานะที่อยู่กลุ่มการเมืองเดียวกัน สมาชิกสภา อบต. จะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยพบว่าสมาชิกที่เป็นกลุ่มผู้บริหารจะมีความใกล้ชิดกัน และกลุ่มสมาชิกสภา อบต. ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง จะมีความใกล้ชิดกัน สนับสนุนกัน นอกจากนี้สมาชิกสภา อบต. ที่เคยดำรงตำแหน่งมากกว่า 1 สมัย จะเป็นสื่อบุคคลที่สมาชิกที่เข้ารับตำแหน่งใหม่เข้าไปแสวงหาข้อมูล

แพทย์ประจำตำบล เป็นแหล่งข้อมูลประเภทสื่อบุคคลที่เป็นสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่ง ไม่มีบทบาทเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำมากนัก แพทย์ประจำตำบลเป็นผู้ที่ ดูแลรักษาชาวบ้านตามปกติ การทำงานจะทำตามที่ประธานกรรมการบริหารเป็นผู้กำหนด และมอบหมายให้เท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการป้องกันระดับโรคติดต่อ ป้องกันโรคเอดส์

2.2 แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน

สื่อมวลชนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำคือ หนังสือพิมพ์ และ โทรทัศน์ สื่อมวลชนอื่นไม่มีบทบาทในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ นอกจากนี้ยังพบว่า หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำโดยตรง แต่ให้ในลักษณะโดยอ้อม ในรูปแบบของข่าว

- หนังสือพิมพ์ เป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชนที่สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้ในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับข่าวสารบ้านเมือง ข่าวอาชญากรรม เนื้อหาเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ มีไม่มากนัก เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการพัฒนา การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ข้อมูลเนื้อหาจะออกมาในรูปของข่าว บทความ นอกจากนี้ยังพบว่าสมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่ ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ทุกคน เนื่องจากมีความรู้แค่เพียงอ่านออกเขียนได้เท่านั้น

- โทรทัศน์ สมาชิกสภา อบต. ทุกคนมีเครื่องรับโทรทัศน์ แต่ไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำจากโทรทัศน์โดยตรง แต่รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาต่างๆจากรายการข่าวโทรทัศน์

2.3 แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจประกอบด้วย หอกระจายข่าว หนังสือคู่มือ และ ป้ายประกาศ ตามลำดับ สาเหตุที่สมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลจากหอกระจายข่าวก็เพราะข่าวสารใดที่กำนันได้รับมาจากทางการก็จะทำการประกาศผ่านหอกระจายข่าว สำหรับหนังสือคู่มือนั้นพบว่า สมาชิกสภา อบต. ทุกคนได้รับแจกตอนปฐมนิเทศน์รับตำแหน่ง แต่ไม่ได้สนใจอ่านอย่างละเอียด เนื่องจากสมาชิกสภา อบต. มีการศึกษาค่อนข้างน้อย ป้ายประกาศจะพบได้ตามทางเข้าหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องของการณรงค์ มีข้อความสั้น ๆ เข้าใจง่าย ซึ่งสมาชิกสามารถเห็นได้ในระยะไกล และบ่อยครั้ง

3. ประเภทของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจนั้นพบว่าสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ มีประเภทของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำมากกว่าสื่อมวลชน

3.1 ประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคล จะเป็นเรื่องของภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ ดังนี้

1. การจัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำทางบก พบว่าแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลได้แก่ กำนัน รองลงมาคือ เพื่อนสมาชิกสภา อบต.
2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล แหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลประเภทนี้ได้แก่ กำนัน และรองลงมาคือ เพื่อนสมาชิกสภา อบต.
3. การป้องกันและระงับโรคติดต่อ แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลคือ แพทย์ประจำตำบล และกำนัน
4. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่พบแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้
5. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่าแหล่งข้อมูลคือ กำนัน
6. การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ พบว่าแหล่งข้อมูลคือ ผู้ใหญ่บ้าน รองลงมาได้แก่ กำนัน
7. การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคลได้แก่ กำนัน
8. การปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย พบว่าแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคลคือ กำนัน

3.2 ประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชน

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อมวลชนคือ การพัฒนาชุมชน การทำงานของ อบต. การปลูกป่า การต่อต้านยาบ้า ข้อมูลที่ได้รับมีลักษณะที่ไม่ใช่ภารกิจโดยตรง แต่จะอยู่ในรูปของข่าว สารคดี แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชนคือ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

3.3 ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ที่ได้จากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

ประเภทของข้อมูลที่ได้จากสื่อเฉพาะกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. คือเรื่องของ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งประเภทของข้อมูลจะเป็นเรื่องของกรณีในเรื่องต่าง ๆ ตามที่ราชการมอบหมายในขณะนั้น

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ

จากการศึกษาพบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ ดังนี้

ปัจจัยที่เกิดจากความต้องการส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย

4.1 ความต้องการที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีสมาชิกสภา อบต. 16 คน ที่ต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม เนื่องจากทุกคนเห็นว่าพวกตนมีประสบการณ์การทำงาน มีความรู้ความสามารถ เข้าใจปัญหาของชุมชนอย่างแท้จริง จึงคิดว่าถ้าทำงานเพื่อให้หมู่บ้านของตนเองเกิดความเจริญแล้วก็จะสามารถพัฒนาชุมชนได้ พวกนี้เป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และเป็นผู้ที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ ติดตามข่าวสารบ้านเมือง

4.2 ต้องการแสดงความสามารถในการเป็นผู้นำ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่เป็นสมาชิกเดิมและดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการผู้บริหาร กลุ่มนี้ต้องการทำงานต่อ เนื่องจากต้องการแสดงความสามารถที่จะเป็นผู้นำชุมชน ได้ดูแลสมาชิก และดำเนินการต่างๆ ตามแผน ทำให้ตนได้รับการยกย่องจากชาวบ้าน กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีฐานะดี

กลุ่มที่เป็นสมาชิกใหม่ เป็นกลุ่มที่ต้องการแสดงความสามารถ มีความคิดริเริ่ม ต้องการเป็นตัวแทนของความถูกต้อง กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สมาชิกมีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายคลึงกัน เป็นกลุ่มที่มีความรู้ และติดตามข่าวสารบ้านเมืองเป็นประจำ

4.3 ต้องการรู้เรื่องเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีสมาชิกสภา อบต. 5 คน ที่แสวงหาข้อมูล เพราะต้องการรู้เรื่องเกี่ยวกับ อบต. พวกนี้เป็นพวกที่ต้องการรู้ ทราบบทบาทหน้าที่ของตน เพื่อจะได้ช่วยแก้ปัญหาอุปสรรคได้

5. การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการใช้สื่อเพื่อปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ มีดังนี้

5.1 สื่อบุคคล

สมาชิกสภา อบต. ทั้งหมดจำนวน 22 คน เลือกใช้สื่อบุคคลเป็นแหล่งข้อมูลในการปฏิบัติการกิจที่ต้องทำและอาจทำ สื่อบุคคลที่ใช้ได้แก่ สมาชิกสภา อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยอาจแบ่งวิธีการใช้สื่อของสมาชิกได้ดังนี้คือ

5.1.1 การเคาะประตูบ้าน (Knock door) เป็นการสื่อสารที่สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้ โดยการเข้าไปบอกกับกลุ่มชาวบ้านที่อยู่กันเป็นหมู่บ้าน หรือบอกกับตัวแทนชาวบ้านให้บอกต่อ เพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

5.1.2 การเรียกประชุม เป็นการสื่อสารที่ผู้ใหญ่บ้านเรียกประชุมลูกบ้าน หรือตัวแทนลูกบ้าน เพื่อนำข้อมูลไปแจ้งให้ชาวบ้านทราบอีกต่อหนึ่ง

5.2 สื่อเฉพาะกิจ

สมาชิกสภา อบต. จำนวน 6 คน เลือกใช้สื่อเฉพาะกิจในการปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำ และอาจทำ ได้แก่ หอกระจายข่าว ป้ายประกาศ และรถกระจายเสียง การที่สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้สื่อเฉพาะกิจก็เพราะ สื่อเฉพาะกิจมีลักษณะไม่ยุ่งยาก สะดวก และเป็นสื่อที่มีอยู่แล้ว สื่อเฉพาะกิจที่ใช้ได้แก่

5.2.1 หอกระจายข่าว เป็นสื่อที่สมาชิกทุกคนสามารถรับฟังได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หอกระจายข่าวถูกนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ ที่ทาง อบต. ได้ทำไปแล้ว และกำลังดำเนินการ

5.2.2 ป้ายประกาศ สมาชิกสภา อบต. เลือกใช้ป้ายประกาศ เนื่องจากสามารถที่จะมองเห็นได้ในระยะไกล และจดจำได้ง่าย ส่วนใหญ่ป้ายประกาศถูกนำมาใช้เพื่อบอกถึงโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการไปแล้ว

5.2.3 รถเครื่องขยายเสียง สมาชิกสภา อบต. ที่ใช้รถกระจายเสียงก็เพราะมีรถกระจายเสียงอยู่แล้ว

การอภิปรายผล

1. ภูมิหลังและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ค่อยดี และมีงานประจำทำอยู่แล้ว ทำให้ไม่มีเวลาและไม่ค่อยสนใจข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ ดังนั้นการเข้าถึงและการเลือกใช้สื่อจึงมีน้อย ช่องทางหลักในการแสวงหา ข้อมูลข่าวสารของสมาชิกสภา อบต. มีช่องทางเดียวคือสื่อบุคคล สื่อบุคคลที่สำคัญที่สุดคือกำนัน ซึ่งเป็นผู้รับข้อมูลจากผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ และเป็นผู้ที่มีอำนาจและอิทธิพล ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เมื่อกำนันตัดสินใจปฏิบัติอย่างไร สมาชิกคนอื่น ๆ มักยอมทำตาม

ผลการวิจัยที่พบนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ พอล ลาซาร์ส เฟลด์ (Lazarsfeld) และคณะ ที่พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลเอื้ออำนวยต่อการชักจูงใจ ผู้รับสารมักเชื่อถือการตัดสินใจ และทัศนคติของผู้ที่ตนรู้จักและนับถือ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า อายุ สถานภาพทางสังคม รายได้ ระดับการศึกษา และความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของผู้รับสาร มีผลต่อรูปแบบการใช้สื่อและการเลือก

2. แหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อปฏิบัติการที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ที่เป็นสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญยิ่งของการสื่อสารระหว่างบุคคลในด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร สร้างความน่าเชื่อถือ รวมถึงการเป็นผู้นำในการตัดสินใจด้วย

แม้สื่อบุคคลในฐานะเป็นผู้ส่งสารจะมีความสำคัญมากถึงขนาดนี้ แต่สื่อบุคคลของสมาชิกสภา อบต. มีความรู้ความสามารถในการส่งสารอย่างจำกัด ความรู้ที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากการเข้าประชุมที่อำเภอ จังหวัด ในฐานะประธานกรรมการบริหารของ อบต. เท่านั้น สมาชิกสภา อบต. อื่นๆ ไม่มีโอกาสได้แสวงหาข่าวสารจากสื่ออื่น ๆ มากนัก ทำให้ต้องพึ่งพาอาศัยสื่อบุคคลที่เป็นกำนัน

สาเหตุที่ไม่สามารถแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำจากสื่ออื่น ๆ เช่น สื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ เพราะสื่อมวลชนให้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนี้้น้อยมาก ส่วนสื่อเฉพาะกิจ เช่น คู่มือ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ก็มีรายละเอียดมาก ประกอบกับสมาชิกส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย และไม่มีเวลามากพอที่จะอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับถ้อยคำในเอกสารเหล่านี้

3. ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำของสมาชิกสภา อบต. มาจากแหล่งข่าวที่เป็นสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือสื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชน โดยสามารถแยกประเภทของข้อมูลได้ดังนี้

3.1 ภารกิจที่ต้องทำของสมาชิกสภาอบต.

จากการศึกษาพบว่า ประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจที่ต้องทำตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นเรื่องของ การบำรุงรักษาทางน้ำทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอย การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การส่งเสริมพัฒนาสตรี โดยที่ภารกิจทั้งหมดจะเป็นการพัฒนาทางด้านสังคมมากที่สุด เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการพัฒนาทางด้านวัตถุมากกว่าการพัฒนาคน ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการทำถนนหนทางเข้าหมู่บ้าน การสร้างความเจริญสะดวกสบายให้กับชุมชน โดยแหล่งที่ให้ข้อมูลมากที่สุดคือสื่อบุคคล รองลงมาคือสื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชน เห็นได้ว่าการ

กำนันเป็นผู้รับนโยบายจากหน่วยราชการต่างๆ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ มาปฏิบัติ นอกจากนี้ยังเป็นบุคคลที่สมาชิกสภา อบต. อื่นๆ และชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เนื่องจากมีการประชุมสภา อบต. กันทุกเดือนเป็นประจำ

3.2 ภารกิจที่อาจทำของสมาชิกสภา อบต.

ประเภทของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่อาจทำของสมาชิกสภา อบต. ได้แก่ การจัดหาเงินเพื่อการเกษตร การส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์สำหรับอุตสาหกรรมในครัวเรือน บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต. จากการศึกษาพบว่า สมาชิกสภา อบต. ไม่ได้รับข้อมูลเหล่านี้เลย สมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่อาจทำเพียงเรื่องเดียวคือ การส่งเสริมการกีฬา โดยได้รับข้อมูลจากกำนัน สาเหตุที่สมาชิกสภา อบต. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่อาจทำน้อยมาก อาจเป็นเพราะภารกิจที่ต้องทำมีอยู่มากมาย และสมาชิกสภา อบต. มีงานประจำรัดตัว ไม่มีเวลาไปเรียนรู้หรือแสวงหาข้อมูลข่าวสารในเรื่องที่อาจทำได้

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต.

การวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ คือความต้องการส่วนบุคคลได้แก่ ความต้องการอยากทำงานให้ส่วนรวม ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือความต้องการเป็นผู้นำ และความต้องการที่จะรู้เรื่องของ อบต. ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภา อบต. ต้องการที่จะให้บุคคลต่างๆ เห็นว่าตนมีความรู้ความสามารถที่จะทำประโยชน์ให้กับชุมชน โดยธรรมชาติมนุษย์แต่ละคนต้องการที่จะเป็นคนที่มีความสามารถ ต้องการแสดงออกเพื่อให้เกิดการยอมรับจากส่วนรวม ความต้องการเหล่านี้ทำให้สมาชิกสภา อบต. มีความกระตือรือร้นในการทำงานให้ชุมชน ซึ่งอาจเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่ตำแหน่งทางการเมืองระดับสูงต่อไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ตนทำ

ชาร์ลส์ แอตคิน (Charles. At.Kin, 1973) กล่าวว่า การแสวงหาข่าวสารของบุคคลขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทนจากการได้ข่าวสาร กับการลงทุนในการแสวงหาข่าวสาร ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้สูง บุคคลก็จะแสวงหาข่าวสารนั้น การที่สมาชิกสภา อบต. ลงทุนแสวงหาข้อมูลข่าวสารก็เนื่องมาจากความต้องการที่จะทำงานให้ส่วนรวม ต้องการแสดงความเป็น

5. การใช้สื่อเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต.

จากการศึกษาพบว่าสื่อที่ใช้เพื่อปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำคือสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ สื่อทั้งสองชนิดนี้เป็นสื่อที่เหมาะสมกับผู้รับสารที่มีการศึกษาไม่สูงนัก สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้โดยง่าย และรวดเร็ว เนื้อหาของสื่อก็ง่ายต่อการเปิดรับและต่อการเข้าใจ ส่วนสื่อมวลชนซึ่งเป็นสื่อที่มาจากภายนอกระบบสังคมนั้น ไม่ได้ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำหรืออาจทำของสมาชิกสภา อบต. เลย

นอกจากนี้ยังพบว่าประเภทของข้อมูลมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อต่างๆ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกสภา อบต. จะคำนึงถึงปัจจัยด้านคุณสมบัติของสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อที่จะสามารถโน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุน และให้ความร่วมมือในการพัฒนา สื่อที่นำมาใช้จะเป็นสื่อบุคคลที่ง่ายและสามารถมีปฏิกริยาย้อนกลับได้ การที่สื่อบุคคลสามารถถ่ายทอดงานต่างๆ ของสมาชิกที่ต้องการให้กับชาวบ้านในฐานะผู้รับสาร ในกรณีต้องการจะสื่อให้ชาวบ้านให้ความร่วมมือ จำเป็นต้องใช้สื่อที่สามารถให้ความเชื่อถือได้

การสื่อสารของสมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่พบว่า เป็นการสื่อสารที่จากบนลงล่างคือจากกำนันในฐานะประธานดำเนินการ ส่งมายังตัวสมาชิกสภา อบต. ซึ่งเป็นการไหลของข่าวสารภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการติดต่อสื่อสารกันเองระหว่างสมาชิก ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันด้วย

สมาชิกสภา อบต. เลือกสื่อแต่ละชนิดมาใช้เพื่อให้เกิดผลตามประเภทของเนื้อหา โดยสามารถแยกการใช้สื่อแต่ละประเภทดังนี้

1. การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารไม่พบว่าสมาชิกสภา อบต. ใช้สื่อในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีการใช้เนื้อหาของสื่อในเรื่องของการพัฒนาทางด้านสังคมมากกว่า โดยภารกิจต่างๆ ที่เป็นเรื่องของเศรษฐกิจจะเป็นงานทางด้านของภารกิจที่อาจทำตาม พรบ.สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล 2537

2. การพัฒนาทางด้านสังคม สมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาของข้อมูลในเรื่องของการพัฒนาทางด้านสังคมมากที่สุด ได้แก่ เรื่องของการทำถนนหนทาง การป้องกันระงับโรคติดต่อ และการต่อต้านยาเสพติด ซึ่งเป็นภารกิจที่ต้องทำที่สมาชิกทำมากที่สุด เนื่องจากเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาทางด้านวัตถุมากกว่าการพัฒนาคน สื่อที่ใช้เป็นสื่อบุคคลมากที่สุด เนื่องจากกำนันจะเป็นตัวตั้งตัวตีในการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด สื่อที่นำมาใช้ก็จะเป็สื่อที่ง่าย สามารถมีปฏิกริยาย้อนกลับได้

3. การพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. ทางด้านวัฒนธรรม พบว่า สมาชิกสภา อบต. เลือกลงมือบุคคลมากที่สุด ได้แก่ เรื่องของการพัฒนาศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรม แต่เนื้อหาทางด้านนี้ก็ไม่ได้รับการปฏิบัติมากนักจากสมาชิกสภา อบต. เนื่องจากเป็นงานที่ไม่มีความสำคัญมากนัก ส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาทางด้านสังคมมากกว่า และสมาชิกสภา อบต. ก็มีงานประจำทำอยู่แล้ว ไม่มีเวลามากนักในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวบ้านที่ทำกันเป็นประจำอยู่แล้ว เช่น ทำบุญตามเทศกาลต่างๆ การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา การทำบุญ สร้างศาลา สี่ที่ใช้ก็เป็นการบอกต่อๆ กัน ให้ชาวบ้านมาช่วยกัน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้กับหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. สื่อมวลชนควรเข้ามามีบทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องทำและอาจทำของสมาชิกสภา อบต. เช่น โทรทัศน์ ควรมีรายการข่าวที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของ อบต. ให้มากขึ้น วิทยุกระจายเสียง ควรมีรายการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของ อบต. และระบบการทำงานของ อบต. หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ควรนำเสนอผลงานที่ผ่านมาของสมาชิกสภา อบต. ให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อประชาชนจะได้เกิดศรัทธาและให้ความร่วมมือกับสมาชิกสภา อบต.
2. หน่วยงานราชการควรมีโครงการจัดฝึกอบรมสมาชิกสภา อบต. ให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนอย่างแท้จริง เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในบ้านของตน
3. สื่อบุคคล เนื่องจากสื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีความสำคัญมาก แต่มีความรู้มีน้อย เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องให้ความรู้ด้วยสื่อต่างๆ เช่น ให้มีการจัดฝึกอบรม ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่าง อบต. ที่เข้มแข็ง กับ อบต. ที่ไม่เข้มแข็ง การจัดประชุมผู้นำเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้ได้ผล

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาและการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ จากกลุ่มตัวอย่างในตำบลอื่นๆ ซึ่งอาจให้ผลการวิจัยที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างจากผลการวิจัยนี้ ซึ่งอาจทำให้สามารถสรุปผลได้อย่างมั่นใจมากขึ้น และนำไปสู่การสรุปเป็นหลักกว้างๆ (Generalization) ได้

2. การวิจัยครั้งนี้พบว่า สมาชิกสภา อบต. เปิดรับสื่อบุคคลมากที่สุด และสื่อบุคคลที่สำคัญที่สุดคือ กำนัน เพราะฉะนั้นจึงควรศึกษาบทบาทและอิทธิพลของกำนันในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง

DPU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. คู่มือพนักงานส่วนตำบล 2539
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิภูมิปัญญา, 2539
_____ . ระบบการสื่อสารเพื่อชุมชน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนวิจัย (สกว.), 2542
เกศินี จุฑาวิจิตร. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2542.
- จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ดวงพร คำบุญวัฒน์ และวาสนา จันทร์สว่าง. สื่อสาร....การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดอินทิม ทรุดดี, 2536.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- พัชนี เขจรธยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และฉิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง จำกัด, 2538.
- ศุภมล ศรีสุขวัฒนา. อบต.กับการจัดการปัญหาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมตาม นนทบุรี:โครงการตำรา
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2542.
- สมควร กวียะ. “มนุษย์ มือ และเครื่องมือ : ปัญหาเทคโนโลยีการสื่อสารในบทบาทของสื่อมวลชน เพื่อ
การพัฒนาชนบทในทศวรรษหน้า”. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารนวงกรม. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523.
- _____ . การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2538.
- _____ . สื่อมวลชนกับการพัฒนาประเทศ : เน้นเฉพาะประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุรเชษฐ์ เวชพิทักษ์. “ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาชนบท.” ใน
ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. หน้า 63-99. กรุงเทพมหานคร:มูลนิธิภูมิปัญญา, 2536.
- เสรี พงศ์พิศ. คี้นสู่รากเหง้า. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เทียนวรรณ, 2539

วิทยานิพนธ์

เกียรตินิยม ทีปประทาน. “พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ และการแสวงหาข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในโครงการหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 5” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2541.

ฉลองรัฐ ยิ่งไพบูลย์. “การแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการปรับตัวของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ดำรงศักดิ์ แก้วเพ็ง. “การศึกษาประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนาของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

นิภากร กำจรเมฆกุล. “กลยุทธ์การสื่อสารในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสตรีซึ่งเป็นสมาชิกสภาตำบล.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ประไพศรี สุทธิโพธิ์. “การศึกษาการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อมาทำงานในเมืองของแรงงานในจังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ศรีปาน รักดีกาลชลากร. “บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมในอำเภอพระประแดง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุภาพร อธิธิกุลวัฒน์. “การแสวงหาข่าวสารและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของประชาชนกรุงเทพมหานคร หลังค่าเงินบาทลอยตัว.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

เอกสารอื่นๆ

โกวิท พวงงาม. “ศักยภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล” ปัญหาและอุปสรรคศักยภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล 14-20 มิถุนายน 2539 หน้า 35.

ดวงพร คำบุญวัฒน์. “หอกระจายปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน” หอกระจายข่าว 1 กรกฎาคม-ธันวาคม 2536.

วิศรุต เขียวไพลิน. “การบริหารงานงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล” ประสิทธิภาพการบริหารงานงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล” วิทยาลัยการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2539.

สุรพล วิรุฬักษ์ “สื่อพื้นบ้านเพื่อการพัฒนา” สังคมเพื่อการพัฒนา, 4 กรกฎาคม-กันยายน, 2530 หน้า 40.

ผนวก ก

พระราชบัญญัติ

สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารของตำบล จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2519 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ หรือซึ่ง ขัดแย้งกับ บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาลและราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"นายอำเภอ" หมายความว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

"ตำบล" หมายความว่า ตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่อยู่นอกเขตหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและในกรณีที่ตำบลใดมีพื้นที่อยู่ทั้งในและนอกเขตหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น ให้หมายความถึงเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"คณะกรรมการบริหาร" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

"กรรมการบริหาร" หมายความว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
 มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้
 มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราช
 กิจจานุเบกษา ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

สมาชิกสภาตำบล

มาตรา 6 ในตำบลหนึ่งให้มีสภาตำบลสภาหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
 ให้สภาตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ส่วนที่ 1

สมาชิกสภาตำบล

มาตรา 7 สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้าน
 ในตำบลและแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากรายชื่อในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น
 เป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละหนึ่งคน

มาตรา 8 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตาม (1)
 และ (2) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (3) และ (4) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง
- (3) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (4) เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

มาตรา 9 ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งต้องเป็นผู้มี
 คุณสมบัติตาม (1) และ (2) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (3) ถึง (11) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วย

- (3) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (4) เป็นผู้มิร่างกายทุพพลภาพ วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ดิชาเสพติด ให้โทษหรือเป็นโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดไว้สำหรับคุณสมบัติของ ผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่
- (5) เป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือ พนักงานองค์การของรัฐ
- (6) เป็นผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือสารวัตรกำนัน
- (7) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่าทุจริตต่อหน้าที่
- (8) เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ ประจำตำบลและตามพระราชบัญญัตินี้
- (9) เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกโดยพยานหลักฐานแล้วไม่ถึง สามปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (10) เป็นผู้มีความผิดในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียทางศีลธรรม
- (11) เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่ง หรือสภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกซึ่ง ได้รับเลือกตั้ง เว้นแต่จะพ้นห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา 10 ให้นายอำเภอจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 11 สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

ในกรณีที่สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล ซึ่งได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นใหม่ให้สมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไป

มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ตาย
- (2) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

(3) มีการยุบสภาตำบล

(4) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบล

(5) สภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งโดยเห็นว่า มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบล มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(6) นายอำเภอสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 9 หรือมิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันเกินหกเดือนหรือขาดการประชุมสภาตำบลติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(7) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าบกพร่องในทางความประพฤติ

บทบัญญัติใน (4) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลอยู่ก่อนดำรงตำแหน่ง

มาตรา 13 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลง เพราะครบวาระการดำรงตำแหน่งหรือการมียุบสภาตำบล ให้มีการเลือกตั้งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระหรือวันที่ยุบสภาตำบลแล้วแต่กรณี

มาตรา 14 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระหรือการยุบสภา ให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้สมาชิกสภาตำบลผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 15 เมื่อการยุบและรวมเขตหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ให้สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งของหมู่บ้านเดิมที่ถูกยุบหรือถูกรวมยังคงเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ต่อไปจนกว่าสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงตามมาตรา 12

เมื่อมีการแยกพื้นที่บางส่วนของหมู่บ้านใดขึ้นเป็นหมู่บ้านใหม่ ให้สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งของหมู่บ้านเดิมยังคงเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ต่อไปจนกว่า

มาตรา 16 สภาตำบลมีกำนันเป็นประธานสภาตำบล และมีรองประธานสภาตำบลคนหนึ่งซึ่ง
นายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาตำบล

รองประธานสภาตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

รองประธานสภาตำบลพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคสองเมื่อ

(1) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง
นับแต่วันลาออก

(2) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลตามมาตรา 12

มาตรา 17 ประธานสภาตำบลเป็นผู้เรียกประชุมสภาตำบล และมีหน้าที่ดำเนินการประชุมให้
เป็นตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

รองประธานสภาตำบลมีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาตำบลเมื่อประธานสภาตำบลไม่
อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตามที่ประธานสภาตำบลมอบหมาย

เมื่อประธานสภาตำบลและรองประธานสภาตำบลไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิก
สภาตำบลที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานในการประชุมคราวนั้น

มาตรา 18 ให้มีการประชุมสภาตำบลไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง การประชุมต้องมีสมาชิก
สภาตำบลมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์
ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้
สมาชิกสภาตำบลคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานฯ
ในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 19 สภาตำบลมีเลขานุการสภาตำบลคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากราชการที่ปฏิบัติงานใน
ตำบลนั้น หรือจากบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8

ให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขานุการสภาตำบลตามมติของสภาตำบล

มาตรา 20 เลขานุการสภาตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดการประชุมและงาน
อื่นตามที่สภาตำบลมอบหมาย

มาตรา 21 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สมาชิกสภาตำบลและเลขานุการสภาตำบลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ส่วนที่ 2

อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล

มาตรา 22 สภาตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลตามแผนงาน โครงการ และงบประมาณของสภาตำบล เสนอแนะส่วนราชการในการบริหารราชการ และพัฒนาตำบล ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 23 ภายใต้บังคับตามกฎหมาย สภาตำบลอาจดำเนินการภายในตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (3) จัดให้มีและรักษาทางระบายน้ำ และรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (4) คຸ້ມครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

มาตรา 24 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบล เว้นแต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลจะได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลอยู่ก่อนตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล

ในกรณีที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล กระทำการฝ่าฝืนตามที่บัญญัติในวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มาตรา 25 ในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการใดที่กำหนดไว้แล้วในแผนพัฒนาตำบลให้กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

มาตรา 26 ในการจัดทำโครงการหรือแผนงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในพื้นที่ตำบลใด ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นคำนึงถึงแผนพัฒนาตำบลนั้นด้วยมาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบล ให้ประธานสภาตำบลเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินกิจการตามมติของสภาตำบล แต่สภาตำบลอาจมอบหมายให้สมาชิกสภาตำบลผู้อื่นดำเนินการแทนเฉพาะกรณีได้

ในการทำนิติกรรมของสภาตำบล ให้ประธานสภาตำบล เลขานุการสภาตำบล และสมาชิกสภาตำบลอีกหนึ่งคนร่วมกันมีอำนาจกระทำการแทนสภาตำบล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 28 เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด สภาตำบลอาจทำกิจการนอกเขตสภาตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

ส่วนที่ 3

รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล

มาตรา 29 สภาตำบลมีรายได้ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังต่อไปนี้

(1) ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นวันเกิดจากการฆ่าสัตว์ที่จัดเก็บได้ในตำบลนั้น

(2) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ที่จัดเก็บได้ในตำบลนั้น

(3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่า ด้วยการพนันที่เก็บเพิ่มขึ้นตามข้อบัญญัติจังหวัดในเขตตำบลนั้น

(4) ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

(5) ภาษีสุรา และภาษีสรรพสามิต ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

(6) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

มาตรา 30 ทุกปีงบประมาณให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่สภาตำบลเป็นเงินอุดหนุน

มาตรา 31 สภาตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินของสภาตำบล
- (2) รายได้จากสาธารณูปโภคของสภาตำบล
- (3) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (4) เงินอุดหนุนและรายได้อื่นตามที่รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐ

จัดสรรให้

- (5) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นของสภาตำบล

มาตรา 32 รายได้ของสภาตำบลให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ตามประมวลรัษฎากร และไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 33 สภาตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) ค่าสาธารณูปโภค
- (9) เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น
- (10) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มิใช่กฎหมาย หรือระเบียบของ

กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา 34 เงินค่าตอบแทนประธานสภาตำบล รองประธานสภาตำบล สมาชิกสภาตำบล และ เลขานุการสภาตำบล ให้เป็นตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

ถ้าในระหว่างปีงบประมาณใด รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้ในงบประมาณไม่พอใช้จ่าย ประจำปี หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณให้จัดทำข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม

เมื่อสภาตำบลจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเสร็จแล้ว ให้เสนอนายอำเภอเพื่ออนุมัติ

ถ้าข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีใหม่ได้ใช้ข้อบังคับงบประมาณ

มาตรา 36 ให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณการรักษา ทรัพย์สินการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินการจัดหาพัสดุและการจ้างเหมา

กระทรวงมหาดไทยจะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ของสภาตำบล ให้สภาตำบล ต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงลักษณะของพื้นที่จำนวน ประชากร รายได้ ความคล่องตัว และความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของสภาตำบลด้วย

มาตรา 37 ให้กระทรวงมหาดไทยจัดให้มีการตรวจสอบการคลัง การบัญชี หรือการเงินอื่น ๆ ของสภาตำบล

ส่วนที่ 4

การกำกับดูแลสภาตำบล

มาตรา 38 นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลให้เป็นไปตาม กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการของสภาตำบลเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อหรืออาจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ นายอำเภอมีอำนาจยับยั้งการดำเนินการดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวได้ และรายงานไปยังผู้ว่าราชการ จังหวัดเพื่อวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินการของสภาตำบลไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อหรือ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ผู้ว่า ราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งการให้สภาตำบลระงับการดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินการของสภาตำบลเป็นไปโดยชอบแล้วให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดสั่งเพิกถอนการยับยั้งของนายอำเภอ แต่ถ้านายอำเภอไม่รายงานผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ยับยั้งหรือผู้ว่าราชการจังหวัดไม่วินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับ เรื่องให้การยับยั้งของนายอำเภอ และอำนาจสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นอันสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา 39 หากปรากฏว่าสภาตำบลกระทำการผิดฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิ ภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการ จังหวัด อาจสั่งยุบสภาตำบลได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบ

ในกรณีที่การยุบสภาตำบลตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากกระทำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบล ซึ่งเป็นสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่ง หรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลตำบลโดยตำแหน่งหรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าว ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบลแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่และถ้าสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่ง ทั้งหมด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลตามจำนวนที่เห็นสมควรเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่กับสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งที่เหลืออยู่จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งใหม่ หมวดที่ 2

องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 41 สภาตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 40 ให้พ้นจากสภาพแห่งสภาตำบลนับแต่วันที่ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นต้นไป

บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ออนไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 42 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล อาจจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นจากสภาพแห่งองค์การบริหารส่วนตำบลนับแต่วันที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลเป็นต้นไป

บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิเรียกร้อง หนี้ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การ

บรรรดาข้อบังคับที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่

มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

มาตรา 44 องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 1

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 45 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่กำนันผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านใน และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละสองคน

มาตรา 46 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(3) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

มาตรา 47 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 24 มาใช้บังคับกับผู้มิสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 48 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้นายอำเภอแต่งตั้งประธาน และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 49 ประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา 50 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก

(2) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47

(3) ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร

มาตรา 51 เมื่อตำแหน่งประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่างลง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 52 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

เมื่อประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ในที่ประชุมให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานในการประชุมคราวนั้น

มาตรา 53 ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัย หรือหลายสมัยแล้วแต่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา 54 ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามสมัยประชุม และเป็นผู้เปิดหรือปิดประชุม

ในกรณีที่ยังไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประธานสภาองค์การบริหาร

มาตรา 55 นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่อาจทำเรื่องยื่นต่อนายอำเภอขอให้เปิดประชุมวิสามัญให้นายอำเภอพิจารณาถ้าเห็นสมควรก็ให้นายอำเภอเรียกประชุมวิสามัญได้

สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา 56 การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 18 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยอนุโลม

มาตรา 57 ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในขณะเดียวกันอีกมิได้

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในขณะเดียวกันอีกมิได้

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

ส่วนที่ 2

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 58 ในองค์การบริหารส่วนตำบลมีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคณะหนึ่งซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากกำนัน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกินสองคน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกินสี่คนตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหารและเลือกกรรมการบริหารอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร

การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 59 คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นไปตามมติข้อบังคับ และแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) จัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(3) รายงานผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 60 ให้ประธานกรรมการบริหารเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงประธานกรรมการบริหารหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด แต่งตั้งให้ประธานกรรมการบริหารเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการบริหารในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย

มาตรา 61 ประธานกรรมการบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการเลือกเป็นประธานกรรมการบริหาร

มาตรา 62 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก

(2) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47

มาตรา 63 เมื่อตำแหน่งประธานกรรมการบริหารว่างลง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานกรรมการบริหารแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ให้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 64 กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) สภาก่อการบริหารส่วนตำบลสิ้นอายุหรือมีการยุบสภาก่อการบริหารส่วนตำบล
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92
- (3) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก
- (4) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47
- (5) ดำรงตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (6) สภาก่อการบริหารส่วนตำบล มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งตาม (1) ให้คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตาม (6) ถ้าเกี่ยวกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกผู้นั้นออกจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกกรรมการบริหารขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกกรรมการบริหารขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 65 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหารเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

มาตรา 69 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา

มาตรา 70 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการ ถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อให้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนด ค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินห้าร้อยบาท ร่างข้อบังคับตำบลจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศเป็นข้อบังคับตำบลต่อไป

ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับตำบลใด ให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบังคับตำบลดังกล่าว เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับตำบลนั้นใหม่ แต่ถ้าเป็นร่างข้อบังคับตำบลที่กำหนดให้มีโทษปรับตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายอำเภอไม่เห็นชอบด้วย ให้ร่างข้อบังคับตำบลนั้นเป็นอันตกไป เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับตำบลตามวรรคสี่แล้วมีมติยืนยันตามร่างข้อบังคับตำบลเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศเป็นข้อบังคับตำบลได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายอำเภอ แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับตำบลคืนจากนายอำเภอ หรือยืนยันด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ร่างข้อบังคับตำบลนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 72 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีพนักงานส่วนตำบลและอาจจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น

- (1) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

ระเบียบพนักงานส่วนตำบลให้ตราขึ้นเป็นพระราชกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

มาตรา 73 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

ส่วนที่ 4

รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 74 ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ ในองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อได้มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้นแล้ว ให้ส่งมอบให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา 75 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น

มาตรา 76 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภท ดังต่อไปนี้

(1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการตั้งอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมาย ว่าด้วยสุราซึ่งร้านขายสุราตั้งอยู่ใน

(3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนันซึ่ง
สถานที่เล่นการพนันอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

การเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๗๕ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๗๕ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้น

มาตรา 77 รายได้จากเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น ค่าธรรมเนียมตาม
กฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาลเงินอากรประทานบัตรใบอนุญาต และอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการ
ประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายด้วยป่าไม้และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา 78 ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมาย
ว่าด้วยปิโตรเลียม ทั้งนี้ ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดเมื่อใดมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
แล้วให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา 79 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในองค์การบริหารส่วนตำบลใด
ให้แบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 80 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรต่อไปนี้
(1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บใน
อัตราร้อยละศูนย์

(2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๗๕ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 81 องค์การบริหารส่วนตำบลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษี
อากรหรือค่าธรรมเนียม เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ ใน
กรณีเช่นนี้เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม นั้นส่งมอบ
ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 82 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (3) รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (6) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
- (7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (8) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 83 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้เป็นตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 84 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 85 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) ค่าสาธารณูปโภค
- (9) เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น
- (10) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของ

กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา 86 เงินค่าตอบแทนประธานกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารและเลขานุการคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 87 งบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์การบริหาร

ถ้าในระหว่างปีงบประมาณใด รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้ในงบประมาณไม่พอใช้จ่ายประจำปีนั้น หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณ ให้จัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้ว ให้เสนอนายอำเภอเพื่อขออนุมัติ ถ้านายอำเภอไม่อนุมัติ ให้นายอำเภอส่งคืนให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับนั้นใหม่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับร่างข้อบังคับดังกล่าว

ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติยืนยันตามร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้นายอำเภอร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดเวลา สิบห้าวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล แจ้งมติยืนยันถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งไปยังนายอำเภอเพื่อลงชื่ออนุมัติ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นอันตกไป

ในการพิจารณาร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับร่างข้อบังคับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ-การบริหารเสนอและให้ดำเนินการตามวรรคสามต่อไป

ถ้าข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีใหม่ให้ใช้ข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีก่อนนั้นไปพลางก่อน

มาตรา 88 ระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอนการจัดการทรัพย์สิน การซื้อ การจ้าง ค่าตอบแทน และค่าจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย จะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงความเป็นอิสระความคล่องตัว

มาตรา 89 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 37 มาใช้บังคับกับการตรวจสอบการคลัง การบัญชีหรือการเงินอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ 5

การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 90 ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในการปฏิบัติกรตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล มาชี้แจงหรือสอบสวนตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้

มาตรา 91 หากปรากฏว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามคำเสนอแนะของนายอำเภอ

ในกรณีที่การยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากการกระทำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลซึ่งเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง หรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบลแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมาย ว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 64 วรรคสองมาใช้บังคับกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งต้องออกจากตำแหน่งตามวรรคสองและเป็นกรรมการบริหารอยู่ด้วย ในกรณีนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ถูกยุบไปเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนจนกว่ากรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 92 หากปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้คณะกรรมการบริหารทั้งคณะ หรือกรรมการบริหารบางคนพ้นจากตำแหน่งได้ตามคำเสนอแนะของนายอำเภอ ในกรณีนี้ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นกรรมการบริหารใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่กรรมการบริหาร

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารต้องพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากการกระทำของ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง หรือกรรมการบริหารที่พ้นจากตำแหน่ง ดังกล่าวเป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน แล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความ ประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

บทเฉพาะกาล

มาตรา 93 ให้ถือว่าบรรดากรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เฉพาะที่อยู่ในเขตตำบลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตาม พระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 12 ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 94 บรรดาบทกฎหมายใดที่อ้างถึงกรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายถึงสมาชิก สภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 95 สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ใด มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ให้ กระทรวงมหาดไทยดำเนินการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศรายชื่อสภาตำบลที่จะจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตาม วรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างดำเนินการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งมิให้นำมาตรา 6 มาใช้ บังคับแก่ตำบลดังกล่าว และให้สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว จนถึงวันที่มีการประชุมสภา องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก

เมื่อจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้วให้อธิบดีหรืออธิบดีในงบประมาณหรือ เงินอุดหนุน ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ

ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้นำความในมาตรา 85
วรรคสอง มาใช้บังคับกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่งหรือตามพระราชบัญญัตินี้
และให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รองนายกรัฐมนตรี

D
P
U

ผนวก ก

พระราชบัญญัติ

สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารของตำบล จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2519 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ หรือซึ่ง ขัดแย้งกับ บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาลและราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"นายอำเภอ" หมายความว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

"ตำบล" หมายความว่า ตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่อยู่นอกเขตหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและในกรณีที่มีพื้นที่ใดมีพื้นที่อยู่ทั้งในและนอกเขตหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น ให้หมายความถึงเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"คณะกรรมการบริหาร" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

"กรรมการบริหาร" หมายความว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
 มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้
 มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราช
 กิจจานุเบกษา ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

สมาชิกสภาตำบล

มาตรา 6 ในตำบลหนึ่งให้มีสภาตำบลสภาหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
 ให้สภาตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ส่วนที่ 1

สมาชิกสภาตำบล

มาตรา 7 สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้าน
 ในตำบลและแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากรายชื่อในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น
 เป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละหนึ่งคน

มาตรา 8 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตาม (1)
 และ (2) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (3) และ (4) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง
- (3) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (4) เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

มาตรา 9 ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งต้องเป็นผู้มี
 คุณสมบัติตาม (1) และ (2) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (3) ถึง (11) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วย

- (3) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (4) เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ดิฉยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดไว้สำหรับคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่
- (5) เป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานองค์การของรัฐ
- (6) เป็นผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือสารวัตรกำนัน
- (7) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่าทุจริตต่อหน้าที่
- (8) เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลและตามพระราชบัญญัตินี้
- (9) เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกโดยพยานหลักฐานแล้วไม่ถึงสามปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (10) เป็นผู้มีความผิดในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียทางศีลธรรม
- (11) เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่ง หรือสภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้ง เว้นแต่จะพ้นห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา 10 ให้นายอำเภอจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 11 สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

ในกรณีที่สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล ซึ่งได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นใหม่ให้สมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไป

มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ตาย
- (2) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

(3) มีการยุบสภาตำบล

(4) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบล

(5) สภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งโดยเห็นว่า มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบล มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(6) นายอำเภอสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 9 หรือมิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันเกินหกเดือนหรือขาดการประชุมสภาตำบลติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(7) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าบกพร่องในทางความประพฤติ

บทบัญญัติใน (4) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลอยู่ก่อนดำรงตำแหน่ง

มาตรา 13 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลง เพราะครบวาระการดำรงตำแหน่งหรือการมียุบสภาตำบล ให้มีการเลือกตั้งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระหรือวันที่ยุบสภาตำบลแล้วแต่กรณี

มาตรา 14 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระหรือการยุบสภา ให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้สมาชิกสภาตำบลผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 15 เมื่อการยุบและรวมเขตหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ให้สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งของหมู่บ้านเดิมที่ถูกยุบหรือถูกรวมยังคงเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ต่อไปจนกว่าสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงตามมาตรา 12

เมื่อมีการแยกพื้นที่บางส่วนของหมู่บ้านใดขึ้นเป็นหมู่บ้านใหม่ ให้สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งของหมู่บ้านเดิมยังคงเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ต่อไปจนกว่า

มาตรา 16 สภาตำบลมีกำนันเป็นประธานสภาตำบล และมีรองประธานสภาตำบลคนหนึ่งซึ่ง
นายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาตำบล

รองประธานสภาตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

รองประธานสภาตำบลพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคสองเมื่อ

(1) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง
นับแต่วันลาออก

(2) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลตามมาตรา 12

มาตรา 17 ประธานสภาตำบลเป็นผู้เรียกประชุมสภาตำบล และมีหน้าที่ดำเนินการประชุมให้
เป็นตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

รองประธานสภาตำบลมีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาตำบลเมื่อประธานสภาตำบลไม่
อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตามที่ประธานสภาตำบลมอบหมาย

เมื่อประธานสภาตำบลและรองประธานสภาตำบลไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิก
สภาตำบลที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานในการประชุมคราวนั้น

มาตรา 18 ให้มีการประชุมสภาตำบลไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง การประชุมต้องมีสมาชิก
สภาตำบลมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์
ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้
สมาชิกสภาตำบลคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานฯ
ในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 19 สภาตำบลมีเลขานุการสภาตำบลคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากราชการที่ปฏิบัติงานใน
ตำบลนั้น หรือจากบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8

ให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขานุการสภาตำบลตามมติของสภาตำบล

มาตรา 20 เลขานุการสภาตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดการประชุมและงาน
อื่นตามที่สภาตำบลมอบหมาย

มาตรา 21 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สมาชิกสภาตำบลและเลขานุการสภาตำบลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ส่วนที่ 2

อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล

มาตรา 22 สภาตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลตามแผนงาน โครงการ และงบประมาณของสภาตำบล เสนอแนะส่วนราชการในการบริหารราชการ และพัฒนาตำบล ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 23 ภายใต้บังคับตามกฎหมาย สภาตำบลอาจดำเนินการภายในตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (3) จัดให้มีและรักษาทางระบายน้ำ และรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (4) คຸ້ມครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

มาตรา 24 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบล เว้นแต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลจะได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสภาตำบล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลอยู่ก่อนตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล

ในกรณีที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล กระทำการฝ่าฝืนตามที่บัญญัติในวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มาตรา 25 ในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการใดที่กำหนดไว้แล้วในแผนพัฒนาตำบลให้กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

มาตรา 26 ในการจัดทำโครงการหรือแผนงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในพื้นที่ตำบลใด ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นคำนึงถึงแผนพัฒนาตำบลนั้นด้วยมาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบล ให้ประธานสภาตำบลเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินกิจการตามมติของสภาตำบล แต่สภาตำบลอาจมอบหมายให้สมาชิกสภาตำบลผู้อื่นดำเนินการแทนเฉพาะกรณีได้

ในการทำนิติกรรมของสภาตำบล ให้ประธานสภาตำบล เลขานุการสภาตำบล และสมาชิกสภาตำบลอีกหนึ่งคนร่วมกันมีอำนาจกระทำการแทนสภาตำบล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 28 เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด สภาตำบลอาจทำกิจการนอกเขตสภาตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

ส่วนที่ 3

รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล

มาตรา 29 สภาตำบลมีรายได้ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังต่อไปนี้

(1) ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นวันเกิดจากการฆ่าสัตว์ที่จัดเก็บได้ในตำบลนั้น

(2) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ที่จัดเก็บได้ในตำบลนั้น

(3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่า ด้วยการพนันที่เก็บเพิ่มขึ้นตามข้อบัญญัติจังหวัดในเขตตำบลนั้น

(4) ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

(5) ภาษีสุรา และภาษีสรรพสามิต ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

(6) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

มาตรา 30 ทุกปีงบประมาณให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่สภาตำบลเป็นเงินอุดหนุน

มาตรา 31 สภาตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินของสภาตำบล
- (2) รายได้จากสาธารณูปโภคของสภาตำบล
- (3) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (4) เงินอุดหนุนและรายได้อื่นตามที่รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐ

จัดสรรให้

- (5) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นของสภาตำบล

มาตรา 32 รายได้ของสภาตำบลให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ตามประมวลรัษฎากร และไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 33 สภาตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) ค่าสาธารณูปโภค
- (9) เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น
- (10) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมาย หรือระเบียบของ

กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา 34 เงินค่าตอบแทนประธานสภาตำบล รองประธานสภาตำบล สมาชิกสภาตำบล และ เลขานุการสภาตำบล ให้เป็นตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

ถ้าในระหว่างปีงบประมาณใด รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้ในงบประมาณไม่พอใช้จ่าย ประจำปี หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณให้จัดทำข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม

เมื่อสภาตำบลจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเสร็จแล้ว ให้เสนอนายอำเภอเพื่ออนุมัติ

ถ้าข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีใหม่ได้ใช้ข้อบังคับงบประมาณ

มาตรา 36 ให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณการรักษา ทรัพย์สินการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินการจัดหาพัสดุและการจ้างเหมา

กระทรวงมหาดไทยจะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ของสภาตำบล ให้สภาตำบล ต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงลักษณะของพื้นที่จำนวน ประชากร รายได้ ความคล่องตัว และความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของสภาตำบลด้วย

มาตรา 37 ให้กระทรวงมหาดไทยจัดให้มีการตรวจสอบการคลัง การบัญชี หรือการเงินอื่น ๆ ของสภาตำบล

ส่วนที่ 4

การกำกับดูแลสภาตำบล

มาตรา 38 นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลให้เป็นไปตาม กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการของสภาตำบลเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อหรืออาจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ นายอำเภอมีอำนาจยับยั้งการดำเนินการดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวได้ และรายงานไปยังผู้ว่าราชการ จังหวัดเพื่อวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินการของสภาตำบลไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อหรือ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ผู้ว่า ราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งการให้สภาตำบลระงับการดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินการของสภาตำบลเป็นไปโดยชอบแล้วให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดสั่งเพิกถอนการยับยั้งของนายอำเภอ แต่ถ้านายอำเภอไม่รายงานผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ยับยั้งหรือผู้ว่าราชการจังหวัดไม่วินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับ เรื่องให้การยับยั้งของนายอำเภอ และอำนาจสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นอันสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา 39 หากปรากฏว่าสภาตำบลกระทำการผิดฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิ ภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการ จังหวัด อาจสั่งยุบสภาตำบลได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบ

ในกรณีที่การยุบสภาตำบลตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากกระทำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบล ซึ่งเป็นสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่ง หรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลตำบลโดยตำแหน่งหรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าว ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบลแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่และถ้าสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่ง ทั้งหมด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลตามจำนวนที่เห็นสมควรเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่กับสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งที่เหลืออยู่จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งใหม่ หมวดที่ 2

องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 41 สภาตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 40 ให้พ้นจากสภาพแห่งสภาตำบลนับแต่วันที่ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นต้นไป

บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ออนไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 42 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล อาจจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นจากสภาพแห่งองค์การบริหารส่วนตำบลนับแต่วันที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลเป็นต้นไป

บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิเรียกร้อง หนี้ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การ

บรรรดาข้อบังคับที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่

มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

มาตรา 44 องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 1

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 45 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่กำนันผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านใน และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละสองคน

มาตรา 46 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(3) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

มาตรา 47 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 24 มาใช้บังคับกับผู้มิสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 48 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้นายอำเภอแต่งตั้งประธาน และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 49 ประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา 50 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก

(2) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47

(3) ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร

มาตรา 51 เมื่อตำแหน่งประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่างลง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 52 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

เมื่อประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ในที่ประชุมให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานในการประชุมคราวนั้น

มาตรา 53 ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัย หรือหลายสมัยแล้วแต่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา 54 ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามสมัยประชุม และเป็นผู้เปิดหรือปิดประชุม

ในกรณีที่ยังไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประธานสภาองค์การบริหาร

มาตรา 55 นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่อาจทำเรื่องยื่นต่อนายอำเภอขอให้เปิดประชุมวิสามัญให้นายอำเภอพิจารณาถ้าเห็นสมควรก็ให้นายอำเภอเรียกประชุมวิสามัญได้

สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา 56 การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 18 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยอนุโลม

มาตรา 57 ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในขณะเดียวกันอีกมิได้

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในขณะเดียวกันอีกมิได้

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

ส่วนที่ 2

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 58 ในองค์การบริหารส่วนตำบลมีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคณะหนึ่งซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากกำนัน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกินสองคน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกินสี่คนตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหารและเลือกกรรมการบริหารอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร

การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 59 คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นไปตามมติข้อบังคับ และแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) จัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(3) รายงานผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 60 ให้ประธานกรรมการบริหารเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงประธานกรรมการบริหารหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด แต่งตั้งให้ประธานกรรมการบริหารเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการบริหารในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย

มาตรา 61 ประธานกรรมการบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการเลือกเป็นประธานกรรมการบริหาร

มาตรา 62 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก

(2) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47

มาตรา 63 เมื่อตำแหน่งประธานกรรมการบริหารว่างลง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานกรรมการบริหารแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ให้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 64 กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) สภาก่อการบริหารส่วนตำบลสิ้นอายุหรือมีการยุบสภาก่อการบริหารส่วนตำบล
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92
- (3) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก
- (4) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47
- (5) ดำรงตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (6) สภาก่อการบริหารส่วนตำบล มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งตาม (1) ให้คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตาม (6) ถ้าเกี่ยวกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกผู้นั้นออกจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกกรรมการบริหารขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกกรรมการบริหารขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 65 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหารเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
(2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

มาตรา 69 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา

มาตรา 70 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการ ถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อให้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนด ค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินห้าร้อยบาท ร่างข้อบังคับตำบลจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศเป็นข้อบังคับตำบลต่อไป

ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับตำบลใด ให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบังคับตำบลดังกล่าว เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับตำบลนั้นใหม่ แต่ถ้าเป็นร่างข้อบังคับตำบลที่กำหนดให้มีโทษปรับตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายอำเภอไม่เห็นชอบด้วย ให้ร่างข้อบังคับตำบลนั้นเป็นอันตกไป เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับตำบลตามวรรคสี่แล้วมีมติยืนยันตามร่างข้อบังคับตำบลเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศเป็นข้อบังคับตำบลได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายอำเภอ แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับตำบลคืนจากนายอำเภอ หรือยืนยันด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ร่างข้อบังคับตำบลนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 72 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีพนักงานส่วนตำบลและอาจจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น

- (1) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

ระเบียบพนักงานส่วนตำบลให้ตราขึ้นเป็นพระราชกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

มาตรา 73 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

ส่วนที่ 4

รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 74 ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ ในองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อได้มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้นแล้ว ให้ส่งมอบให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา 75 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น

มาตรา 76 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภท ดังต่อไปนี้

(1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการตั้งอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมาย ว่าด้วยสุราซึ่งร้านขายสุราตั้งอยู่ใน

(3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนันซึ่ง
สถานที่เล่นการพนันอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

การเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา^{๗๖} เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา^{๗๖} ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย
ว่าด้วยการ^{๗๖}

มาตรา 77 รายได้จากเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น ค่าธรรมเนียมตาม
กฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาลเงินอากรประทานบัตรใบอนุญาต และอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการ
ประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายด้วยป่าไม้และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา 78 ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมาย
ว่าด้วยปิโตรเลียม ทั้งนี้ ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดเมื่อใดมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการ^{๗๖}
แล้วให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา 79 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในองค์การบริหารส่วนตำบลใด
ให้แบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 80 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรต่อไปนี้
(1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บใน
อัตราร้อยละศูนย์

(2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามมาตรา^{๗๖} ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 81 องค์การบริหารส่วนตำบลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษี
อากรหรือค่าธรรมเนียม เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ ใน
กรณีเช่นนี้เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม นั้นส่งมอบ
ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 82 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (3) รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (6) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
- (7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (8) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 83 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้เป็นตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 84 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 85 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) ค่าสาธารณูปโภค
- (9) เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น
- (10) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของ

กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา 86 เงินค่าตอบแทนประธานกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารและเลขานุการคณะกรรมการบริหารให้ เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 87 งบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์การบริหาร

ถ้าในระหว่างปีงบประมาณใด รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้ในงบประมาณไม่พอใช้จ่ายประจำปีนั้น หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณ ให้จัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้ว ให้เสนอนายอำเภอเพื่อขออนุมัติ ถ้านายอำเภอไม่อนุมัติ ให้นายอำเภอส่งคืนให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับนั้นใหม่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับร่างข้อบังคับดังกล่าว

ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติยืนยันตามร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้นายอำเภอร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดเวลา สิบห้าวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล แจ้งมติยืนยันถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งไปยังนายอำเภอเพื่อลงชื่ออนุมัติ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นอันตกไป

ในการพิจารณาร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับร่างข้อบังคับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ-การบริหารเสนอและให้ดำเนินการตามวรรคสามต่อไป

ถ้าข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีใหม่ให้ใช้ข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีก่อนนั้นไปพลางก่อน

มาตรา 88 ระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอนการจัดการทรัพย์สิน การซื้อ การจ้าง ค่าตอบแทน และค่าจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย จะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงความเป็นอิสระความคล่องตัว

มาตรา 89 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 37 มาใช้บังคับกับการตรวจสอบการคลัง การบัญชีหรือการเงินอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ 5

การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 90 ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในการปฏิบัติกรตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล มาชี้แจงหรือสอบสวนตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้

มาตรา 91 หากปรากฏว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ

ในกรณีที่การยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากการกระทำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลซึ่งเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง หรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบลแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมาย ว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 64 วรรคสองมาใช้บังคับกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งต้องออกจากตำแหน่งตามวรรคสองและเป็นกรรมการบริหารอยู่ด้วย ในกรณีนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ถูกยุบไปเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนจนกว่ากรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 92 หากปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้คณะกรรมการบริหารทั้งคณะ หรือกรรมการบริหารบางคนพ้นจากตำแหน่งได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ ในกรณีนี้ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นกรรมการบริหารใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่กรรมการบริหาร

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารต้องพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากการกระทำของ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง หรือกรรมการบริหารที่พ้นจากตำแหน่ง ดังกล่าวเป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน แล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความ ประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

บทเฉพาะกาล

มาตรา 93 ให้ถือว่าบรรดากรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เฉพาะที่อยู่ในเขตตำบลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตาม พระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 12 ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 94 บรรดาบทกฎหมายใดที่อ้างถึงกรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายถึงสมาชิก สภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 95 สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ใด มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ให้ กระทรวงมหาดไทยดำเนินการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศรายชื่อสภาตำบลที่จะจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตาม วรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างดำเนินการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งมิให้นำมาตรา 6 มาใช้ บังคับแก่ตำบลดังกล่าว และให้สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว จนถึงวันที่มีการประชุมสภา องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก

เมื่อจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้วให้อธิบดีหรืออธิบดีในงบประมาณหรือ เงินอุดหนุน ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ

ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้นำความในมาตรา 85
วรรคสอง มาใช้บังคับกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่งหรือตามพระราชบัญญัตินี้
และให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รองนายกรัฐมนตรี

D
P
U

ภาคผนวก ข.

สถานภาพทั่วไปและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง

ตำบลคอนกำ ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของอำเภอสรรบุรี มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้
ทิศเหนือ ติดต่อกับ หมู่ที่ 8 ตำบลบางซุด อำเภอสรรบุรี จังหวัดชัยนาท
ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลเชิงกลัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลโพนงาม อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ หมู่ที่ 9 ตำบลบางซุด อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท
และตำบลพักหัน อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

เส้นทางคมนาคม มีถนนที่ตัดผ่านตำบลนี้คือ ถนนลาดยางริมคลองชลประทาน จากอำเภอสรรคบุรี ถึงจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งใช้เส้นทางได้ทุกฤดูกาล ระยะทางจากตำบลถึงตัวอำเภอยาวประมาณ 16 กม. ถึงตัวจังหวัดประมาณ 34 กม.

การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลคอนกำแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน คือ
หมู่ที่ 1 ชื่อหมู่บ้านโพธิ์งาม ปกครองโดย ผู้ใหญ่สมบุญ มากพานิชย์
หมู่ที่ 2 ชื่อหมู่บ้านโพธิ์งาม ปกครองโดย ผู้ใหญ่ประวิณ ปรากฏเกียรติ
หมู่ที่ 3 ชื่อหมู่บ้านคอนกำ ปกครองโดย ผู้ใหญ่อำนาจ กำจาย
หมู่ที่ 4 ชื่อหมู่บ้านบ้านใหม่ ปกครองโดย กำนันสมศักดิ์ อากาศ
หมู่ที่ 5 ชื่อหมู่บ้านวังโพธิ์ ปกครองโดย ผู้ใหญ่ราตรี ยอดชัย
หมู่ที่ 6 ชื่อหมู่บ้านหอมกระจุก ปกครองโดย ผู้ใหญ่เฉียบ แสงมณี
หมู่ที่ 7 ชื่อหมู่บ้านหอมกระจุก ปกครองโดย ผู้ใหญ่สุรินทร์ มากสำรี
หมู่ที่ 8 ชื่อหมู่บ้านใหญ่หอมกระจุก ปกครองโดย ผู้ใหญ่มะลิ ส่องแสง

1.2 เนื้อที่

เนื้อที่ประมาณ 21.35 ตารางกิโลเมตร

1.3 ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของตำบลดอกคำ มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่มมาก และมีลักษณะเป็นที่ดอนบริเวณริมฝั่งแม่น้ำน้อย และบริเวณทางทิศตะวันตกของตำบล ซึ่งใช้เป็นที่ปลูกข้าวและจะมีการปลูกพืชไร่ ถั่วเหลืองหลังทำนา สำหรับไม้ผลมีการปลูกส่วนใหญ่อยู่ริมแม่น้ำน้อย และมีการทำไร่นาสวนผสมเป็นส่วนน้อย การตั้งบ้านเรือนของประชากรตำบลดอกคำ จะมีการตั้งบ้านเรือนอยู่ติดกับริมแม่น้ำน้อย ตั้งแต่หมู่ที่ 1 จนถึงหมู่ที่ 8 เป็นส่วนใหญ่

1.4 จำนวนหมู่บ้าน 8 หมู่บ้าน

- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มทั้งหมู่บ้าน 1 หมู่ ได้แก่หมู่ที่ 3
- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. บางส่วน 2 หมู่ ได้แก่หมู่ที่ 2,4

1.5 ที่้องถิ่นอื่นในเขตตำบล

- จำนวนเทศบาล - แห่ง
- จำนวนสุขาภิบาล - แห่ง

1.6 ประชากรทั้งสิ้น

ประชากรทั้งสิ้น 3,207 คน แยกเป็นชาย 1,578 คน หญิง 1,629 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 149 คน/ตารางกิโลเมตร

2. สภาพเศรษฐกิจ

2.1 อาชีพ

ประชากรในตำบลดอกคำส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นอาชีพหลัก และประกอบอาชีพรับจ้างค้าขายและรับราชการ เป็นบางส่วน

2.2 หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

- ธนาคาร - แห่ง
- โรงแรม - แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ - แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม - แห่ง
- โรงสี 1 แห่ง

3. สภาพสังคม

3.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง ขยายระดับการศึกษาถึง ม.3 1 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา - แห่ง
- โรงเรียน/สถาบันชั้นสูง - แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน - แห่ง

3.2 สถาบันและองค์การทางศาสนา

- วัด สำนักสงฆ์ 4 แห่ง
- มัสยิด - แห่ง
- ศาลเจ้า - แห่ง
- โบสถ์ - แห่ง

3.3 การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด - เดียว - แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน 1 แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 99

3.4 ความปลอดภัยในชีวิต – ทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ - แห่ง
- สถานีดับเพลิง - แห่ง

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

ตำบลคอนกำมีถนนลาดยางจากอำเภอสรรคบุรี ผ่านตำบลคอนกำไปยังอำเภอบางระจัน จำนวน 1 สาย ถนนลาดยางแบ่งเขตหมู่ที่ 1 กับหมู่ที่ 2 จากถนนลาดยาง สรรคบุรี – บางระจัน ไปถึงถนนลูกรังเลียบริมฝั่งแม่น้ำน้อย 1 สาย ถนนลูกรังเลียบริมฝั่งแม่น้ำน้อยจากหมู่ 1 ถึง หมู่ 8 จำนวน 1 สาย ถนนแยกเข้าหมู่บ้านที่มีถนนคอนกรีต ถนนลูกรังต่อจากถนนลาดยางสรรคบุรี – บางระจัน ถึงถนนลูกรังเลียบริมฝั่งแม่น้ำน้อย

4.2 การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข - แห่ง
- สถานีโทรคมนาคมอื่นๆ - แห่ง

4.3 การไฟฟ้า

ตำบลคอนกำมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้านแต่จำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้าคิดเป็นร้อยละ 97 ของจำนวนประชากรทั้งหมด มีเพียง 20 ครัวเรือนที่ไม่ใช้ไฟฟ้า

4.4 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อบาดาล 174 แห่ง
- ฝาย - แห่ง
- บ่อน้ำตื้น 40 แห่ง
- บ่อโยก 150 แห่ง
- คลองชลประทาน 1 แห่ง
- อื่น ๆ - แห่ง

4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ,ลำห้วย - สาย
- บึง,หนองและอื่นๆ - แห่ง

5. ข้อมูลอื่น ๆ

5.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- ป่าไม้เป็นป่าไม้ใช้สอย เพื่อทำเป็นฟืนเผาถ่าน
- ดิน เป็นดินร่วนเหนียว เหมาะแก่การเพาะปลูก
- แหล่งน้ำธรรมชาติ มีแม่น้ำน้อยไหลผ่าน

5.2 มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน 2 รุ่น 540 คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ - รุ่น - คน
- กองทุนเพื่อความมั่นคงของชาติ - รุ่น - คน
- อื่นๆ (ระบุ) - รุ่น - คน

ความต้องการของประชาชน

1. ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ต้องการถนนลูกรัง ถนนลาดยาง และถนนคอนกรีต
 - ต้องการให้ขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะ ใน หมู่ที่ 3,5 และ 7
 - ต้องการขยายเขตไฟฟ้า ในหมู่ที่ 3,4 และ 6
 - ต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มเติมดังนี้
 - (1) หมู่ที่ 1 จำนวน 5 ดวง
 - (2) หมู่ที่ 2 จำนวน 5 ดวง
 - (3) หมู่ที่ 3 จำนวน 3 ดวง
 - (4) หมู่ที่ 4 จำนวน 3 ดวง
 - (5) หมู่ที่ 5 จำนวน 3 ดวง
 - (6) หมู่ที่ 6 จำนวน 3 ดวง
 - (7) หมู่ที่ 7 จำนวน 3 ดวง
 - (8) หมู่ที่ 8 จำนวน 3 ดวง
 - ต้องการให้สนับสนุนการประกอบธุรกิจในหมู่บ้าน
 - ต้องการให้รัฐช่วยจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือผู้สูงอายุและคนพิการ
 - ต้องการให้ส่งเสริมการเล่นกีฬา
 - ต้องการให้ส่งเสริมบทบาทของสตรีมากขึ้น
2. ความต้องการด้านการผลิต การตลาด รายได้และการมีงานทำ
 - ต้องการให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
 - ต้องการให้ส่งเสริมอาชีพอื่นๆ เช่น การประมง, การเลี้ยงสัตว์ และการเกษตรตามทฤษฎีใหม่
 - ต้องการให้ประชาชนมีงานทำตลอดทั้งปี
 - ต้องการให้ประชาสัมพันธ์การเป็นสมาชิกกลุ่ม
3. ความต้องการด้านสาธารณสุขและการอนามัย
 - ต้องการให้มียารักษาโรคทุกชนิดในหมู่บ้านและให้เพียงพอกับความต้องการ
 - ต้องการได้รับความเป็นธรรมในด้านการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาล
 - ต้องการให้ประชาสัมพันธ์เรื่องความรู้เพื่อสุขภาพและอนามัยของบุคคลตามหมู่บ้านต่างๆ
4. ความต้องการด้านน้ำกินน้ำใช้เพื่อการเกษตร
 - ต้องการถึงกรองน้ำประปาในหมู่บ้าน หมู่ที่ 1,3,4 และ 5
 - ต้องการให้ขุดคลองคูส่งน้ำ ในหมู่ที่ 1,2,3,4,6 และ 8

5. ความต้องการด้านความรู้ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต
 - ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นตามหมู่บ้าน
 - ต้องการให้มีการฝึกอบรมด้านวิชาชีพให้กับเด็ก
 - ต้องการให้มีห้องสมุดสำหรับประชาชน และที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
 - ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการมีกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา
6. ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติ
 - ต้องการให้รณรงค์ให้ประชาชนห้ามทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ลงในแม่น้ำ
7. ความต้องการด้านการบริหารและการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - ต้องการให้มีการฝึกอบรมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - ต้องการให้มีการฝึกอบรมบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล
8. ความต้องการด้านอื่นๆ
 - ต้องการให้ทุกหน่วยงานร่วมมือกันต่อต้านยาเสพติด
 - ต้องการให้พระนอนองค์ใหญ่วัดสนามชัยมีการบูรณะปฏิสังขรณ์โดยการของบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยจัดสรรงบประมาณให้
 - ต้องการให้รณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้มาก

ศักยภาพในตำบล

ก. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

- จำนวนบุคลากรจำนวน 4 คน

ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	1	คน
ตำแหน่งในส่วนการคลัง	1	คน
ตำแหน่งในส่วนโยธา	1	คน
- ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา	-	คน
มัธยมศึกษา/ อาชีวศึกษา	2	คน
ปริญญาตรี	2	คน

- รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ประจำปีงบประมาณ 2541 2,042,593 บาท แยกเป็น
รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง 53,631 บาท
รายได้ที่ส่วนราชการต่าง ๆ จัดเก็บให้ 742,762 บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล 1,246,200 บาท
- ข. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่
 - มีแม่น้ำน้อยไหลผ่าน
 - ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษามีฐานะปานกลาง
 - พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม

สภาพปัญหา ความต้องการ นโยบายและศักยภาพ

1. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน
 - ปัญหาคมนาคมไม่สะดวก
 - ปัญหาโทรศัพท์สาธารณะมีน้อย
 - ปัญหาการมีไฟฟ้าใช้ไม่ทั่วครัวเรือน
 - ปัญหาการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะมีน้อยไม่ทั่วถึงทุกจุด
 - ปัญหาการประกอบธุรกิจในหมู่บ้านมีน้อย
 - ปัญหาผู้สูงอายุและคนพิการขาดการดูแลเอาใจใส่
 - ปัญหากีฬาของเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปขาดความสนใจ
 - ปัญหาสตรีมีบทบาทน้อยในการพัฒนาประเทศ
2. ปัญหาการผลิต การตลาด รายได้และการมีงานทำ
 - ปัญหาประชาชนมีรายได้ต่ำกว่า 20,000.- บาท/ปี
 - ปัญหาประชาชนให้ความสำคัญกับอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียว
 - ปัญหาประชาชนมีการว่างงาน
 - ปัญหาประชาชนไม่ให้ความสนใจการเป็นสมาชิกกลุ่ม
3. ปัญหาการสาธารณสุขและการอนามัย
 - ปัญหาการบริการสาธารณสุขในหมู่บ้านไม่เพียงพอ
 - ปัญหาการได้รับการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลของรัฐไม่เป็นธรรม
 - ปัญหาการบริการให้ความรู้เรื่องสุขภาพและอนามัยของบุคคลจากรัฐไม่ทั่วถึง

4. ปัญหาน้ำกินน้ำใช้เพื่อการเกษตร
 - ปัญหาน้ำสะอาดสำหรับดื่มไม่เพียงพอ
 - ปัญหาน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ
5. ปัญหาความรู้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต
 - ปัญหาการให้ความรู้ของรัฐไม่ทั่วถึง
 - ปัญหาเด็กไม่ได้รับความรู้ด้านวิชาชีพ
 - ปัญหาสถานที่ให้บริการด้านข่าวสารข้อมูลมีน้อย
 - ปัญหาเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ไม่ให้ความสำคัญกับการมีกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรม และการศึกษา
6. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ
 - ปัญหาแหล่งน้ำไม่สะอาด
7. ปัญหาการบริการและการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - ปัญหาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลองค์ กำนัน ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง
 - ปัญหาบุคลากรของ อบต. ยังขาดความคล่องตัวในการบริหารงานด้านการจัดการและการคลัง
8. ปัญหาอื่น ๆ
 - ปัญหาเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปติดยาเสพติด
 - ปัญหาประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับโบราณวัตถุ
 - ปัญหาประชาชนไม่ใช้สิทธิเลือกตั้งน้อย

ภาคผนวก ก.

รายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) ตำบลคอนกำ อำเภอสรรคบุรี
จังหวัดชัยนาทที่ให้สัมภาษณ์ จำนวน 22 คน

1. นายสมศักดิ์ อ่ำภา อายุ 60 ปี อาชีพทำนา กำนันตำบลคอนกำ
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4 ตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหาร
2. นางราตรี ยอดชัย อายุ 40 ปี อาชีพค้าขาย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5 ตำแหน่ง ประธานสภา อบต.
3. นายเจียบ แสงมะณี อายุ 57 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6 ตำแหน่ง กรรมการบริหาร
4. นายเกตุ ชื่องหลิม อายุ 71 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4 ตำแหน่ง กรรมการบริหาร
5. นายเฉลา ผลบุตร อายุ 65 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1 ตำแหน่ง กรรมการบริหาร
6. นายจรัส ทองพา อายุ 61 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4 ตำแหน่ง กรรมการบริหาร
7. นายสุรพิน พลับเกลี้ยง อายุ 52 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3 ตำแหน่ง กรรมการบริหาร
8. นายสุรินทร์ มากสำริ อายุ 60 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4 ตำแหน่ง รองประธานสภา
9. นายอำนาจ กำจาย อายุ 52 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5 ตำแหน่ง เลขานุการสภา
10. นายสมบุญ มากพานิชย์ อายุ 60 ปี อาชีพทำนา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1
11. นายจันทร์ ยี่มน้อย อายุ 49 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1
12. นายสมพิศ อินจ้อย อายุ 44 ปี อาชีพค้าขาย
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1

13. นายประวัน ปรารักษ์เทียน อายุ 41 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 2
14. นายประยูร พึ่งละออ อายุ 61 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3
15. นายวิเชียร แจ่มคอน อายุ 44 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4
16. นายพิน นกทอง อายุ 63 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5
17. นายเจน ม่วงมี อายุ 44 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6
18. นายเฉลิม โพธิ์ชะกุ่ม อายุ 42 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6
19. นายเสริม รอดเชตุ อายุ 66 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7 แพทย์ประจำตำบลคอนกำ
20. นายอำนาจ หุ่มริน อายุ 58 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7
21. นายสมจิตร กาบเครือ อายุ 66 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8
22. นายสุรศักดิ์ รุ่งสังข์ อายุ 33 ปี อาชีพทำนา
สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8

หมายเหตุ สมาชิก อบต. ครบวาระการดำรงตำแหน่ง วันที่ 10 พ.ค. 44

ภาคผนวก ง.
สื่อที่ใช้ในการปฏิบัติภารกิจที่ต้องทำและอาจทำ

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

แผนที่ตำบลอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท

D
P
U

แนวคำถาม
เกี่ยวกับสถานภาพทางสังคม – เศรษฐกิจ

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. การศึกษา.....
4. อาชีพ.....
5. รายได้ต่อเดือน
6. สถานภาพทางครอบครัว โสด สมรส หย่าร้าง
7. ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกสภา อบต.....ปี
เป็นสมาชิกสภา อบต. มาแล้ว.....สมัย
ระยะเวลาที่เป็นคณะกรรมการบริหาร อบต.....ปี
เป็นสมาชิกกรรมการบริหาร มาแล้ว.....สมัย
8. ในบรรดาสมาชิกสภา อบต. หรือคณะกรรมการบริหาร อบต. ท่านมีความสัมพันธ์ หรือสนิทสนมกับใครมากที่สุด ใครมาเป็นี่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ที่สนิทสนมเพราะอะไร (เช่นเป็นญาติ เป็นเพื่อน อยู่กลุ่มการเมืองเดียวกัน มีธุรกิจเกี่ยวข้องกัน ฯลฯ).....
9. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านตัดสินใจให้ท่านสมัครเป็นสมาชิกสภา อบต. หรือคณะกรรมการบริหาร อบต. (อยากมีชื่อเสียง เป็นกระแสมันตนเอง อยากทำงานให้ส่วนรวม ฯลฯ)
.....

คำถามเกี่ยวกับแสวงหาและการใช้

1. ตั้งแต่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา อบต. เคยอ่าน พรบ. สภาตำบล และ อบต. บ้างไหม.....
ตอนได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต. ใหม่ ๆ มีการประชุมพิเศษ หรือให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ สภา อบต. หรือ คณะกรรมการ อบต. หรือไม่.....
(ใครเป็นผู้จัดประชุมพิเศษ หรือให้ข้อมูลข่าวสาร/ ประชุมพิเศษ หรือให้ข้อมูลด้านใดบ้าง ดี ไม่ดี ใดๆ ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร.....
2. หน้าที่ต่อไปนี้เป็นหน้าที่ที่สมาชิกสภา อบต. / คณะกรรมการ อบต. ต้องทำหรืออาจทำ (ควรทำ) อยากทราบว่า ท่านแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับหน้าที่ที่ต้องทำ แต่ละข้อต่อไปนี้อย่างไร จากสื่ออะไรบ้าง มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ และเอาไปใช้ประโยชน์อย่างไร

หน้าที่ที่ต้องทำ

1. จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....

มากน้อยแค่ไหน.....ผ่านสื่ออะไร.....
กับใคร.....

2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....

.....มากน้อยแค่ไหน.....
ไหน.....ผ่านสื่ออะไร.....กับ
ใคร.....

3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
 มากน้อยแค่ไหน.....ผ่านสื่ออะไร.....
 กับใคร.....

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็น
 เช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่
 และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร
 เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็น
 เช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่
 และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร
 เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....

.....มากน้อยแค่ไหน.....

ผ่านสื่ออะไร.....กับ

ใคร.....

7. คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....

.....มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน

สื่ออะไร.....กับ

ใคร.....

8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆตามที่ทางราชการมอบหมาย

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....

.....มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน

หน้าที่ที่อาจทำ

1. จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
 มากน้อยแค่ไหน.....ผ่านสื่ออะไร.....
 กับใคร.....

2. จัดให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
 มากน้อยแค่ไหน.....ผ่านสื่ออะไร.....
 กับใคร.....

3. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

5. จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

6. จัดให้มีและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่างๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
.....มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
สื่ออะไร.....กับ
ใคร.....

7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่างๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
.....มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
สื่ออะไร.....กับ
ใคร.....

8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่างๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
.....มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน

9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่างๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

10. จัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าน้ำ

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่างๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องนี้จากสื่ออะไร มากน้อยแค่ไหน พอเพียงหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แล้วในความเป็นจริงท่านได้ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จากสื่อต่างๆ ที่กล่าวอย่างไร เพียงพอหรือไม่ และท่านพอใจข้อมูลที่ได้จากสื่อหรือไม่

เมื่อท่านได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ.....แล้ว ท่านนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปใช้อย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

.....
มากน้อยแค่ไหน.....ผ่าน
 สื่ออะไร.....กับ
 ใคร.....

12. ตอนี่งานที่ท่านทำไปแล้วมีอะไรบ้าง เวลาทำได้มีการปรึกษาหารือ หรือได้พูดคุยกับใครบ้าง เขาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้มาบ้าง
 ไหน.....

13. ในการประชุมกันปกติประชุมกันเดือนละกี่ครั้ง ประชุมกันที่ไหน ใครเป็นผู้กำหนดวาระการประชุม มีการเตรียมการประชุมบ้างไหมมีการปรึกษากันหรือ
 เปล่า.....

14. ในการประชุมมีการแจกเอกสารล่วงหน้าก่อนการประชุมหรือเปล่า ใครเป็นคนทำ มีการเสนอเรื่อง
 อื่นๆ บ้างไหม (วาระแทรก) แล้วประธานมีการเปิดโอกาสให้ซักถามหรือเสนอความคิดเห็นบ้าง
 หรือเปล่า.....
 มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าบ้างหรือเปล่าทำอย่างไร.....
 เคยปรึกษาหารือ กับใครเวลาที่จะทำงาน เพราะอะไรถึงได้พูดคุยกับเขา.....

นางสาวศศิณีย์ อุดมศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2508 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนศรีอยุธยา พญาไท กรุงเทพฯ จบการศึกษาปริญญาตรีจากคณะบริหารธุรกิจ วิชาเอกการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี พ.ศ. 2533 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เมื่อ พ.ศ. 2541

D
P
U